Tharangam
തരംഗം
तरंग
2011

Magazine of

CMFRI Recreation Club

Central Marine Fisheries Research Institute
Cochin - 682 018, Kerala, South India

In Association with

National Bureau of Fish Genetic Resources (NBFGR), Kochi
and Central Inland Fisheries Research Institute (CIFRI), Kochi

Tharangam 2011

Paintings

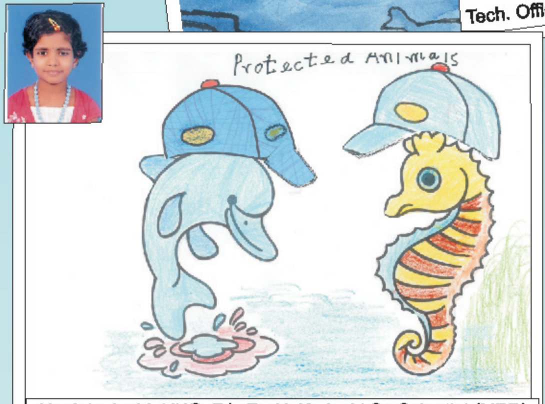

Neelaja Joshi, UKG, D/o Dr. K. K. Joshi Sr. Scientist (MBD)

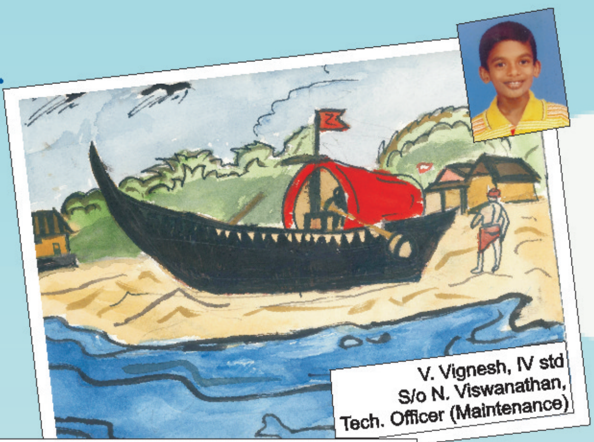

V. Vignesh, IV std
S/o N. Viswanathan,
Tech. Officer (Maintenance)

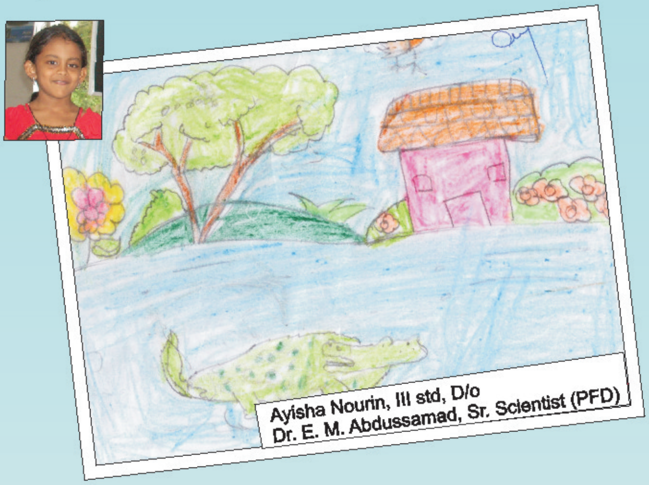

Ayisha Nourin, III std, D/o
Dr. E. M. Abdussamad, Sr. Scientist (PFD)

Niranjan N. S., I std, Grandson of K. C. Girija, Assistant (B&C)

N. Aarthee, VII std, D/o Dr. R. Narayanakumar, Sr., Scientist (SEETTED)

Aabha, IV std, D/o C. M. Jennie (CDN)

R. C. Shenoi, P. A. (FRAD)

Tharangam
തരംഗം
तरंग 2011

Magazine of

CMFRI Recreation Club

Central Marine Fisheries Research Institute
Cochin - 682 018, Kerala, South India

In Association with

National Bureau of Fish Genetic Resources (NBFGR), Kochi
and Central Inland Fisheries Research Institute (CIFRI), Kochi

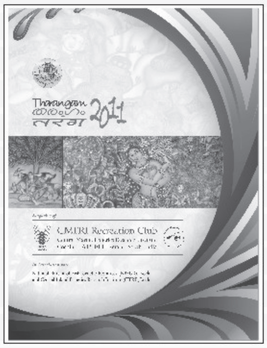

Published by
Dr. G. Syda Rao
Director & Patron of CMFRI Recreation Club

Chief Editor
Dr. (Mrs.) V. Kripa

Editorial Board
C.S. Sasidharan
Manju Sebastine

Cover
Mural Paintings of
Sri. Saju Thuruthil

Design & Typesetting
Paico

Printed at
Paico Printing Press,
Jew Street, Ernakulam

Contents

Patron's Message 5

English Section

Congratulations 6

The holy donkey 7

The challenge of becoming slim 8

How to lead a peaceful life ? 10

The perfect castle 11

Eprints@CMFRI: 12

A feel of the economic and political system 14

Quest 15

Science of living 16

Why white ? 17

Kitchen tips 18

Kids zone 19

Fun quiz + Thrisandhya prayers 23

Tips for youngsters 24

മലയാള വിഭാഗം

മുഖാമുഖം :
ചുമർചിത്രങ്ങളുടെ ഉപാസകൻ –
ശ്രീ സാജു തുരുത്തിൽ 25

പിറവി തേടി 28

അമ്മയ്ക്കായി 30

നിർവ്വചനങ്ങൾ 31

നിയതി 32

സഫലമീയാത്ര 33

തിരശ്ശീലയിൽ 36

തിരിച്ചറിവുകൾ 37

പതനം 39

ജീവിത യാത്ര 40

തുലാമാസത്തിലെ മഴ 42

അലയുന്ന ആത്മാക്കൾ 44

കുട്ടിക്കാലം, ഉപനിഷത്ത് പാഠം 45

മുഖാമുഖം :രാകേഷ് കേശവന്റെ കൂടെ
അല്പ സമയം 46

യാചകൻ 50

ആർട്ടിക്കിൾ 53

എന്റെ കേരളം 54

ആ ഒരു ദിവസം 55

കടൽ വിഭവങ്ങളും അവയുടെ.......... 56

നാം എങ്ങോട്ട് ? 59

അശോകപൂക്കൾ 60

Tamil Section

வேலன் கை வேலே! + பெண் 62

CMFRI Recreation Club Office Bearers 2010-'11

Dr. G. Syda Rao
Director & Patron, CMFRI

Dr. (Mrs) V. Kripa
President

Dr. R. Jeyabaskaran
Secretary

Dr. K. Madhu
Vice President

Dr. Srinivasa Raghavan V.
Joint Secretary

Mr. M.B. Seynudeen
Treasurer

Mr. R. Rajendran

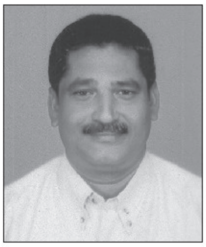

Mr. C.S. Sasidharan

Mrs. Salini K.P.

Mr. P.V. Sunil

Mr. T. Vijayakumar

Dr. T.V. Sathianandan

Dr. Josileen Jose

Mr. Joseph Mathew

Mrs. G. Ambika

Dr. Lijo John

Dr. P.R. Divya

Ms. Manju Sebastine

PATRON'S MESSAGE

The Central Marine Fisheries Research Institute (CMFRI) has continued to make significant contributions and during the year 2010-11, we initiated a National program on Climate change which would provide an insight to the changes taking place in the vast ocean due to global warming. In the Fisheries Sector, we have developed management advisories for different maritime states based on year- round observations on the landings and other fishery biology investigations which would help to sustain the marine resources, preventing over-exploitation and supporting the continued growth of one of biggest industries which forms the livelihood of several millions of coastal villagers. Apart from this, we have opened new chapters in the development of health products from marine resources such as the Green Mussel Extract (GMe) from the green mussel which is widely farmed by coastal villagers in the estuaries adjacent to their homesteads. In the mariculture sector, we have conducted demonstrations of cage farming in more sites, creating more awareness among villagers about the methods of increasing fish production, which definitely can add to their income. Currently, our mariculture research is targeted to the development of seed production of finfishes which is one of the major requirements of the aquaculture industry.

As you all know, recreational activities are vital for rejuvenation and for ushering in fresh thoughts and creating a healthy ambience. The recreation club of CMFRI along with the staff and scholars of the Kochi units of our sister Institutions viz National Bureau of Fish Genetic Resources (NBFGR) and Central Inland Fisheries Research Institute (CIFRI), has continued to promote the artistic talents of the members and conduct programs which would inculcate a feeling of unity.

I am happy that "THARANGAM -2011 ", the Magazine brought out annually by the recreation club is ready with articles by the staff including the creative works of our family members. I wish all of you the very best in life.

Kochi -18

30.04.2011

G.Syda Rao

Director, CMFRI and Patron of Recreation Club

Hearty Congratulations to Rakesh Kesavan – Winner of Sangeetha Mahayudham Season 2

We congratulate Mr. Rakesh Kesavan, son of Mr. Kesavan Elayathu, CMFRI, who was a member of the winning team of Sangeetha Mahayudham Season -2 competition aired on Surya TV.

Sangeetha Mahayudham is a popular Malayalam Music Reality Television Competition, broadcast by the Malayalam TV channel Surya.

The Judges for the programme were eminent singers like – Kavalam Sreekumar, Renjini Jose, Biju Narayanan, Anvar Saddath, Ganga and George Peter. There were 6 teams led by these singers.

Rakesh is a software professional working with ACS Xerox at Infopark, Kakkand. Rakesh has learnt Karnatic music for 10years. He also appeared in Idea Star Singer 2007, which is another Music Reality show aired on Asianet channel. Rakesh has been the Winner of Kochi AIR Musical Competition 'Navatharangam' in 2005.

All the best Rakesh............

Rakesh Kesavan with his family

Rakesh Kesavan and his team performing in 'Sangeetha Mahayudham 2'

Congrats to Jameil S. Kolliyil... *The Achiever*

Jameil S. Kolliyil son of Er. Sunitha Mohamed and Dr. K. Sunil Mohamed, Head, Molluscan Fisheries Division secured top marks in the 2010 All India Secondary School Examination (AISSE/CBSE). A XIIth Standard science stream student of Kendriya Vidyalaya, Port Trust, Willingdon Island, Kochi, he stood first in school scoring 482/500 (96.4%). He also secured the third position among science students in the Chennai Region and was awarded a cash prize by the Kendriya Vidyalaya Sangathan.
All the best Jameil...

Congrats to A. K. Shaji

A.K. Shaji participated in ICAR south zone sports meet 2010 at Kochi, and was selected as Individual Champion.

All good wishes Shaji....

The Holy Donkey

Dr. Imelda Joseph, Senior Scientist

Donkeys are not regarded high by people in any part of the world rather they are ill treated for no fault of theirs. But, Jesus, the Son of God, chose to ride one into Jerusalem a week prior to His crucifixion. The reason he chose donkey may be because donkeys are plain and humble creatures having nothing at all great or fancy about them. But one thing is true that they are good servants to their owners. They do their job however nasty it is, without vanity or ego.

However, the donkey is made great by the humblest man born on earth, Jesus, the Son of God. Jesus was born in a shepherd's shed. That simplicity was with Him through His entire life, from Bethlehem to Nazareth to Capernaum and in the Crucifixion too. He lived and behaved simple and modest, despite Who and what He was. He never showed any vanity and the incredibly glorious mission that He was on never forbade him from being so. His entry into Jerusalem was in the most unassuming way…...on a donkey.

At Mount Of Olives, when Jesus was approaching Jerusalem along with His disciples He sent two of them, saying, "Go to the village ahead of you, and at once you will find a donkey tied there, with her colt by her. Untie them and bring them to Me. If anyone says anything to you, tell him that **The Lord needs them**, and he will send them right away." (*Mathew, 21:2-3*). This was already spoken through the prophet in a different verse: "Say to the daughter of Zion, 'See, your king comes to you, gentle and riding on a donkey, on a colt, the foal of a donkey' (*Zechariah 9:9)*.

The disciples went and did as Jesus had instructed them. They brought the donkey and the colt, placed their cloaks on them, and Jesus sat on them. A very large crowd spread their cloaks on the road, while others cut branches from the trees and spread them on the road. The crowds that went ahead of Him and those that followed shouted, "Hosanna to the Son of David! Blessed is He who comes in the Name of The Lord! Hosanna in the highest!"

What a wonderful honor it must have been for the people and for the donkey and her colt to have taken part in what has become known as the "Triumphal Entry"!!!!!!!!!!

Isn't it that we wish from our life, a glorious and triumphal entry at the end of all experiences? So never mind being treated or called as a Donkey if you get a privilege as the above… He will tell one day that He needs them….Prefer to be a donkey rather than being a man of no purpose… A Holy Donkey…………of course!!!!! Be unassuming, humble and modest…You will be chosen by Him for His Triumphal entry…………

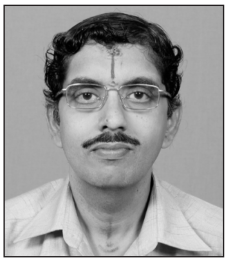

THE CHALLENGE OF BECOMING SLIM

S. Nandakumar Rao, Technical Assistant (MBTD)

I was haunted by the fear of becoming obese, as my weight was soaring upwards very steadily and reached an alarming ninety kilos. Recently, I had watched on TV, a program of how damaging obesity is to the health and overall performance of the person including the incessant stress it places upon the heart of the person, which has to feed an excess surface area with blood.

I recapitulated on the tips given by my doctor: Low carbohydrate, low calorie, and low fat and high fiber diets; I could have taken more food if only I could do exercise, which however was forbidden for me as I was a heart patient. Hence I had to thrive on such a nutritionally poor diet. Moreover, I was also advised not to walk too much, and long walk was almost tough and beyond my endurance capacity. Moreover I felt more tempted to eat relishing food and unfortunately enough, taste of food depends on its fat content. I happened to analyze the fat content of mixture and fried chips in the course of my work and to my horror I found that it was as close to 50% which meant that if you take three handfuls of mixture which is 20grams you will consume nearly 10 grams of oil! So, such were the foods I was to avoid in the first place.

But dieting alone would not have solved my problem because then I would become too tired to do my work. I then remembered that if I walked a little and reduced my intake a little, which I could definitely do, my weight would come down a little and help me to walk more as weight reduced, because my heart will be relieved of the stress of digestion of more food and more pumping as in the case of excess weight. At first, I walked back home, as I could rest at home after the walk. This scheme worked a little, I lost a kilo of weight in around one month. The very pleasant feeling I felt on losing my first kilo of weight, helped me to overcome my irresistible palate and hunger, as well as the struggle I first encountered in walking, when I dreamt of that happy state I would get myself in, through starving!

My next problem was how to plan and reschedule my diet so that it was both nutritious and low calorie, so that I could burn the excess fat stored in my body as well as supply body of those essential things other than energy sources. It was at this time that I chanced to come across the book "THE STUFF OF LIFE" by ERIC P. WIDMAIER where I got the clues to the way I could plan my diet which would cause the excess fat stored in my tissues to be used up. When we eat a meal, we usually ingest more food than is needed for the immediate future. The excess food is deposited partly as fat, but also as another fuel-storage molecule called glycogen, which is a long polymer of glucose molecules, made by stringing together glucose molecules end to end and stored primarily in the liver. Skipping a meal, depletes glycogen stock in the liver, but due to glucose release, does not reduce energy supply to the body if the skipping is done at the right time. I found this to be dinner time, because when we sleep, we need less energy, and skipping dinner would give rest to the heart and stomach also. I found that the low carbohydrate, low calorie diet I needed would be provided by the vegetable soups and salads, which also was rich in other nutrients and thus protect me from deficiency in diet as well as do the job of a meal skipping!

Preparing soup was simpler than I thought. All the vegetables available were cut, steamed without pressure for 10 minutes, cooled, smashed in the mixer, diluted sufficiently and after adding salt, pepper and the like, the mixture was brought to the boiling point in a vessel. The delicious smell of vegetables was simply appetizing. I could consume any quantity of this diluted

soup to satisfy hunger, with the bonus of a sound sleep, blood purifying effect and timely evacuation of bowels. This was coupled with reduced carbohydrate intake during day time by reducing the quantity of rice taken at lunch, supplementing it with more vegetables and curry, reducing the breakfast slightly, less usage of oil, supplementing evening snacks with fruits and biscuits. I relished the new diet, but still felt sore at having to part with fried snacks.

Then it flashed across my mind that if I took a handful or two of my favorite fried snacks very early in the morning along with a bed-lemon tea (rather than bed coffee!) I would provide the body with the required energy at the time it needed that most, with no harm done and it would also reduce my appetite and temptation for fried items for the rest of the day. So I browsed bakery and supermarkets for the best fried favorites and put them in a marked container ready for the morning use. Slowly but steadily I started losing weight and felt more enthusiastic at each checkup, from then on with my doctor, who gave happy encouraging comments. As I lost weight, I found that I could walk more easily and I walked to and fro from home to my place of work. Instead of feeling tired, I used to feel refreshed because of my enhanced blood circulation after the walk.

Meanwhile, I added fiber foods to my diet after reading in Widmaier's book that fiber which is indigestible and hence when excreted tends to inhibit the reabsorption of bile from the intestine. Bile is needed to hold the tiny droplets of oil produced by churning in the stomach from coalescing and thus increase the surface area on which fat digesting enzymes like lipase can act. The bile attaches to the fibre and is excreted thus preventing re-absorbtion. Consequently, the liver is left with a shortage of bile and must extract more cholesterol from the blood to regenerate the bile being lost in the feces thus lowering cholesterol levels in a harmless natural way.

Now that my weight kept on steadily declining, my doctor told me to keep it "up!" which of course meant that the weight had to come "down" further and not "up" as indicated. But now the problem was how much it had to come down, because my mother started fearing that I would get thinner and thinner and become unable to walk. So now the problem started becoming how much I had to reduce weight and what the finishing point was to be. Based on the Body Mass Index, finishing point was set to be 71 kg by the doctor.

Meanwhile, as I continued reading THE STUFF OF LIFE I read that because of the limited capacity of the liver to store glycogen, my repeated adherence to the set schedule would deplete the glycogen reserves of the liver and would induce the process of gluconeogenesis, creation of new glucose, thus depleting the fat reserves from the body for catering to the energy requirements demanded by the walk.

The result of my Endeavour was that I lost weight at the rate of 2-3kg/month steadily, and my comrades cheered me up as I raced towards the finishing point all alone, with no other person in sight! Once I reached the finishing point I thought initially that my problem was over, but then only I realized that the problem had just started. My old scheme of food intake was meant to reduce the weight but now I had to keep the achieved weight steady which was to me very difficult. I could not take my old usual diet for the fear of increasing my weight again. Taking the current diet, I was feeling weak as I now lost weight. One of my comrades suggested some exercises, which then helped me to increase my food intake back to normal diet, without any increment whatsoever to the lost weight. Only problem was that I had to orchestrate the quantity of exercise so that I could take my usual diet without either gaining or losing weight. But I have taken liking to soup, so that I still have it in my menu with an added set of two chapattis, which I take with some chammanthy powders and salads. But now you might be thinking that finally I have been relieved of all my troubles. The thing is far from truth. Again, I am haunted by the fear of becoming obese, which is the same as coming back to the starting point. And the problem of fear lingers on…….

HOW TO LEAD A PEACEFUL LIFE?

J. Narayanaswamy, Technical Officer (SEETTD)

After spending considerable years in life in search of money, position, power, status, conjugal bliss and so on, many a times we end up with a feeling that in the bargain, we have lost peace in life. We feel peace is more precious than many other things we were hunting around. By the time we come to such a conclusion, we would have already developed such deep rooted tendencies, behavioral patterns and mindsets that we consequently find ourselves enslaved in them and become incapable of untangling ourselves from them so as to live in peace.

Life essentially consists of certain ways and means within our control and certain happenings and circumstances beyond our control. By acting on those within our control we can strive for leading a peaceful life. A spiritual and philosophical mindset would add fillip to our efforts.

Here are some steps to lead a peaceful life :

Do not compare yourself with others : Your life is your own. Your likes and dislikes, tastes, expectations and standards are your own. Your neighbour or your colleague need not be a bench mark for you to compare yourself or compete with. Their level of education, financial status, social status or spending pattern need not be yours. If at all you have to compare, compare yourself with those who are less privileged than you; those whose lives are more peaceful and less complicated than yours.

Do not aspire to make other's dream your reality : Your father's unfulfilled dream of becoming a doctor need not be your dream. Your mother's dream of becoming a successful dancer need not be yours - unless and until you, on your own uninfluenced self-Judgment think the same way.

Have a clear cut self judgment about your true capabilities, strengths and limitations : You might possess excellent cricket playing skills within your local league. But it need not mean you are competent enough to play for the national team. Compare yourself with better players and make a sincere Judgment. Do I really play or am I capable of playing to that level? Do I have the physical, psychological and financial resources to make myself fit enough to come up to that level? Above all, is such a yearning worth the effort?

Sheer positive thinking alone will not do wonders. In the scheme of nature, all are not endowed with same set of skills and resources. If your are capable of judging yourself correctly, you will be endowed with the peace of mind - by not pursuing on something beyond your reach.

Live within your means : This is a time-tested age-old wisdom which is unfortunately forgotten in today's Credit Card Culture. What you buy using Credit Card should be payable IN FULL by you when the bill arrives from the Credit Card firm. If you get lured by the "Minimum Amount due Now", it paves the way for accumulation of debt and consequently loss of peace sooner or later. If the object of desire can be purchased by you only through instalment by utilizing the "Minimum Pay out Money", DO NOT SUCCUMB to the temptation of purchase. By bringing in this self-control, you may lose short-term pleasure, but you will enjoy long term peace.

Regularly save a percentage of your income : At any point of time, should you come across a bad patch in life like losing a job, or a loss in your business etc., you should be in a position to pull along comfortably at least for a few months on the strength of your savings.

Never get addicted to anything : Be it alcohol, smoking, drugs, women, work, profession, money, fame or recognition. Moderation is the key to peaceful life. Eat moderately. Sleep moderately. Work moderately. Do not stretch yourself beyond limits.

Run around less : Avoid unnecessary travel. Communicate better and more effectively through the various avenues and media so that personal face-to-face meetings by traveling long distances can be reduced. Delegate more. Remember that travelling long distances taxes your health by upsetting and altering your eating, drinking and sleeping rhythms, which in turn affect your peace of mind.

Intentionally slow down : Don't hanker behind high targets and goals. Reduce your standards of expectation from others. If you are running, switch over to walking! Remember. You don't really have to prove anything about yourself to yourself! Perhaps you can be better off by extending the principle - you don't really have to prove anything about yourself to others too, if you can!

Let wellness of your family take precedence over your profession : Remember: The fundamental needs of any human being is rather simple and basic : Good food, good clothing and a good shelter. Under shelter comes the family. When you have a good family relationship, nice children, healthy homely food and the loving embrace of the beloved's hands when you are physically or mentally down, you have mostly got what is fundamentally essential for peace. Any other pursuit that goes against these and disturb these fundamentals will only add to misery.

Avoid poking your nose into others affairs unnecessarily : Extend a helping hand to others, within your capacity and limits when a help is sought from you. Do not over-stretch yourself in helping others and get into trouble. Being over-willing to help may invariably end up in one being taken undue advantage of. Also, do not offer a help with a calculative mind to get something in return in the future. Helping others willingly is of cause a spiritual quality - but it requires a spiritually cultivated mind to handle the repercussions peacefully.

Be health conscious - but don't make a fetish about your health : By eating in time, eating moderately, eating nutritious food and by exercising moderately, keep your physical health fit. Do not read beyond rudimentary facts about various ailments, their symptoms and cure! Excessive knowledge about various ailments will add to wild imagination about their existence in your body!

Have faith in Higher Power governing all : Have faith in God. Always remember that you are mostly a puppet in the hands of a higher power whose scheme of things are mostly beyond human comprehension. Surrender to that force. Accept and be content about the Cards you have received and play with the best of your ability using the Cards available in your hands. Accept with humility the outcome of the game.

The perfect castle

The perfect castle over the clouds
Came disappearing slowly by days
Ever since I was a kid at school
I meshed a long with other rules
Apologize been realize
We not different at all
Promises were made
In the heart of night
Creeping home before
It got to light
Never wait or hesitate
Get in all the kick
Before its too late
You may never get another chance
I wish that I knew
What I know now
When I was younger
The perfect castle over the clouds
Came disappearing slowly by days

Suraj Tewari
SRF, NBFGR

V. Edwin Joseph
Technical Officer

Eprints@CMFRI: A Digital Repository of Central Marine Fisheries Research Institute

V. Edwin Joseph & V. Mohan
Library and Documentation,
CMFRI, Cochin-18

V. Mohan
Technical Officer

CMFRI is the oldest Marine Fisheries Research Institute in India having devoted Scientists and Researchers. The main out come of the marine research is to publish reputed scientific papers. The scientific papers published since 1948 are not well documented for wide spread utility of scientific community both inside as well as outside India. The research output must be applied to achieve the broader developmental objectives of the scientific society which may result in public accountability of the research. But the dissemination of research output is a major challenge and until it is known to the world the research has no meaning. Necessary arrangement has been made to publish bibliographies by staff in print form. In recent years Information, Communication and Technology (ICT) have made significant impact on all spheres of library service. The impact of ICT has been rather prominent in case of library activities such as Online Public Access Catalogue, WebOPAC, online bibliography, Online Document Delivery Service, Digital Library and Institutional Repository.

Management of Research out put - Traditional way of publishing Bibliography

In order to bring the list of research publications in one bunch, the institute was publishing bibliographies. List of publications by the staff of CMFRI for the period from 1948 to 2006 was published in the form of CMFRI Special Publication Nos. 27, 51, 68 and 96 at various intervals. CMFRI Special Publication No. 96 was published during Diamond Jubilee Celebration with its release by Hon'ble Shri Sarad Pawar, Union Minister of Agriculture on 4th January 2008. Though we publish the list of papers in print copies of the bibliographies, the full text of the research paper was not reaching the global audience.

Online Bibliography

Realising the need of wide spread publicity to the papers world wide and following the recent trends of facilities available in the internet, CMFRI Library has taken initiation to keep the bibliographical details of the papers published by CMFRI in the internet. The software was developed by Mr. Manjesh, ARIS Cell, CMFRI during the year 2008 in MS Access format with keyword search facilities to create a database for CMFRI Bibliography. Online Database for CMFRI Bibliography was created for the period from 1948 - 2008. It was launched online during Diamond Jubilee Celebration on 4th January 2008. This is the first online bibliographical database for the papers published by our scientist. This may be accessed at the CMFRI Website : http://www.cmfri.org.in/html/cmfri_intraSPS.htm

Eprints@CMFRI: Institutional Repository (IR) at CMFRI

Though the online bibliography compiled by CMFRI Library was useful only for knowing the bibliographical details of the paper published by CMFRI, full text of these articles has not reached the global audience. As a result, citation index for these scientific papers are very poor. The value of a scientific paper is rated by the citation index. Realising this CMFRI Leadership strongly felt an institutional repository be established to provide open access to the Institute's scientific publications. CMFRI Library took the lead and made arrangements to digitize all publications published since 1948. The digitization work was started during June 2009. More than 4 lakh pages have been scanned and these scanned images were converted into pdf file.

To enable this repository in the INTERNET, the open source software developed by the University of

Southampton, UK is installed in library server. The CMFRI Institutional repository is given a name as Eprints@CMFRI. The scanned 7000 scientific papers have been uploaded as on December 2010. Now all the publications published by CMFRI right from the year 1953 can be downloaded at the Website: http://eprints.cmfri.org.in/

Interested users can freely download and use documents as most of them are directly accessible and full-text downloadable. 'Request copy' forms can be used for documents to which direct full-text download is restricted due to publisher embargo.

Document Types uploaded into Eprints@CMFRI

The following types of publications of CMFRI are uploaded/self archived by CMFRI Scientists who do research on fisheries and related areas.

•Article •Book •Book Section •Conference or Workshop Item •Dataset (Fisheries Statistics, Census etc) •Monograph •Other (Annual Reports, News letters etc) •Teaching Resource (Training manual, Lecture notes etc.) •Thesis

Benefits of Eprints@CMFRI repository

- Prestige of the Institute will be raised when a staff paper is included in Eprints@CMFRI
- Enhances the professional visibility of scientists of the institute
- Serves to demonstrate the breadth and depth of research output of CMFRI
- Open Access Repositories like Eprints@CMFRI offer the widest possible dissemination of scientific findings
- Research has demonstrated that open access online articles have appreciably higher citation rates than traditionally published articles
- Serves to establish priority of ideas and intellectual property, i.e. registering the work with a date stamp and identifier
- The centralized system of documenting the papers manages and presents the research output of the Institute in an organized fashion
- Students/Scientists can easily access faculty papers via Eprints@CMFRI. This provide easier access to the entire publications of CMFRI
- Preserves and provides long-term access to the scholars' research output
- All institutes' papers in one roof will facilitate the policy makers to select the non priority areas in Marine Fisheries
- Scientific output of institute is reaching the global audience immediately

Global Visibility of CMFRI Repository

Research publications in Eprints@CMFRI can immediately be found in global indexing and search services as it is being immediately browsed in international search engines.

CMFRI Open Access Institutional Digital Repository places "CMFRI" as the first ICAR Institute to reach this state. CMFRI also ranks first at national level and fifth at global level among the open access repositories on marine sciences.

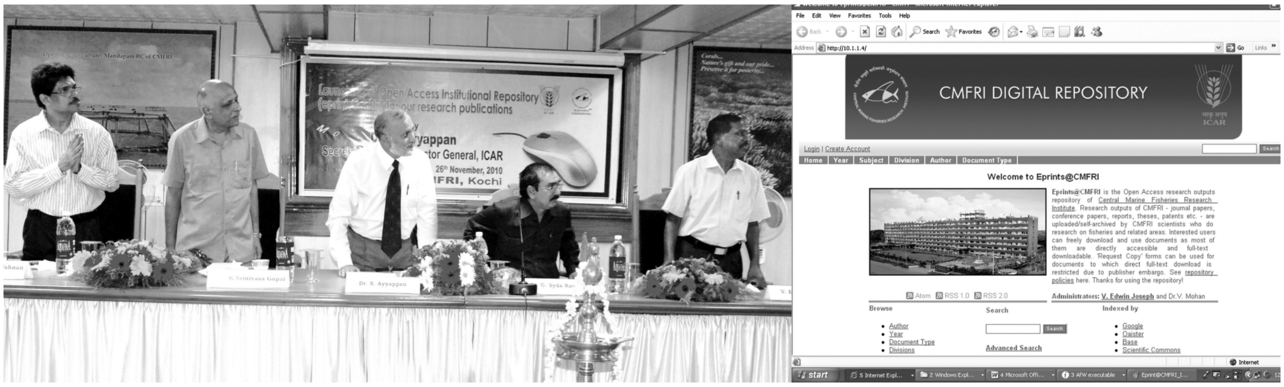

Dr. S. Ayyappan, Secretary DARE & the Director General, ICAR launched CMFRI Institutional Repository on 26th November 2010.

A FEEL OF THE ECONOMIC AND POLITICAL SYSTEM

Shyam S. Salim
Sr. Scientist

The economic and political system in the world is grappled with numerous "isms" which continue unperturbed and needless to say every other day a new monarch, regime , totalitarian , chieftains, laureates emerge who shares inspired visions and innovative missions. The world has seen such radical changes over the century but it is an enigma that do we have a system which encompasses the differential needs of the society.

The following definitions/ conceptualization are been based on a hypothetical situations of owning a couple of cows which are to be bred, milked for the future. The cows represent the resources and it is visualized in the eyes of the different economic and political systems.

Socialism : You have 2 cows and you give one to your neighbor expecting a blissful world.

Communism : You have 2 cows; the Government takes both and gives you some milk just to ensure your breath.

Capitalism : You have 2 cows; You go on milking them that they die and then they are given to butchers and they sell meat, blood and then the limbs are kept at the museum naming as extinct cows and are finally sold for millions.

Democracy : You have 2 cows; the Government ask opinion on when to cow and the milking never happens .

Nazism : You have 2 cows. The Government takes both and shoots you.

An American Corporation : You have two cows. You sell one, and force the other to produce the milk of four cows. Later, you hire a consultant to analyze why the cow dropped dead.

A French Corporation : You have two cows. You go on strike because you want three cows.

A Russian Corporation : You have two cows. You count them and learn you have five cows. You count them again and learn you have 42 cows. You count them again and learn you have 2 cows. You stop counting cows and open another bottle of vodka.

A British Corporation : You have two cows. Both are mad.

Lebanese System : You have two cows. One is owned by Syria and the other is controlled by the government.

A Chinese system : You have two cows. You count all the cows in Vietnam, Tibet, Hong Kong and even in Arunachal Pradesh and come up with a conclusion that you own 90 per cent of the world cows.

Mumbai cows : You have two cows and prior to milking they are stuck up in traffic block.

Egypt System : You have two cows. Both vote for Mubarak.

Dubai System : You have two cows. You create a website for them and advertise them in all magazines. You create a " Cow

City " or " Milk Village " for them. You sell off their milk before the cows have even been milked to both legit and shady investors who hope to res ell the non-existent milk for a 100% profit in two years time. You bring Tiger Woods to milk the cow first to attract media attention.

Sharjah System : You have two cows. You sell them to an investor in Dubai. The cows get stuck in traffic between Sharjah to Dubai and die. You have zero cows now.

Israeli system : You have two cows. The cows are never milked on account of the Fidayen threats from the Arab world or milked in US.

Sril lankan system : The cows unyielding to the process of milking as they are Pro- LTTE with unstinting faith on their slained leader and wishes to be milked on Tamil heartland in Lanka.

Cuban system : The cows are to be milked- Two persons carry the excessive user rights- Fidel and Raul Castro.

Pakistan system : Have two cows- never milked - cows own allegiance to Shia- Sunni , Sardari- Kiyani.

Kerala System : You have two cows. Both of them are stuck up before milking with a political debate on which udder to be cowed first- Left or Right?

Tamil Nadu System : You have two cows .Yet unmilked as the cows benefactor as still in doubt the cow started giving milk because of "Rettilae or Udayasuryan"

Karnataka System : You have two cows. The government decides that we needn't milk the cows instead we will "mine" milk and waiting for the licences .

Goa system : You have two cows. The milking Decision to be finalized after the beach party and the party never ends…… .

Maharashtra systems : You have two cows - Never to be milked as both came from UTTAR BHARATH and Mee Maharashtra's never wanted milk from Non Marathi cows

Gujarat systems : You have two cows- The atrocities on the cows related to calving ,advancing the milking period lead to probes and cows are left stranded.

Delhi system : You have two cows- Yet unmilked on the scam associate with the purchase, shed and other (n) reasons.

Punjab system : You have two cows- No problem of milking. Already the "Punjabi puttar" drank from the source.

QUEST

Shyam S. Salim
Sr. Scientist

Climate changes
Seasons stand by
Weather withered
But my love for you remained undaunted.

It becomes difficult
To determine its depth
For its unfathomable feeling
Over all these years.

It becomes a mystery
When we talk about history
I couldnt answer your
Did You? Why you? How much?

Time heals wound
But the heart was fondled
By you once upon a time
And continues undeterred.

I came with an answer
On all the unsolved puzzles
Whatever keeps unto oneself?
Has to flow from here on its course

The quest for you continued
And I saw a glimpse of you ……
And now in a dilemma to join or not to
And I move away…. with you within me

When I look for the years to traverse
I am convinced that it was you and you only
Who evolved me what I am to my family
With a binder till my last breath.

SCIENCE OF LIVING

Manjusha. U
SRF, FEMD

In the modern world people have persistent psychological and physiological problems rooted from life style. Such problems were practically non-existent several years ago. In ancient India, people followed simple practices which were basically scientific, promoting good health and vigor. Here are some daily routines which our ancestors ardently followed, along with the basic scientific principle behind it. Try to adopt these and observe the positive changes in your life.

Wake up at least 30 minutes before the sunrise: This is the auspicious time to arise. Our brain and mind will be fresh and have maximum positive energy.

Sit on the bed for two to three minutes after you wake up: When we sleep in a horizontal posture, the heart requires less force to pump the blood to other part of the body. But when we wake and stand up suddenly from this posture, the heart has to exert more pressure for pumping the blood to the vertical body increasing the work force of the heart. To avoid this sudden change of pressure, the lying posture should be changed to vertical posture slowly. Hence it is advised to sit on the bed for two to three minutes. Traditionally, in Hindu households, children are taught to chant the following sloka by sitting on the bed immediately after waking up in the morning

Karagre vasathey Lakshmi

kara madhye saraswati

karamoole sthithaa gouri prabhate kara darsanam :

(The basic meaning of this is very simple: knowledge, power and wealth depend on the work with your hand). Studies have proven that about 23 % of the heart attacks occur when a patient suddenly gets up from the bed or chair, particularly at early morning after a long duration of rest. Hence this prayer has a physiological benefit also.

Have your parents or grandparents advised you to brush your teeth and wash your mouth before bed coffee/ tea? Well………. Here's the science behind this: Scientific studies have proven that mouth, teeth and tongue get contaminated due to bacterial action when we sleep. This will adversely affect the health if taken in. It has also been proved that some of the degraded products will be carcinogenic. Hence brush your teeth before sipping your bed coffee.

Why should we bathe early in the morning? We are accustomed to use fan throughout the year, in all seasons. Due to this, the sweat produced on the surface of the body gets dried up leaving the salts and decomposed protein materials on the surface of the skin. The decomposed products are urea, ammonia compounds, salts and nitrogenous waste products and to remove these water soluble waste products morning bathing has been made a custom in our life.

Why should we have oil bath? Use of soaps, removes even the inherent protective fat coating of the body exposing our skin to microbes in the air. Skin diseases are caused due to the complete removal of the fat/oil layer on the surface

of the skin. By having a refreshing oil bath, our skin is protected.

Cold shower: A cold water bath refreshes you to a very great extent. When cold water is poured on the body, the body temperature gets reduced on the surface, just below the skin. In order to maintain the normal temperature of 37.3 degree, the body metabolism and blood circulation increases thereby increasing the efficient filtration of the blood through kidney. The increase in metabolic rate in the body activates every cell.

If cold is refreshing why should the sick use hot water? The sick can opt for hot water bath as advised in the traditional way. This elevates the surface temperature of the body and to maintain the body temperature constant, sweating takes place concurrent with the increase in the blood circulation. Both, sweating and increase in the blood circulation / filtration results in lowering the blood impurities. Hence hot water bath has a positive effect.

Why should we give Tharpana? After bath, in ponds and rivers, a person performs tharpana, to the forefathers, to remember the sacrifices made by his forefathers for bringing us up. The science behind this is -the posture of standing with water drops on the head and body, improves immunity and body resistance.

Meditation: Meditation for 10 - 15 minutes is very good for the activation and refreshing of the brain. The beta level of brain is a state when the brain produces electric waves of 13.5 and above cps (Cycles per second). Alpha state produces 8.5 - 13 .5 cps electric waves, it is a shallow state of meditation. The delta state goes further down to a medium state of mediation. Going further down to theta level is very difficult for common man. But in these meditation states, the brain cells and the body get fully activated and memory, thinking capability and temper are affected positively. Practice of meditation has become the part of the curriculum even in developed countries.

Why White ?

Sreedevi N. Nair
D/o K. P. Salini, Technical Officer
(SEETTD)

I am wearing white
And it hurts, when I see myself-
in this white
I was like a colourful kite,
With him I reached all the heights
I lost him, its my fate

On thundery and stormy nights
He used to hold me tight
About his death he was right
He put his best for his fight

I can't leave –
his memories because so strong was his flight
Being widow of a warrior in this night
And for all those nights,
awaiting I am in white
To hide my sorrows behind the colour of peace
I am in white

With best complements from

ICPL Systems & Technologies
THE TOTAL SOLUTION IT COMPANY

Door No.34 / 2294 C
R K CHAMBERS, MAMANGALAM
KOCHI 25

Ph: 0484 2340966
4054825
4055825
3299825

e mail- icplsytems@gmail.com

Kitchen tips

Preetha G. Nair
SRF, FEMD

1. *Garlic skin comes off easily if the garlic flakes are warmed a little before peeling.*
2. *Mix some vinegar before frying the fish, it will add to the taste .*
3. *If u cut brinjal for cooking and keep, it turns black, so to avoid this, put some salt in water and keep the brinjal in it, this will not turn them black*
4. *While making dough of chapati add little milk and oil, it will be very soft.*
5. *To avoid ants coming into the storage containers apply Castro oil at the edges of the container. They can't come into the container.*
6. *Add finely sliced coconut pieces into curd reduce its sour taste.*
7. *If you keep a piece of blotting paper at the bottom of the container, it will keep biscuits fresh for a longer time.*
8. *Apply some lemon juice on the cut surface of the apple to avoid browning. They will look fresh for a longer time.*
9. *Apply mashed banana over a burn on your body to have a cooling effect.*
10. *Place some chopped onion in the vessel having burnt food, pour boiling water in it, keep for 5 minutes and then clean.*
11. *Put some boric powder in kitchen in corners and other places. Cockroaches will leave your house.*
12. *Immerse egg in a pan of cool salted water. If it sinks, it is fresh; if it rises to the surface, it is certainly quite old.*
13. *To avoid crying, cut the onions into two parts and place them in water for 15 minutes before chopping them.*
14. *Apply a paste of sodium bicarbonate and water on the walls and floor of the oven and keep the oven on low heat for about half an hour. Dried food can easily be removed.*
15. *To keep paneer fresh for several days, wrap it in a blotting paper while storing in the refrigerator.*
16. *To remove the skin of tomatoes, place them in warm water for 5-10 minutes. The skin can then be easily peeled off.*
17. *Add a little bit of common salt to the washing powder for better cleaning of utensils.*
18. *To keep the vegetables fresh for a longer time, wrap them in newspaper before placing them in the freezer.*
19. *If you drop an egg on the floor, cover it with salt and let it remain like this for a couple of minutes. You will be able to easily clean the mess with a paper towel.*
20. *To smoothen the icing on a cake use a knife dipped in hot water and gently rub it over the top and the sides.*
21. *Ice creams set faster and better in aluminium containers. Also, place a thick plastic sheet or spread some salt under the container to keep it from sticking to the floor of the freezer.*
22. *If salt is more in dish, then add some tomato juice in it.*

KIDS ZONE

Manjusha U
SRF, FEMD

1. Spot the differences

In this segment, there are 2 pictures which look alike, though they are not. They are unlike on the ground that there are certain things missing in one picture which the other picture has. So, your task is to find out those differences & make both the pictures look same.

Answers in Page : 21

II. Give the appropriate colour listed below to the concerned numbers and shade the picture

1 - blue	4 - purple
2 - pink	5 - green
3 - yellow	6 - brown

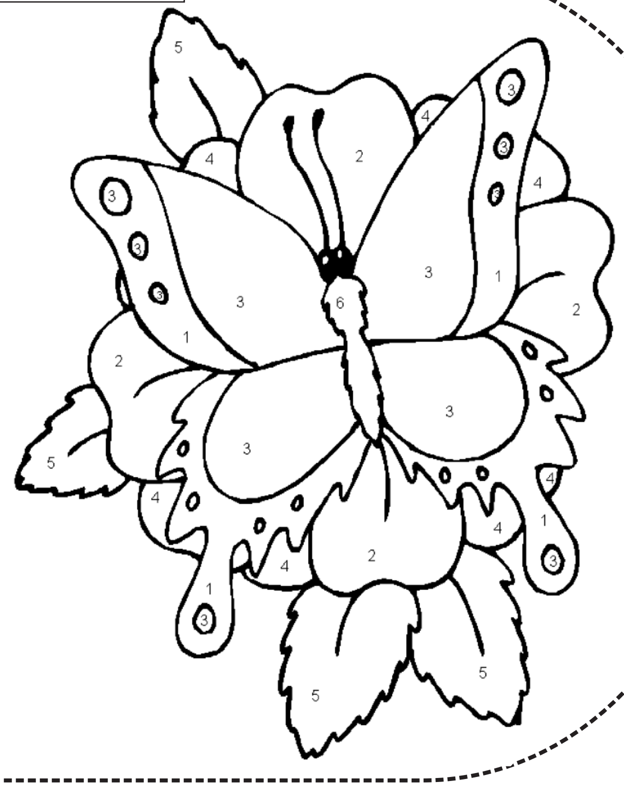

III. Join the alphabets A to Z and find who is hidden here?

KIDS ZONE Kindergarten

IV. Puzzle – Modes of Transportation

Find and circle all of the words that are hidden in the grid.
The words may be hidden in any direction.

P	Z	J	A	Y	P	R	L	T	E	J	A	P
M	P	K	C	U	R	T	O	S	C	D	S	X
I	K	R	R	B	I	C	Y	C	L	E	R	B
L	L	R	O	V	I	E	Y	T	K	M	Y	E
B	V	A	T	T	N	V	R	G	O	E	N	M
P	S	F	A	X	A	A	Y	T	J	A	T	O
Y	Z	T	V	T	I	L	O	V	L	E	W	P
W	R	D	E	N	R	R	A	P	X	Z	I	E
T	Q	R	L	H	C	A	R	C	B	H	P	D
W	Y	T	E	Y	J	I	M	U	S	F	S	L
C	F	X	C	F	A	M	S	U	A	E	U	F
X	C	L	K	E	T	U	H	C	A	R	A	P
C	E	T	N	D	I	J	F	B	O	A	T	D

AIRPLANE	BICYCLE
BLIMP	BOAT
BUS	ELEVATOR
ESCALATOR	FERRY
JET	MOPED
MOTORCYCLE	PARACHUTE
RAFT	ROCKET
SHIP	TRAIN
TRAM	TRUCK

Answers below

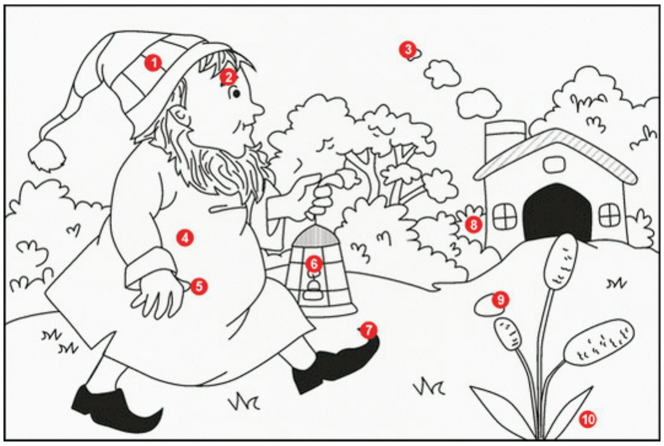

Answer for spot the difference

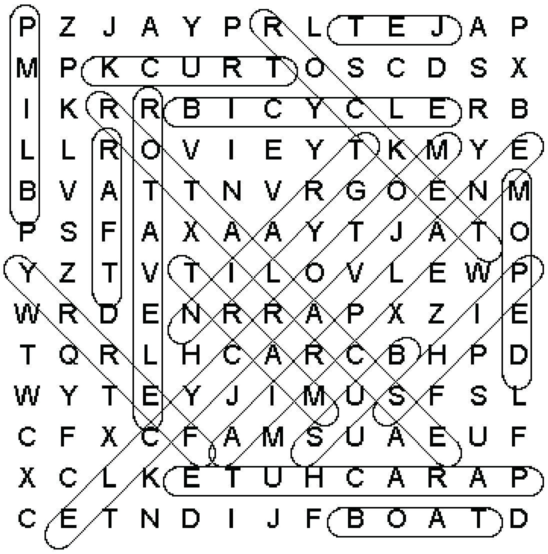

Transportation Puzzle

VI) SHOW THE WAY

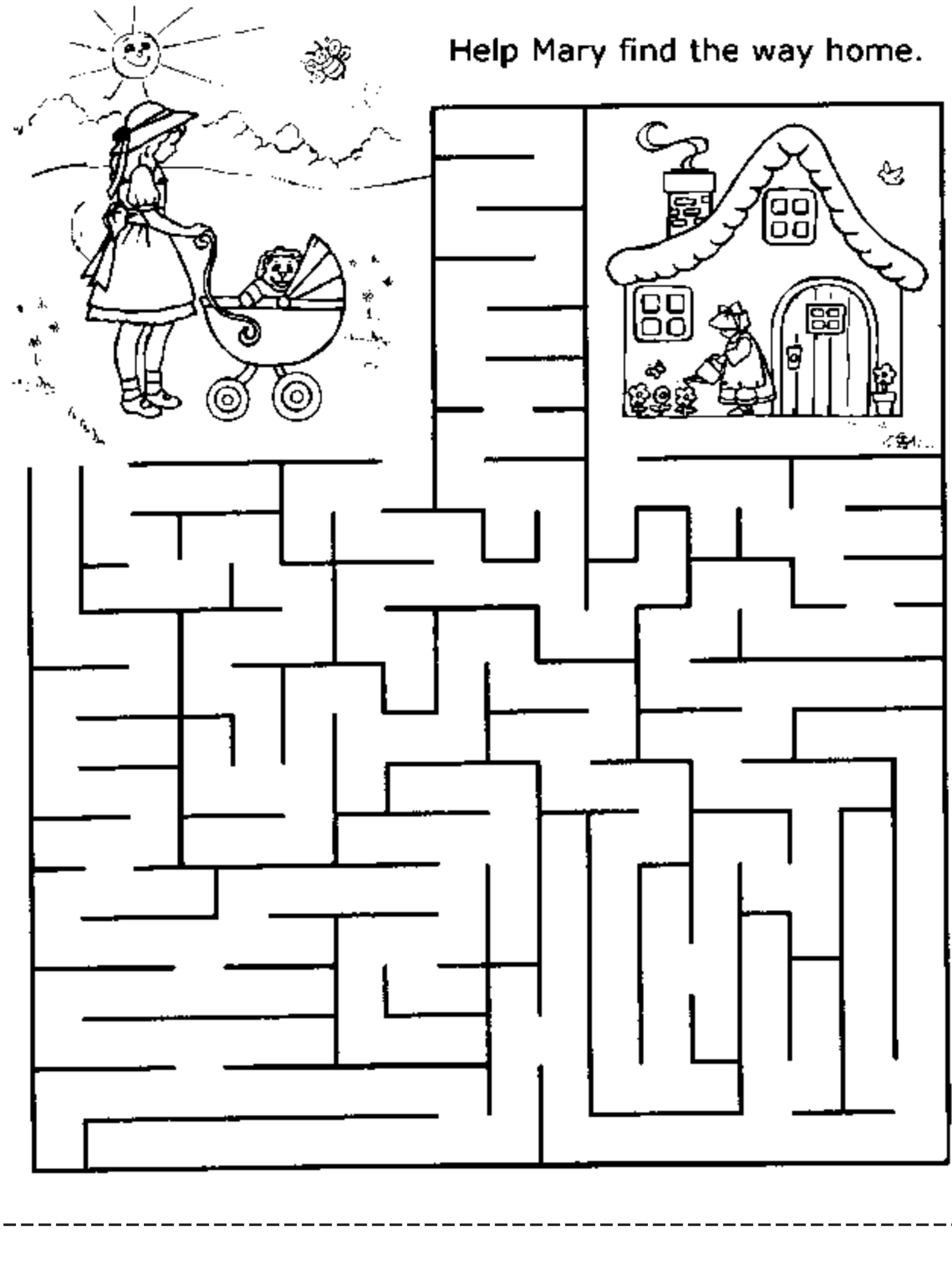

FUN QUIZ

1. Who speaks loudly in an empty room
A clock
2. Under all bridges water flows. But which is the famous Bridge under which no water flows
Cambridge
3. Who is the famous 'Tailor' who never stitched cloth?
Elizabeth Tailor
4. How can you make oil boil?
: By adding 'B'
5. What will you call a telephone used by jail prisoners
Cell Phone
6. What goes up when rain comes down
Umbrella
7. What goes up but never comes down
Age
8. The alphabet that you can drink
'T' (Tea)
9. What is the end of the world
The letter 'd'

ANJALY GOPAN
D/o. P.K. Anitha (P.A.,FEMD)

THRISANDHYA PRAYERS TO THE SUN GOD

S. Nandakumar Rao
Technical Assistant, MBTD

At the break of each dawn,
I wake up to search "Who am I?"
In BEING-AWARENESS-JOY-ONE,
Non existent and nothing am I!

Realizing Oneness that becomes many,
As the Sun rides on to its zenith;
I embark on my day's journey,
And pray Sun to bless all beneath!
Halting in my journey, midday, to bow-
To THAT ONE shining upon all as "I";
Praying to enlighten us all to know,
As Sun climbs down from its seat, high!

As dusk falls and darkness wraps,
All into its fold, I kneel in prayer:
Lord, accept us to fall in Thy traps,
By being one with Thee and Thy care.

Revering sunlight that gaves us power,
That Thou art great, I am nil:
I beseech Sun God to be kind and shower,
Blessings as I sleep, that my dreams fulfill!

TIPS FOR YOUNGSTERS

Remya R.
SRF, FEMD

TABLE MANNERS

Whether in a restaurant or in a home, here are some basic table manners

1. Sit up right and do not hunch over your plate; wrists or forearms can rest on the table, or hands on lap.
2. Don't stuff your mouth full of food, it looks gross, and you could choke.
3. Chew with your mouth closed . Dont talk with your mouth full.
4. Always say 'thank you' when served something. Shows appreciation.
5. If the meal is not buffet style, then wait until everyone is served before eating. It shows consideration.
6. Eat slowly and don't gobble up the food.
7. When eating rolls, tear off a piece of bread before buttering.
8. Don't reach over someone's plate for something. Politely ask that the item to be passed to you.
9. Do not pick anything out of your teeth, it's gross. If it bothers you that bad, excuse yourself and go to the restroom to pick.
10. Always use a napkin to dab your mouth, which should be on your lap when not in use. Remember, dab your mouth only.

HOW TO HOLD KNIFE AND FORK

- To start with, relax your shoulders and get it hunched up.
- Keep your elbows against the sides of your body.
- Now, take the fork in your left hand and knife in your right hand.
- When you hold the knife, the index finger is mostly straight and rests near the base of the top, blunt side of the blade. The other four fingers wrap around the handle.
- The prongs of the fork should be facing downward. The index finger should be straight when you hold the fork. The index finger should be on the back-side near the head of the fork. The other four fingers wrap around the handle.
- Bend the wrists, so that your index fingers are pointing down towards your plate.
- Bring small bits of food to your mouth with the fork, repeat.
- Rice and small items are picked up by the fork in a slight scooping manner, rather than stabbing at.
- After finishing, try laying the utensils down both together at an angle when finished, at a 11 o'clock to 4 o'clock positioning. You can also lay off the knife and fork upside down on the plate. You can also lay down the knife and fork like a bridge on the sides of plate.

ചുമർചിത്രങ്ങളുടെ ഉപാസകൻ - ശ്രീ സാജു തുരുത്തിൽ

മുഖാമുഖം തയ്യാറാക്കിയത്:
ജെന്നി ശർമ്മ, മഞ്ജുഷ യു, രമ്യ ആർ, അജിത്ത് കുമാർ പി.ബി.

പുരാതനമായ ഒരു കലാരൂപമാണ് ചുമർ ചിത്രം. പഴയകാല ജീവിതത്തിന്റെ നിശ്ചലതയും, ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന ക്രമവും ചുമർ ചിത്രകലയുടെ മൗലിക സ്വഭാവമാണ്. രേഖാ പ്രധാനമായ ശൈലിയും സുഖഭോഗ ജീവിതാസക്തിയും ആഹ്ലാദപ്രദമായ ജീവിതാഭിമുഖ്യവും ഇത്തരം ചിത്രങ്ങളുടെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു. ക്ഷേത്ര ചിത്രങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യവും അവയിൽ അന്തർലീനമായ ഭക്തിയും തീവ്രമായ കാമനയുമാണ് ശ്രീ. സാജു തുരുത്തിലിനെ ഒരു മ്യൂറൽ ചിത്രകാരനാവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മൂത്തകുന്നത്ത് സുകുമാരന്റെയും, ഗിരിജയുടെയും പുത്രനായി ജനനം. ഇപ്പോൾ സഹധർമ്മിണിയായ സീനയ്ക്കും പുത്രൻ മാധവനുമൊപ്പം പാഞ്ചജന്യത്തിൽ സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. കർമ്മരംഗത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ കാലടി സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിൽ ചിത്രകലാ വിഭാഗത്തിന്റെ മേധാവിയാണ്. പത്നി അതേ സർവ്വകലാശാലയിൽ സോഷ്യൽ വർക്ക് വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊഫസർ ആണ്.

ഇന്ത്യയുടെ ശ്രമകരമായ പാരമ്പര്യ ചുമർ ചിത്രകലയിൽ സാജു ഇന്ന് ശ്രദ്ധേയമായ സാന്നിദ്ധ്യം വഹിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു മഹത്തായ കലയുടെ ചുവടുപിടിച്ച് ഒരുപാട് ശിഷ്യന്മാരെ കോർത്തിണക്കി ഒരു കലാശാഖയെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിലേക്ക് ശക്തമായി സന്നിവേശിപ്പിക്കാൻ ഒരു കലാകാരൻ കാട്ടുന്ന വ്യഗ്രത, അർപ്പണ ബുദ്ധി, വിവേകം . . . ഇതൊക്കെ ഒരു കൂട്ടമായി ഒരാളിൽ വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. മഹത്തായ വരകളിലൂടെ ബിംബ കല്പനയുടെ പരിഛേദങ്ങളിൽ വികല്പമായ സങ്കല്പത്തെ ദൂരെ നീക്കി, മനോഹരമായ ദേവ സങ്കല്പത്തെയും സുന്ദരി സങ്കല്പത്തെയും വാർന്നു വീഴ്ത്തുന്ന ചിത്ര താളുകൾ ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അവാർഡുകൾ എന്നുള്ളത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ കഴിവുകൾക്ക് സമൂഹം നൽകുന്ന ഒരു അംഗീകാരം ആണ്. എടുത്തുപറയുകയാണെങ്കിൽ 2000-ത്തിലെ കലാ ദർപ്പണ അവാർഡ്, 2002-ലെ ചിത്രകലാനിധി അവാർഡ്, 2006-ൽ ലളിതകലാ അക്കാദമി അവാർഡ്, ദേശീയ ഫെല്ലോഷിപ്പ് മുതലായവയാണ്.

ഈ ചിത്രകാരനെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയുകയായിരുന്നു പിന്നീട്. ഞങ്ങളൊടൊത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ തനതുകലയായ ചുവർ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ലോകമെമ്പാടും ശ്രദ്ധേയനായ സാജു തുരുത്തിലിനെ നമുക്കൊന്നു പരിചയപ്പെടാം.

ചുമർചിത്രകലയുടെ കുലപതികളിൽ ഒരാളായി ഇന്ത്യ ഒട്ടുക്കും അറിയപ്പെടുന്ന താങ്കൾക്ക് ഈ രംഗത്ത് വരാനുള്ള പ്രചോദനം എന്താണ്?

ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ വരയ്ക്കുമായിരുന്നു. പ്രീഡിഗ്രി ആയപ്പോൾ കുറച്ചൊക്കെ എഴുതുമായിരുന്നു. പിന്നീട് തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ ചുമർ ചിത്രകലയിൽ 4 വർഷത്തോളം പ്രാവീണ്യം നേടി. അതിനുശേഷം ഗുരുവായൂർ ദേവസ്വത്തിന്റെ കീഴിൽ ശ്രീ മമ്മിയൂർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി നായരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ ചുമർചിത്രകല പഠിക്കാൻ ചേർന്നു. അതിനുശേഷമാണ് ഈ കലയെ ഗൗരവമായി കാണാനും ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുവാനും ഇടയായത്.

എന്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സൗന്ദര്യധാമങ്ങളായ കഥാപാത്രങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ചുമർചിത്രകല രൂപകൽപ്പനചെയ്യുന്നത്?

ധ്യാനശ്ലോകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ നിന്നും ഏതുനിറം, ഏത് അവസ്ഥയെയാണ് ആ കഥാപാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഇത് മനസ്സിൽ വെച്ചാണ് ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നത്. ധ്യാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് കേരളത്തിലെ എല്ലാ ചുമർ ചിത്രങ്ങളും.

താങ്കളുടെ ചിത്രകലാ പാടവത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത അതിപ്രധാനങ്ങളും, സൗന്ദര്യം തുളുമ്പുന്നതും എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതുമായ ചിത്രങ്ങൾ?

ഒരു ചിത്രകാരന് തന്റെ സൃഷ്ടികളെല്ലാംതന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഛായാമുഖി, കിളിയും ഞാനും, സുഗന്ധി, യക്ഷി, കൃഷ്ണകേളികൾ, വിനായകി തുടങ്ങിയവയാണ് എന്റെ അനുരാഗ തരംഗിണികൾ.

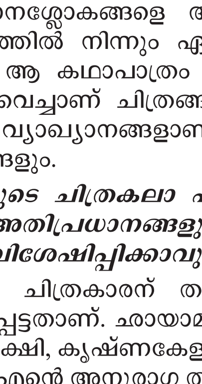

താങ്കളുടെ ചിത്രകലകൾ അധികമായും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് സ്ത്രീ സങ്കല്പങ്ങൾക്കാണ്. ഛായാമുഖിയിലൂടെ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണ്?

ഛായാമുഖി എന്ന പേര് ഞാൻ കണ്ടെത്തിയത് ഒരു ബംഗാളി നാടോടി ഗാനത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇതൊരു മാന്ത്രിക ദർപ്പണമാണ്. ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത നാം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണോ അത് മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കൂ. ഇത് ഒരു മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹ സഫലീകരണത്തിന്റെ ഉദാത്ത ഉദാഹരണമായി കണക്കാക്കാം. അനുരാഗത്തിന്റെ പൊയ്പോയ മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ വീണ്ടും പുനർജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വിരഹാർത്രി.

താങ്കളുടെ മറ്റ് സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ചും അത് ഉരുത്തിരിച്ച സന്ദർഭങ്ങളും അവ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കലകളെക്കുറിച്ചും ഒന്ന് വ്യക്തമാക്കുമോ?

കിളിയും ഞാനും എന്ന ചിത്രത്തിൽ എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കിളിയായും, പുഷ്പമായും മരമായും നിറയുന്നു. മ്യൂറലിന്റെ തനത് രചനാരീതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു മരസങ്കല്പമാണ് ഇതിൽ.

സ്ത്രീയെ പുഷ്പമായി കാണുന്ന ഒരു ദൃശ്യസങ്കല്പമാണ് സുഗന്ധി എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ആധാരം.

എന്റെ സ്ത്രൈണ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചേക്കേറിയ ഒരു ചിത്ര പരമ്പരയാണ് യക്ഷി. എന്റെ ബ്രഷുകൾ ജീവൻ കൊടുക്കുന്നത് ചോര കുടിക്കുന്ന യക്ഷികളെയല്ല, പ്രണയാർത്ഥികളായ യക്ഷികളെയാണ്. അനിതരസാധാരണമായ സൗന്ദര്യധാമങ്ങളാണ് അവർ.

കൃഷ്ണനും രാധയും ചേർന്നു നടത്തുന്ന രതികേളികളുടെ രസക്കൂട്ടാണ് കൃഷ്ണകേളി എന്ന പരമ്പര.

വിനായകി എന്ന ചിത്രരചനയിൽ ദേവരൂപ സങ്കല്പമായ ഗണപതിക്ക് എന്തുകൊണ്ടാണ് ദേവീരൂപ സങ്കല്പം നൽകിയിരിക്കുന്നത്?

'വിഷ്ണുധർമ്മോത്തര പുരാണ'ത്തിലെ ഒരു ധ്യാന ശ്ലോകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വിനായകി വരച്ചത്. സാത്വിക ഭാവത്തിലുള്ള ഗജനായകനെ സ്ത്രീ രൂപമായിട്ടാണ് പുനർസൃഷ്ടിച്ചത്.

താങ്കളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പുരാതന ചുമർചിത്രകല നൂതന ചുമർചിത്ര കലയിലേക്ക് എത്രത്തോളം പുരോഗമനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.?

ചുമർചിത്രങ്ങളുടെ പഴമ ദൈവമൂർത്തികളെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു. അനുഭവാവിഷ്ക്കാരം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കലാകാരന്റെ അനുഭവങ്ങളെ ചായത്തിൽ ചാലിച്ച് ചിത്രത്തിന്റെ ഫ്രെയ്മിലെത്തിക്കാൻ പഴയ ചുമർചിത്രകാരന്മാർക്ക് ആകുമായിരുന്നില്ല. അവരവരുടെ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങൾ അതിന് അനുവദിച്ചിരുന്നുമില്ല. എന്നാൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലിരുന്ന് ഒരാൾ ചിത്രം വരയ്ക്കുമ്പോൾ അത് എങ്ങനെ വിറ്റെടുക്കാം എന്ന് കൂടി ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. ഈ ചിന്ത ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളുകയും അതിനനുസരിച്ച് വിപ്ലവകരമായി ചുമർചിത്രകലയെ മാറ്റിയെഴുതുകയും ചെയ്തു.

കേരളത്തിൽ ചുമർചിത്രകലയുടെ തിരിച്ചുവരവ് എങ്ങനെയാണുണ്ടായത്?

കേരളത്തിൽ ക്ഷേത്ര ചുമരുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിയിരുന്ന ചിത്രങ്ങളെ ഗുരുവായൂർ അക്കാദമിയിൽ പഠിച്ച ഞങ്ങൾ പത്തുപേരടങ്ങുന്ന ഒരു സംഘമാണ് കാൻവാസിലേക്ക് പകർത്തിയത്. 1989-നു ശേഷമാണ് ചുമർചിത്രകലയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായത്.

മാധ്യമങ്ങൾ ഇതിൽ എത്രത്തോളം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്?

പത്രങ്ങളിലൂടെയും, മാസികളിലൂടെയും, സിനിമകളിലൂടെയും ഇപ്പോൾ ചുമർചിത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ എത്തുന്നുണ്ട്. ധ്രുവം, സോപാനം, അഗ്നിദേവൻ എന്നീ സിനിമകളിലൂടെ ഇവ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സിനിമയിലൂടെ ചിത്രങ്ങൾ വന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വ്യാവസായികവും, അനുകരണത്തിലുമുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായി. അതിലൂടെ ചുമർ ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരം ഏറാൻ തുടങ്ങി.

ഇതിന്റെ നിറക്കൂട്ടിനെക്കുറിച്ചും, ഉപയോഗിക്കുന്ന നിറങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിക്കാമോ?

ഇതിന് പ്രധാനമായിട്ട് പ്രകൃതിദത്തമായ ലവണങ്ങളും, ഇലച്ചാറുകളും, കല്ല് പൊടിച്ചതും, എണ്ണക്കരിയും, സ്വർണ്ണവും, ചെമ്പും, വേരുകളുമൊക്കെയാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് കാവിപ്പച്ചയ്ക്ക് നീലാംബരിയുടെ ഇലച്ചാറും, കറുപ്പിന് എണ്ണക്കരിയും, ചുവപ്പിന് ദളങ്ങളും, നീലയ്ക്ക് തുരിശുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മഞ്ഞ, ചുവപ്പ്, ഇൻഡിഗോ, പച്ച, കറുപ്പ് എന്നീ അഞ്ച് പ്രാഥമിക നിറങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നീലയും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ അത്ര സാധാരണമല്ല. പുൽനാമ്പും, മരത്തിന്റെ വേരുകളുമാണ് ബ്രഷ് ആയിട്ട് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഉദാഹരണം: ഈയം പുല്ലും, എറിയൻ പുല്ലുമൊക്കെയാണ് ഞാൻ സാധാരണ വരയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബ്രഷുകൾ.

ചുമരിൽ ഒതുങ്ങിയിരുന്ന ചിത്രങ്ങളെ ഇപ്പോൾ വിപണന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏതെല്ലാം പ്രതലങ്ങളിലേക്കാണ് പകർത്തിയിട്ടുള്ളത്?

കാൻവാസ്, ആസ്ബസ്റ്റോസ് പാളി, മറൈൻ പ്ലൈവുഡ്, സിമന്റ്, പലക എന്നുവേണ്ട ഏതൊരു പ്രതലത്തിലേക്കും ഇപ്പോൾ ചുമർ ചിത്രങ്ങൾ വിപണനഅടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്.

താങ്കളുടെ ചിത്രകലാപാടവം വാണിജ്യ മേഖലാ സാദ്ധ്യതകളിൽ എത്രത്തോളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്?

ചുമർചിത്രകലയ്ക്ക് നല്ല വാണിജ്യസാധ്യത ഉണ്ടെന്നകാര്യം ഞാൻ തിരിച്ചറിയുകയും അത് കഴിയുന്നത്ര ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിരവധി സ്റ്റാർഹോട്ടലുകളിലും വീടുകളുടെ ഡെക്കറേഷൻ വർക്കുകളിലും മ്യൂറലുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും അതിന്റെ ഒരു ട്രെൻഡ് തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. പറവൂർ ലക്ഷ്മിജൂവല്ലറിയും അങ്കമാലി എം.വി.ചാക്കോ ജൂവലറിയും എന്റെ സിമന്റ് മ്യൂറലിന്റെ കനകത്തിളക്കം സ്വന്തമാക്കി. കല്യാൺ സിൽക്ക്സിന്റെ സൗഗന്ധികപട്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ സീരിസായ ഛായാമുഖി ഞാൻ തന്നെ രൂപകല്പനചെയ്തതാണ്.

കേരളത്തിലെ ആദ്യ റസിഡൻഷ്യൽ ഗാലറി എന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്ക് തന്റെ പാഞ്ചജന്യം എന്ന വസതിയെ മാറ്റുവാനുള്ള കാരണം?

ഏതു സമയത്തും കാലത്തും ചുമർചിത്രങ്ങൾ കാണാനും വാങ്ങാനും ഒരിടമുണ്ടെന്ന് ആസ്വാദക വൃന്ദത്തെ ധരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് എന്റെ സ്റ്റുഡിയോ

കം റസിഡൻസ്. ചിത്രം വരച്ചുകൂട്ടാനുള്ളതല്ല, വിൽക്കാനും കൂടി ഉള്ളതാണ് എന്നെ ഉദ്ദേശവും ഇതിന് പുറകിലുണ്ട്.

ചുമർചിത്രങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന് താങ്കൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് വിശദീകരിയ്ക്കാമോ?

കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമായ് അനേകം ക്ഷേത്രങ്ങളിലേയും പള്ളികളിലേയും ചിത്രങ്ങൾ പുതിയതായി വരയ്ക്കുകയും പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മാധവൻ ഫൗണ്ടേഷനുവേണ്ടി കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചുമർചിത്രമായ ശാകുന്തളവും, ശ്രീശങ്കര സർവ്വകലാശാലക്ക് വേണ്ടി ശങ്കരാചരിതത്തിന്റെ 32 എണ്ണചായങ്ങളും, ശ്രീപത്മനാഭ സ്വാമിക്ഷേത്രം, ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രം, പാഴൂർ ക്ഷേത്രം, തമിഴ്നാട്ടിലെ ശ്രീവല്ലി പുത്തൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ അനന്തശായിയായ രൂപവും എല്ലാം തന്നെ പുരുദ്ധരിക്കുവാനുള്ള യോഗം എന്നിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്.

താങ്കളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ ഒട്ടുക്കും നല്ല കൃത്യത കാണാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഘടകങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണോ വരയ്ക്കാനുള്ള ഓർഡർ ലഭിക്കുന്നത്?

വരയ്ക്കാനുള്ള ഓർഡർ ലഭിക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും അവയെ എന്റെ ശൈലിയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരികയും, എന്റെ താത്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയുമാണ് ഞാൻ വരയ്ക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിച്ച് ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുകയാണ് എന്നിരിക്കെ അവ ഓരോന്നും വിശദമാക്കാതെ അഞ്ചിനേയും സമന്വയിപ്പിക്കാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കാറ്.

ഇതുവരെ താങ്കൾ വരച്ചതെല്ലാം കലാമൂല്യമുള്ള സൃഷ്ടികളാണ്. ചുമർചിത്രകലയുടെ ആസ്വാദകർക്ക് താങ്കൾ അടുത്തതായി നൽകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആ അപൂർവ്വ സൃഷ്ടി ഏതാണെന്ന് ഒന്നു പറയാമോ?

എന്റെ അടുത്ത പദ്ധതി മലയാളികൾക്ക് ഏറ്റവും പരിചിതമായ ചന്തുമേനോന്റെ ഇന്ദുലേഖയാണ്. ഇതൊരു മുഴുനീള ചിത്രമാണ്. ഇത് എളുപ്പത്തിൽ വിറ്റഴിയുക പ്രയാസവും ആണ്.

ഇപ്പോൾ കലാകാരന്മാർ ഒട്ടുക്കും പറയുന്നത് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും യാതൊരു അംഗീകാരവും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിക്കാറില്ലെന്നാണ്. ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലയിൽ താങ്കൾ ഇതിനോട് എത്രത്തോളം യോജിക്കുന്നു?

ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും സഹകരണം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതിനോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഗവൺമെന്റ് ധനസഹായത്തോടെയുള്ള ഒരു രചനയ്ക്ക് അടുത്തിടെ എനിക്ക് അവസരം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. കുമാരനാശാന്റെ ഭവനത്തിൽ ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി എന്ന സൃഷ്ടി ആയിരുന്നു അത്. അതിന് ധാരാളം ധനസഹായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്.

കേരളത്തിലും പുറത്തമായി ഇന്റീരിയർ ഡെക്കറേഷൻ തരംഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു?

ആധുനിക ചിത്രകല എന്നപോലെ പാരമ്പര്യ ചിത്രങ്ങളെയും ഡിസൈനേഴ്സ് തങ്ങളുടെ കക്ഷികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ കൊച്ചിയിലാണ് ഇത്തരത്തിലെ ആദ്യ പ്രവണത ഉടലെടുത്തത്. ചുമർചിത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഇന്റീരിയർ ഡെക്കറേഷന് ചെലവ് കൂടുമെന്നതിനാൽ ഇത് സാധാരണക്കാർക്ക് അപ്രാപ്യമാണ് എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഒരു മറുവശം.

മറക്കാൻ പറ്റാത്ത അനുഭവം ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന ഞങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം തമിഴ്നാട് ശ്രീവില്ലിപുത്തൂർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തെക്കുറിച്ച് വാചാലനായി. തന്ത്രിമാരും പൂജകരും മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അനന്തശായിയായ ഭഗവത് വിഗ്രഹത്തിൽ ഭഗവാന്റെ മുഖത്തും മേനിയിലും ഉടയാടകളിലും തന്റെ ചായക്കൂട്ടുകൾ കൊണ്ട് വർണ്ണപ്രപഞ്ചം വരുത്താൻ സാധിതമായി. ഒരു വർഷവും ഒമ്പതു മാസവും നീണ്ട തപസ്യക്കൊടുവിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ആ മഹായജ്ഞം പൂർത്തീകരിക്കാനായത്. അച്ഛനും, അമ്മയും തികഞ്ഞ ഈശ്വരവിശ്വാസികൾ ആയതുകൊണ്ടാവണം തനിക്ക് ഈ നിയോഗപുണ്യം ലഭിച്ചത്. 'സാജു ചിത്രം വരച്ചാൽ അവിടെ ദൈവം വന്നമാതിരിയാണ്' എന്ന ഒരു അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുടെ വരികൾ അദ്ദേഹം വിനയത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല കലാകാരന്റെ അടിസ്ഥാനയോഗ്യത മനസ്സിൽ കല ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ്. സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതുതന്നെയായാലും അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ ആണ് ഒരു കലാകാരൻ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഒരു ചിത്രകാരനെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഭാവം, ലാവണ്യം, സാദൃശ്യം വാർണ്ണിക ഭംഗി, പ്രമാണം, വസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു രൂപഭേദം എന്നിങ്ങനെ ആറു ബോധങ്ങൾ ഉള്ളവൻ മാത്രമാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ ചിത്രകാരൻ.

പുതുതലമുറ സ്വായത്തമാക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സാജു തുരുത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുക. അവസരങ്ങൾ സ്വയം കണ്ടെത്തുകയും അത് ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകളെ വളർത്തിയെടുക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അവനവന്റെ കഴിവുകളുടെ വിപണന സാധ്യത മനസ്സിലാക്കി അത് വിപണനം ചെയ്യാനുള്ള സ്രോതസ്സുകൾ കണ്ടെത്തുക.

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നവർ അവസാനത്തിൽ എത്തുകയും, അവസാനം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നവർ ആദ്യം എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കലയെ സാധകം ചെയ്യാനും ആ കലയെ തന്നെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗമാക്കാനും സാധിക്കുന്നത് ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണ്.

ചുമർ ചിത്രകലയുടെ തിരിച്ചുവരവിന് ഒരു നിയോഗമാവുകയും, അങ്ങനെഒരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തെ വീണ്ടും പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത കലാകേസരികളിൽ ഒരാളായ ഈ ചിത്രകാരൻ ചുമർ ചിത്രങ്ങളെ ആദ്യം ജനകീയവത്കരിക്കുകയും, പിന്നീട് ശൈലീവത്കരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നമുക്കും അഭിമാനിക്കാം.

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേയ്ക്ക് വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ ഡോ: ശ്രീ. ജി. ഗോപകുമാറിന് (H/o. ഡോ: വി. കൃപ) ഞങ്ങളുടെ കടപ്പാട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ചെറുകഥ

പിറവി തേടി

കെ.പി.ശാലിനി
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (എസ്.ഇ.ഇ.റ്റി.റ്റി.ഡി)

ഒരു ജലകണം തന്റെ ഉൽഭവ സ്ഥാനമന്വേഷിച്ച് യാത്ര തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു.ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ഊളിയിട്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ താനൊരു കാർമ്മേഘമായി അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന കാലം തെളിഞ്ഞുവന്നു.മേഘക്കൂട്ടങ്ങൾ ആകാശത്തിലൂടെ ഒഴുകി നടക്കുമ്പോൾ വെളുത്ത കൂററൻ മലകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവളമ്മയോട് ചോദിച്ചു.

“എന്താണത്?”

അപ്പോൾ അമ്മ കാർമേഘം പറഞ്ഞു.

“നിന്നെപ്പോലെയുള്ള കുറെ കുട്ടികൾ ഉറങ്ങുന്ന ഇടമാണത്-പേര്..മഞ്ഞ്.”

അപ്പോൾ അടുത്ത ചോദ്യം ഉയർന്നു.

“ഞാനെന്നാണങ്ങനെയാകുക?”- അമ്മ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“അത് നിയതി നിശ്ചയിക്കും”.

പിന്നീട് അവൾ ഭൂമിയിലേക്ക് മഴയായി പിറന്നു. ഒരു തുള്ളി ജല കണമായി!

അവൾ മറ്റു ജല തുള്ളികളോടും ഉൽഭവ സ്ഥാനമന്വേഷിച്ചു. അഴിമുഖത്തെത്തിയ അവൾ നദിയായി ഒഴുകി വരുന്ന ജലത്തെ കണ്ടു. അവരുമായ് ചേർന്ന് ഒരുമിച്ചുള്ള സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ അവൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു. ആ ജലത്തുള്ളി തന്റെ ഓർമ്മയിലുള്ള അനുഭവ കഥകൾ വിവരിച്ചു.

വളരെ ഉയരമുള്ള ഏതോ ഒരു പർവ്വതത്തിൽ നിന്നും കിനിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ഒരു തുള്ളിയായി താഴേക്ക് വീണു.അന്ന് താൻ തികച്ചും ദുർബ്ബലയായിരുന്നു. പലപ്പോഴായി വീണിരുന്ന മററനവധി തുള്ളികളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂട്ടുകാരായി. അവിടത്തെ കാഴ്ചകൾ കണ്ട് രസിക്കുന്നതിനായി ഒരുമിച്ച് സഞ്ചാരം തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ദുർബ്ബലയെന്ന് കരുതിയിരുന്ന എനിക്കും ശക്തിയുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. ധാരാളം കൂട്ടുകാർ ഒത്തുകൂടിയപ്പോൾ മന്ദ ഗതിയിലായിരുന്ന സഞ്ചാരത്തിന് വേഗത ഏറി വന്നു.

ചില മനുഷ്യരും ജന്തുക്കളും പക്ഷികളും ആർത്തുല്ലസിച്ച് കളിച്ചും കുളിച്ചും ഊളിയിട്ടും രസിച്ചു. ചിലർ പാപ മുക്തി വരുത്തി. മററു ചിലർ ദാഹം തീർത്തു. ഇനിയൊരു കൂട്ടർ ഉദക ക്രിയ നടത്തി. ചിലർക്ക് ഞങ്ങൾ രോഗ ശാന്തികാരകരായി. ഭാഗ്യം! ഞാനെങ്ങനെയൊക്കെയോ വഴുതി വീണ്ടും സഞ്ചാരം തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും പഴയ കൂട്ടുകാരിൽ ചിലരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആ ദു:ഖം എന്നെ അധികം അലട്ടിയില്ല.

കർമ്മ പഥത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം ലക്ഷ്യത്തിനാണ്. ദിനരാത്രങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഋതുക്കൾ പല ഉരു മാറി മറഞ്ഞു. കാലചക്രത്തിന്റെ തേരോട്ടത്തിൽ ഒരു നിയോഗം പോലെ ഞങ്ങളും ഒഴുകി. പല ദേശങ്ങൾ പിന്നിട്ടു. പല ഭാഷകൾ കേട്ടു. പല വേഷങ്ങളും വേഷം കെട്ടലുകളും കണ്ടു. യൗവ്വനയുക്തരായ ഞങ്ങൾക്ക് ഏതൊക്കെയോ പേരുകൾ മനുഷ്യരിട്ടു.

പലരുടെയും കണ്ണിനിമ്പം പകർന്നും കാതിനു ഹരം പകർന്നും ആടിയും പാടിയും കളകളാരവം മുഴക്കിയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും വഴക്കടിച്ചും കുസൃതികൾ കാട്ടിയും വളർന്ന് ഞങ്ങൾ

അരുവികളായി. കാട്ടു വൃക്ഷങ്ങൾ പുഷ്പാഭിഷേകം ചെയ്തും ഫലമൂലാദികൾ നിവേദിച്ചും ഔഷധ ഗുണങ്ങൾ നല്കി അനുഗ്രഹിച്ചും ഞങ്ങൾക്ക് മംഗളം പാടി. ചലനത്തിന്റെ വേഗത ആകാരത്തിനും ഭാവത്തിനുമൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കി. പ്രഭാത കിരണങ്ങളേററ് മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നവരത്നഖചിതമായ ഞങ്ങളുടെ മേനിയ്ക്ക് ഒരു നവ വധുവിന്റെ നാണവും എടുപ്പും തുടുപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ഉയരത്തിൽ നിന്നും താഴേക്ക് കുതിച്ചു പായുന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടാൽ കഴുത്തിൽ നിന്നും പൊട്ടി ഞാന്നു വീഴാൻ പോകുന്ന ഒരു വെള്ളി മാല പോലെ തോന്നുമായിരുന്നു.ഞങ്ങളുടെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അസൂയാലുക്കളായ ചില വമ്പൻ പാറകൾ മാർഗ്ഗ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും കുത്തിപ്പാഞ്ഞ് അവയുടെ മുകളിലൂടെ ചാടിയും വശങ്ങളിലൂടെ തെന്നി മാറിയും ചിലവയെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ച് തള്ളി നീക്കിയും തോല്പിച്ച് കളിയാക്കി പൊട്ടിച്ചിരിച്ച് മുന്നേറി.

അഴിമുഖത്തെ തീരത്ത് ചീനവലക്കാർ വല വലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വലയിൽ കുടുങ്ങിയ മീനുകളുടെ രോദനവും പിടച്ചിലും ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ചെറു വഞ്ചിക്കാരും തെളിമാനം കണ്ടു വല വീശിയിരുന്നു. ഇതൊന്നും വകവെയ്ക്കാതെ ഞാനും പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളും ഒഴുക്കു തുടർന്നു. വീണ്ടും അവൾ കഥ പറച്ചിൽ ആരംഭിച്ചു. ചില ഉരുളൻ കല്ലുകൾ പറഞ്ഞ കഥ. ഞങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിനിടയിലെ തല്ലലും തള്ളലും തലോടലും തഴുകലും ഏററ് പരുപരുത്ത പാറ ക്കഷണങ്ങൾ മിനുസവും ഭംഗിയുള്ളതുമായതിന്റെ കഥ. ചില കല്ലുകൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെ സഞ്ചരിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തതിന്റെ അമർഷം രേഖപ്പെടുത്തി. മററു ചിലർ അവരുടെ സ്വസ്ഥാനം ഞങ്ങളുടെ ബലപ്രയോഗത്താൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെയും ഇരിപ്പിടം ഇല്ലാത്തതിന്റെയും ദ്വേഷ്യം കാട്ടി. ചില കുട്ടി ക്കല്ലുകൾ ഞങ്ങളോടൊത്തു കളിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു മൽസരം എന്നോണം കുറെ ദൂരം ഓടി. ഒടുവിൽ തളർന്ന് പിൻവാങ്ങി.

പിന്നേയും ഞങ്ങൾ വളർന്ന് വീതിയും ആഴവും പരപ്പും ഉള്ള പുഴയായി മാറി. ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ളത് ഞങ്ങളുടെ കഷ്ട കാലത്തിന്റെ കഥയാണ്. പ്രേമവായ്പോടെ പുണർന്നിരുന്ന കാട്ടു വള്ളികൾക്കും മരച്ചില്ലകൾക്കും പകരം യന്ത്രം ഘടിപ്പിച്ച യാനങ്ങൾ എണ്ണയൊലിപ്പിച്ച് ഞങ്ങളെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു. ഫലമൂലാദികൾക്കും പുഷ്പാർച്ചനക്കും പകരം പ്ളാസ്ററിക്ക് കവറിൽ പൊതിഞ്ഞ് കെട്ടിയ മാലിന്യങ്ങൾ ദുർഗന്ധവും പേറി പൊങ്ങി നടന്നു. പേരിനുപോലുമില്ലാത്ത പഞ്ചാര മണൽ തീരത്ത് കരിങ്കൽ ഭിത്തികൾ. കരയെ പുണരാൻ ചെല്ലുന്ന തിരകൾ കരിങ്കൽ ഭിത്തിയിലിടിച്ച് ഛിന്നഭിന്നമായി തകർന്നു വീണു. അഴുക്കു ചാലുകളും ഖനലോഹങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും കീട നാശിനികളും ഊറിയിറങ്ങിയ വെള്ളം വേലിയേററ സമയത്ത് ഞങ്ങളെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദു:ഖവും കണ്ണീരും ആരും കണ്ടില്ല. പുഞ്ചിരി വിടരാത്ത ഞങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നും ഉയർന്നത് നൊമ്പരഗീതമായിരുന്നു. ആടുകയും പാടുകയും കളിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാനാകാതെ നിശ്ചലരായി മൃതതുല്യരായി കഷ്ടിച്ച് ഒഴുകി. മണലൂററിയെടുക്കാൻ വെട്ടിപ്പൊളിച്ച മാറിടത്തിലെ ഉണങ്ങാത്ത മുറിവിൽ നിന്നും ഊറി വരുന്ന ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന കറുത്ത നിണച്ചാലുകൾ കണ്ട് ഞങ്ങൾ വാവിട്ട് കരഞ്ഞു. ഔഷധ വീര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്ക് ആ പുഴയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായില്ല. ശക്തിയും ഓജസ്സും വററിയ നിസ്സഹായരായ വൃദ്ധ ജനങ്ങളെപ്പോലെ പ്രതികരണശേഷിയില്ലാതെ നില്ക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ ലക്ഷ്യബോധം ഞങ്ങളെ അധിക നേരം അവിടെ നിർത്തിയില്ല. വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടാതെ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും യാത്ര ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ അഴിമുഖത്തുവെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയത്.

ഇനി ഞങ്ങൾക്ക് സാഗരത്തിന്റെ അനന്തതയിലേക്ക് എത്തണം.

വെയിലേററ് വററി പുനർജനിയ്ക്കാൻ!

മഴക്കാറാകുന്ന മാതൃഗർഭത്തിലെത്തുവാൻ!!

നിദ്ര കൊള്ളുന്ന ഹിമപാളികളായി മാറുവാൻ!!!

അതിനു മുൻപ്, ഒരിക്കൽകൂടി ശക്തിയുള്ള തിരമാലകളായി – കൂററൻ തിരമാലകളായി അവസാനം പിന്നിട്ട വഴികളിലേക്ക് ശക്തമായി ഒന്നാഞ്ഞടിക്കാൻ ആ നീർ തുള്ളി വെമ്പൽ കൊണ്ടു. പിന്നിട്ട നല്ല നാളുകളുടെ സ്മൃതി വററാത്ത ചിന്തകളുമായി!!

അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് വഴി മാറിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ജലതുള്ളി തന്റെ ഉൽഭവ സ്ഥാനമന്വേഷിച്ചുള്ള പ്രയാണം തുടർന്നു.

അമ്മയ്ക്കായി

ഡോ. ഇമൽഡ ജോസഫ്
സീനിയർ സയന്റിസ്റ്റ്

ഒരു വസന്തമാണോ, ജീവിതത്തിന്റെ തേജസ്സാണോ ഒരു നിഴൽ മാത്രമാണോ, അതോ ഒരു പൗർണ്ണമിയാണോ കടന്നുപോയതെന്ന് എനിക്ക് നിർവചിക്കുവാനാവുന്നില്ല. എന്താണെങ്കിലും ഒരു തീരാനഷ്ടത്തിന്റെ കണക്കു പുസ്തകം എന്റെ പടിവാതിലിനപ്പുറം ഉപേക്ഷിച്ച് യാത്രാമൊഴി പോലും പറയാതെ കടന്നുപോയത് എന്റെ തന്നെ ജീവനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. തുണിത്തൊട്ടിലിൽ താരാട്ടായൊഴുകി എത്തിയ ശബ്ദവും, ഇരുണ്ട ഇടനാഴികളിൽ വെളിച്ചമായി തൂകിയ സ്നേഹവും, നടവഴികളിൽ കൈത്താങ്ങായി നിന്ന ബലവും, കർമ്മരംഗങ്ങളിൽ കരുത്തായി നിലനിർത്തിയ പ്രൗഢിയും, ദുഃഖത്തിൽ ഒന്നുചേർന്ന് മിഴിനീർ തൂകിയ സാന്ത്വനവും, എനിക്കറിയില്ല എന്നെ ഈ രാജപാതയിൽ തനിച്ചാക്കിയിട്ട് ഏതോ ഒരു മായിക പ്രപഞ്ചത്തിലേക്ക് മറഞ്ഞുപോയത് എന്റെ എല്ലാമായ മഹാസാഗരമോ, അതോ ഈ പ്രപഞ്ചം തന്നെയോ?

നാട്ടിൻപുറത്തെ ഊടുവഴികളിൽ കൗതുകത്തിന്റെ ആദ്യ ദൃശ്യങ്ങൾ അറിവിന്റെ അക്ഷരമാലയിൽ കോർത്തിണക്കിത്തന്ന ആ മഹാസംഭവം അമ്മയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യബോധം എന്നിലേക്ക് ഉണർന്നെത്തിയത് എപ്പോഴാണെന്നറിയില്ല. അക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ട് അർത്ഥം തീർത്തപ്പോൾ അമ്മയെന്ന സത്യം അർത്ഥം നിരൂപിക്കാനാവാത്ത ഒരു പ്രഹേളികയാണെന്ന് വൈകിയ വേളയിൽ, നഷ്ടബോധത്തിന്റെ ആകസ്മികതയിൽ മാത്രം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

ഋതുക്കൾ കൂടുകേറുന്ന ജീവിതമെന്ന തണൽമരത്തിന്റെ ചില്ലകൾ ബന്ധങ്ങളുടെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കൽ മാത്രമല്ലെന്നും, ഓരോ ശിഖരവും തായ്ത്തടിയുടെ സ്പന്ദനത്തിൽ മാത്രം ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതാണെന്നും എത്രപേർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട് ? കാലത്തിന്റെ ഗതിവിഗതിയിൽ തളർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ബന്ധങ്ങളും, അവയുടെ സ്പന്ദനങ്ങളും, മൂല്യവും എന്ന് ഞാനും തിരിച്ചറിയുന്നത് ഇന്നീ നഷ്ടബോധത്തിൽ മാത്രമാണ്...

അമ്മയെന്ന വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ചില്ലകളായി പടർന്നു പന്തലിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സുരക്ഷിതത്വം വാക്കുകൾക്കതീതമല്ലേ? നഷ്ടബോധമെന്തെന്ന സത്യം മനസ്സിലായത് ഈ വൈകിയ വേളയിൽ മാത്രമാണ്. കൂടണയാൻ പോവുമ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്ന് മായക്കാഴ്ചകൾ മാടിവിളിച്ചാലും, ആഗതമാകുന്ന ഇരുട്ടിനെ ഭയക്കുകയല്ലേ നാമും ചെയ്യുന്നത്?

തെന്നൽ വീശി, ഇരുട്ടു പുതച്ചു നിൽക്കുന്ന മരത്തിനിടയിലൂടെ വെളിച്ചമെത്തിനോക്കിയാലും സൂര്യന്റെ പ്രഭാവം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയാണല്ലോ ബാല്യവും..... കൗമാരവുമെല്ലാം ? ചില്ലകൾ കൊതിയൊരുക്കി സൂര്യബിംബം ദൃശ്യമാകുന്ന അവസ്ഥയെത്തുമ്പോൾ നാം യൗവ്വനവും പിന്നിട്ടിട്ടുണ്ടാവും. നിഴലുകൾക്കു പിന്നാലെ പായുന്ന ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം.... പിൻതുടരാൻ ഒന്നും അവശേഷിപ്പിക്കാതെ പിൻഗാമിയെന്നഭിമാനിക്കുമ്പോൾ സ്വയം തീർത്ത വാത്മീകത്തിൽ ഓർമ്മകളുടെ ചെപ്പുകൾ തുറന്ന് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാത്ത സ്വപ്നങ്ങൾ ! എന്നാത്മഗതം ചെയ്യാനാണ് നമ്മുടെ വിധി !.

എല്ലാറ്റിനുമവസാനം ഉത്സവമായിത്തുടങ്ങിയ ജീവിതത്തിന് കൊടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ആളനക്കം പോലുമില്ലാത്ത, തണുത്തുറഞ്ഞ ആസ്പത്രി മുറിയിൽ യന്ത്രസഹായത്തിൽ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്ന അവസ്ഥയിൽ, കൃത്രിമ ശ്വാസോഛ്വാസത്തിലൂടെ, മടുപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം പേറി മരുന്നുകളുടെ ഘോഷയാത്രകൂടിയാവുമ്പോൾ എത്രയും വേഗം പോകാൻ അനുവദിക്കണേ എന്നു മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അതിനുമപ്പുറം ആത്മാവിന്റെ യാത്ര എവിടേയ്ക്കെന്നറിയില്ല..... എങ്കിലും പ്രത്യാശയുടെ കിരണങ്ങൾ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ മാടിവിളിക്കുകയാണ്...

നിശ്ചലമാവുന്ന ജീവസ്പന്ദങ്ങളെ ആവാഹിച്ചുയർന്നു പോവുന്ന ആത്മാവിന് രൂപം സിദ്ധിക്കാൻ ഭൗതിക ശക്തികളെ അതിജീവിക്കേണ്ടതുണ്ടാവാം. ഭൂമിക്കുമപ്പുറം, ഏതോ ഒരു ലോകത്തിൽ

വിസ്മയങ്ങളുടെ വിരുന്നൊരുക്കി പൂർവ്വികർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവാം. അനവദ്യമായ ആ അനുഭവത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിലാവാം മരണക്കിടക്കയിൽ മനുഷ്യർ ശ്വാസം ശക്തിയായി വലിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിലും ജീവിതം മനുഷ്യന് നൽകുന്നതെന്താണ് ? കുറെ കണ്ണീരും, കുറെയധികം ഓർമ്മകളും, പിന്നെ ഒരു പാട് അനുഭവങ്ങളും, നഷ്ടബോധവും മാത്രമാണോ ? ആയിരിക്കില്ല.... ജീവിതം നൽകുന്നത് ഒരു തയ്യാറെടുപ്പ് ആണ്. മരണത്തിന് മുന്നെ ലഭിക്കേണ്ട കുറെ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ..... നന്നായി തയ്യാറെടുക്കുന്നവർ സമാധാനപരമായി വിട പറയുന്നു.

എങ്കിലും വിടചൊല്ലാതെ പിരിയുന്നവർക്കായി ഒരു പഴമൊഴി പോലും എഴുതാതെ പോയ പൂർവ്വികർ നമ്മെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. നാമും...... അമ്മയും............... പ്രപഞ്ചവും ഒന്നായിത്തീരുമ്പോൾ മരണവും....... അതിലൂടെ ആത്മശാന്തിയും ലഭിക്കുന്നു.... അതുമാത്രമാണ് അർപ്പണലക്ഷ്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനപദം.

നിർവ്വചനങ്ങൾ

ഇ.കെ. ഉമ, ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (ഹിന്ദി)

ബാല്യം = ഭാരിച്ച പുസ്തക സഞ്ചിയ്ക്കും കാർട്ടൂൺ ചാനലിനും മുന്നിൽ ചിലവഴിയ്ക്കുന്ന കാലഘട്ടം

പട്ടിണി = ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കറിയാത്ത വാക്ക്

അഭിനയം = ആധുനിക ജീവിതത്തിൽ അധികമായി കണ്ടുവരുന്ന മേമ്പൊടി

മൂല്യം = കറൻസിയ്ക്കും കച്ചവടത്തിനും മാത്രമായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട വില

ആത്മാർത്ഥത = പണ്ടെങ്ങോ എവിടെയോ കളഞ്ഞുപോയ വാക്ക്

സ്വാർത്ഥത = എത്രത്തോളം കൂടുതലുണ്ടോ അത്രയും സമുന്നതൻ

പ്രണയം = ക്യാമ്പസ്സുകളിൽ പൂത്തുലയുന്നതും ജീവിതത്തിൽ വാടിക്കരിയുന്നതുമായ പ്രതിഭാസം

പരോപകാരി = ഇപ്പോൾ നാശോന്മുഖമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഭാഗം

നിയതി

കെ.പി.ശാലിനി
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ
(എസ്.ഇ.ഇ.റ്റി.റ്റി.ഡി)

വിധിക്കു മേലൊന്നും വിളയാടില്ലെന്ന്-
വിളിച്ചോതുന്നു വീണ്ടുമാരോ;
വിധിയുടെ വിളയാട്ടക്കളത്തിൽ
വിലസും പാവകളല്ലോ നാം.
പല ഉരു കണ്ടും, കൊണ്ടും, പിന്നെയും
പാടേ മറന്നു നാം മോഹിച്ചിടുന്നു.
ഒടുവിൽ, മോഹാന്ധകാരത്തിൽ
ഒടുങ്ങീടുന്നു വിലപ്പെട്ട ജന്മം.
ഓതുന്നു, മനസ്സിൽ ഒരുത്തനെകാണുമ്പോൾ
ഒത്തവൻ, ഇവൻ തനിക്കുത്തമമെന്ന്
ഒന്നുമേ നിനയാതെ ഒളിച്ചോടീടുന്നു-
ഒന്നിയ്ക്കാമെന്നാശിച്ച്; ഊരാക്കുടുക്കിലായിടുന്നു.
ആരോ ചൊല്ലിയരുതെന്നൊരായിരംവട്ടം-
ആഘോഷത്തിമിർപ്പിൽ, അമർഷമായ് കേട്ടു.
അലക്ഷ്യമായലഞ്ഞീടുന്ന യൗവ്വനം
അനാഥമായീടുന്നു, അതിജീവനമില്ലാതെ.
ചില്ലക്കൊമ്പിൻ പൊത്തിലിരുന്നു നിയതി
ചിലച്ചു, ചിലുചിലെ ചിരിച്ചു.
പല്ലവാഗ്രേലംബിത ഹിമകണം
പളുങ്കു പാത്രത്തിലെ ജീവകണം.
ചിന്തയും, വാക്കും കർമ്മവുമൊന്നിയ്ക്കാത-
ചിന്ത്യമായിഴ പിരിയുന്നു വഴിത്താരയിൽ
മലക്കം മറിയുന്നു,നിലനില്പിനായ്
മറുകണ്ടം ചാടുന്നു, പഴി ചൊല്ലി പലരേം.
മനസ്സിലാകെ മഹാന്ധകാരം പേറി
മാന്യത, കപട മാന്യത തൻ
മുഖം മൂടിയണിഞ്ഞുൾചിരിയ്ക്കാതെ
മന്ദഹസിച്ചീടുന്നു മഴവില്ലു നോക്കി.

ചെറുകഥ

സഫലമീയാത്ര

പി. ഗീത
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (ലൈബ്രറി)

അമ്മു, തന്റെ കൊച്ചു മകൾ, അവളുടെ പല്ലില്ലാത്ത മോണ കാട്ടി ചിരിക്കുകയാണ്. എത്ര മനോഹാരിതയാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചിരിക്ക്. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ദു:ഖങ്ങളും അകറ്റാനുള്ള ദിവ്യമന്ത്രം ഈ ചിരിയിലുണ്ട്. ഏതു കഠിനഹൃദയനേയും അലിയിക്കാനുള്ള കഴിവും ദൈവം ആ ചിരിയിലൊളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അമ്മുവിന് നാലുമാസം മാത്രമേ പ്രായമായിട്ടുള്ളൂ. കൈകാലുകൾ ഇളക്കിയുള്ള അവളുടെ കളികളും ചിരിയും എത്ര കണ്ടാലും മതിയാവുകയില്ല. അവളോടൊപ്പമുള്ള ഓരോ നിമിഷവും എന്തെന്നില്ലാത്ത ആഹ്ളാദവും സന്തോഷവുമാണ് താനും ഉണ്ണ്യേട്ടനും അനുഭവിക്കുന്നത്. ഈ സന്തോഷം അളക്കാൻ അളവുകോലുകളോ, പറയാൻ വാക്കുകളോ ഇല്ല. ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടയായ സ്ത്രീ താനാണെന്നു പോലും ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നു.

മക്കളോടു തോന്നുന്നതിൽ ഇരട്ടി സ്നേഹമാണ് കൊച്ചു മക്കളോട് എന്നാണ് എല്ലാവരും പറയാറുള്ളത്. വാസ്തവം തന്നെ. അമ്മു കൂടുതൽ സമയവും ഇപ്പോൾ തന്നോടൊപ്പമാണ്. അവളുടെ കളിയും ചിരിയും കാണുമ്പോൾ ഹേമയുടെ ശൈശവവും ബാല്യവും തിരിച്ചു വന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. നീണ്ട പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷമാണ് ഹേമ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നു വന്നത്. അവൾ ജനിച്ച അന്നു മുതലുള്ള ഓരോ കാര്യവും ഒരു കംപ്യൂട്ടറിലെന്നതുപോലെ തന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. കുട്ടികളില്ലാതെ വർഷങ്ങളോളം ചികിൽസകളും വഴിപാടുകളുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ എല്ലാം നിഷ്ഫലമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോഴേക്കും ഒരു വ്യാഴവട്ടം തന്നെ കടന്നുപോയിരുന്നു. പക്ഷെ അപ്പോഴും പ്രതീക്ഷ കൈവിടാൻ മനസ്സ് മടിച്ചു. അതിനു കാരണമുണ്ട്. ജാതകവശാൽ തനിക്ക് അമ്മയാകാനുള്ള യോഗമുണ്ടെന്ന് പണ്ടേതോ ജ്യോത്സ്യൻ പ്രവചിച്ച വാക്കുകൾ മുങ്ങിച്ചാകാൻ പോകുന്നവന് കച്ചിത്തുരുമ്പുപോലെ ഉള്ളിലിരുന്നു കൂടെക്കൂടെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ കച്ചിത്തരുമ്പിന്റെ ബലത്തിൽ പിന്നെയും തുടർന്നു തന്റെ കാത്തിരിപ്പ്. ഒരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, മനോവിഷമവും ഏകാന്തതയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ഇനി ഇങ്ങനെ കാത്തിരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല, നിർമ്മലേ; ഒരു കുഞ്ഞിനെ ദത്തെടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്." എന്ന ഷൈലയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ പലപ്പോഴും കാതിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഷൈല തന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സ്നേഹിതയാണ്. ബാംഗ്ളൂരിൽ പ്രശസ്തമായ ആശുപത്രിയിലെ ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റാണവൾ. അവിടെ ദത്തെടുക്കൽ ഒരു പുതുമയുള്ള വിഷയമേയല്ല എന്നാണവൾ പറയാറുള്ളത്. ജനിച്ചയുടൻ തന്നെ കുട്ടികളെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്ന അമ്മമാർ ധാരാളമുണ്ടത്രെ. എപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു ആശയം തോന്നിയാൽ വിളിക്കാൻ പറഞ്ഞു അവൾ. പക്ഷെ ഒരു ദത്തെടുക്കൽ എത്രമാത്രം അഭികാമ്യമാണ്. പ്രതിസന്ധികളും പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടായാലോ എന്നൊക്കെയുള്ള സംശയങ്ങളായിരുന്നു ആദ്യമൊക്കെ. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും ഒരഭിപ്രായവും പറഞ്ഞതുമില്ല. ആശയക്കുഴപ്പം അദ്ദേഹത്തിനുമുണ്ടായിരിക്കാം. ഒടുവിൽ ഒരു കുഞ്ഞില്ലാതെ ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുമെന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ഷൈലയെ വിളിച്ച് ദത്തെടുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഏതാണ്ട് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞുകാണും. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഷൈലയുടെ ഫോൺ വന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഓഫീസിൽ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ അലസമായി വാരികയുടെ താളുകൾ മറിച്ചുകൊണ്ട് സോഫയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു താൻ. ഫോൺ ഒന്നു ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ എടുത്തു.

"നിർമ്മലേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടുവെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ആശുപത്രിയിൽ ഒരു ഡെലിവറി കേസ് വന്നിട്ടുണ്ട്. മിക്കവാറും രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പ്രസവം നടക്കും. കുഞ്ഞിനെ ആർക്കെങ്കിലും കൊടുക്കാനാണ് അവരുടെ തീരുമാനം.

ഒരു കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിനിക്ക് പറ്റിയ അബദ്ധമാണ് ആ കുഞ്ഞ്. പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർ വളരെ സമ്പന്നരാണ്. ഡെലിവറി കഴിഞ്ഞാൽ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ആരുമറിയാതെ തിരിച്ചുപോകാനാണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കുഞ്ഞിനെ കിട്ടിയില്ല എന്ന് പെൺകുട്ടിയോട് പറയാനാണ് അവർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ മിക്കപ്പോഴും അങ്ങനെത്തന്നെയാണ് പറയാറുള്ളതും. അതുകൊണ്ട് നീ ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കണ്ട.കുഞ്ഞിനെ നിനക്കു കിട്ടുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവുമില്ല. കുഞ്ഞിനെ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എത്രയും വേഗം ഇവിടെയെത്തണം. ഈയവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത് നിർമ്മലേ. പ്രസവം കഴിഞ്ഞാലുടൻ കുഞ്ഞിനെ നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടു പോകാം. കുറച്ചു ദിവസം ഇവിടെ താമസിക്കണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള സൗകര്യവും ഞാൻ ഏർപ്പാടാക്കാം. തീരുമാനം എന്തായാലും വേഗം അറിയിക്കണം."

ഷൈലയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ആകപ്പാടെ ഒരു സംഭ്രമമാണുണ്ടായത്. കാത്തുകാത്തിരുന്ന സന്ദർഭമാണെങ്കിലും ആ യാഥാർത്ഥ്യം കൈയെത്തും ദൂരത്ത് എത്തി എന്നായപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലായി താൻ. എന്തായാലും പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കണം. ഇനി ഒരു അവസരം ഇതുപോലെ കിട്ടിയില്ലെന്നും വരാം. വേഗം ഉണ്ണ്യേട്ടനെ വിളിച്ചു വിവരം പറയാം. ഹൃദയം പെരുമ്പറയേക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്ങനെയൊക്കെയോ ഷൈല പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞു തീർത്തു. എന്തായിരിക്കും ഉണ്ണ്യേട്ടൻ പറയാൻ പോവുക എന്ന ആകാംക്ഷയിൽ ആകെ ഒരു വീർപ്പുമുട്ടൽ. പക്ഷെ അങ്ങേ തലയ്ക്കൽ നിന്നും ഒരനക്കവുമില്ല. ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ ഉണ്ടേട്ടന്റെ മൗനത്തിന് ഒരു യുഗത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ ആ ശബ്ദം കാതിൽ മുഴങ്ങി. ഞാനിതാ വരുന്നു. നീ യാത്രക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ഒരുക്കി വെച്ചോളൂ. ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ട ഊർജ്ജം തിരിച്ചു കിട്ടി. ഉടൻ തന്നെ ഷൈലയെ വിളിച്ച് ഞങ്ങൾ വരുന്ന വിവരം അറിയിച്ചു. വൈകിട്ടത്തെ ട്രെയിനിന് ടിക്കറ്റ് ശരിയാക്കി ബാംഗ്ളൂരിന് തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റെ ദിവസം രാവിലെ ഷൈലയും ഭർത്താവും ഞങ്ങളെ കാത്ത് റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നിരുന്നു. കണ്ടയുടനെ ഷൈല പറഞ്ഞു.

"കുളിച്ച് കാപ്പി കഴിച്ച് നമുക്കുടൻതന്നെ ആശുപത്രിയിൽ പോകണം. ഡെലിവറി മിക്കവാറും ഉടനെയുണ്ടാകാനാണ് സാദ്ധ്യത."

"പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ ഷൈലേ?" ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ ചോദ്യത്തിൽ അല്പം ആശങ്ക കലർന്നിരുന്നു.

"ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. ഞാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ടെൻഷനും വേണ്ട. ഇവിടെ ദത്തെടുക്കലൊന്നും അത്ര വലിയ കാര്യമല്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം നിങ്ങൾ ചെയ്താൽ മതി. കുട്ടി ആണായാലും പെണ്ണായാലും ഒരു കുഴപ്പവും കൂടാതെ കിട്ടാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇത് നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞാണ്. എങ്കിലും ആ സാദ്ധ്യത അമ്പതു ശതമാനം ഇപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ കൈയിലാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കുക!"

കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നിറഞ്ഞുപോയി. കൈകൾ കൂപ്പിപോയി. എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും മനസ്സിൽ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അര മണിക്കൂറിനകം ഞങ്ങൾ ആശുപത്രിയിലെത്തി. ഞങ്ങൾക്കായി എടുത്ത മുറിയിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഷൈല പോയി. ഇടക്കിടെ വന്ന് അവൾ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെൺകുട്ടിയെ ലേബർ റൂമിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. താമസിയാതെ പ്രസവം നടക്കും. മുറിയിൽ താനും ഉണ്ണ്യേട്ടനും ആകാംക്ഷയുടെ മുൾമുനയിൽ ഒന്നും മിണ്ടാനാവാതെ ഇരുന്നു. അല്പ സമയത്തിനകം ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ മാതാപിതാക്കളാകാൻ പോവുകയാണെന്ന സത്യം രണ്ടുപേരുടെയും ഉള്ളിൽ വലിയൊരു വേലിയേറ്റം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈശ്വരാ! ഒരു കുഴപ്പവും കൂടാതെ കുഞ്ഞിനെ കിട്ടണേയെന്ന് മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എവിടെയോ ഉള്ള ഒരു പരിചയവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ പ്രസവത്തിന്റെ ഉൽകണ്ഠ മുഴുവനും ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും മണിക്കൂറുകളോളം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മുജ്ജന്മ കർമ്മഫലമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്! ഓരോ നിമിഷവും ഉദ്വേഗത്താൽ മണിക്കൂറുകൾ പോലെ തോന്നിച്ചു. ആ കാത്തിരിപ്പിന്റെ പാരവശ്യം പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവുകയില്ല.

ഇടനാഴിയിലൂടെ നടന്നുവരുന്ന ഷൈലയെ കണ്ടപ്പോൾ ശരീരമാകെ വിറയൽ പടർന്നതുപോലെ. എന്തായിരിക്കും അവൾ പറയാൻ പോകുന്നത്

"ഡെലിവറി കഴിഞ്ഞു, പെൺകുഞ്ഞാണ്. കുഞ്ഞിനെ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. അമ്മ മയക്കത്തിലാണ്. കുഞ്ഞിനെ കുളിപ്പിച്ച് ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരും. വാങ്ങിക്കാൻ തയ്യാറായിക്കോളൂ".

അര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നഴ്സ് കുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ടുവന്നു. നല്ല ഓമനത്തമുള്ള കുഞ്ഞ്. എല്ലാം മറന്ന് താൻ അതിനെ നോക്കിനിന്നുപോയി. കുട്ടിയെ വാങ്ങിച്ചോളൂ എന്ന ഷൈലയുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ. എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച് കുഞ്ഞിനെ കൈയിൽ വാങ്ങി. വികാര വിചാരങ്ങളുടെ ഒരു മഹാസമുദ്രം തന്നെ ഉള്ളിൽ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടെന്നപോലെ ഉണ്ണ്യേട്ടനും കൂടെത്തന്നെ നിന്നു. കുഞ്ഞിനെ പരിചരിക്കേണ്ടരീതികളും മറ്റും ഷൈല ഭംഗിയായി പറഞ്ഞുതന്നു.

"ഇനി നിങ്ങളാണ് ഇവളുടെ അമ്മയും അച്ഛനും. പൊന്നുപോലെ നോക്കിക്കൊള്ളണം. ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ മൂലം ഇവൾ ദു:ഖിക്കാനിടവരരുത്. ഒരു കാര്യം കൂടി. നിങ്ങളല്ല യഥാർത്ഥ അച്ഛനും അമ്മയും എന്ന് അവളോട് പറയേണ്ടആവശ്യമില്ല. ജന്മം കൊണ്ടല്ല കർമ്മം കൊണ്ടാണ് അച്ഛനും അമ്മയുമാകുന്നത്. ഇനി ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്ത് സത്യം അവളറിഞ്ഞാൽ എല്ലാം തുറന്നു പറയുക. ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അപ്പോഴേക്കും യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള പ്രാപ്തി അവൾക്കായിട്ടുണ്ടാവും. പിന്നെ ഞാനി

വൾക്കൊരു പേരിടുകയാണ്. ഹേമ- നിങ്ങൾക്ക് വേണ മെങ്കിൽ പേര് മാറ്റിക്കോളൂ."

ഷൈലയിട്ട പേര് ഞങ്ങൾ മാറ്റിയില്ല. അന്നുമുതൽ ഹേമ എന്ന സുന്ദരിക്കുട്ടി ഞങ്ങളുടെ പൊന്നോമനപുത്രി യായി. ഒരു രാജകുമാരിയെപ്പോലെ അവളെ ഞങ്ങൾ വളർത്തി. സ്കൂളിലും കോളേജിലുമെല്ലാം അവൾ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഒന്നാമതായിരുന്നു. മോളോ ടൊപ്പമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം അതുവരെ ഞങ്ങളനു ഭവിച്ച എല്ലാ ദുഖങ്ങളേയും വിസ്മരിക്കാൻ പര്യാപ്ത മായിരുന്നു. ജീവിതമെന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാ ക്കിയത് അവളുടെ വരവോടെയാണ്. സന്തോഷം എന്നത് ഓരോ നിമിഷവും ഞങ്ങളനുഭവിച്ചുകൊണ്ടി രുന്നു. അവൾ വളർത്തു മകളാണെന്ന് ഒരിക്കൽപോലും ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും അച്ഛന്റെ പുന്നാര മകളായിരുന്നു അവൾ. "എനിയ്ക്ക് അച്ഛന്റെ ഛായയാണ്" എന്ന് ഇടക്കിടെ പറയുമായിരുന്നു. എപ്പോഴും അങ്ങനെ പറയാനാണ് അവൾക്കിഷ്ടം. തന്നെ നിരാശപ്പെടുത്തേണ്ട എന്നു കരുതി അമ്മയുടെ വെളുപ്പു നിറവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നും കൂടെ ചേർത്തു പറയുമായിരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ ഉണ്ണ്യേട്ടനും താനും കണ്ണിൽ കണ്ണിൽ നോക്കി ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും സന്തോഷത്തിന്റെ നിറുകയിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ എന്നു തീർത്തും പറയാം. മോൾ കോളേജിൽ ഫൈനൽ ഇയറിൽ പഠിക്കുന്ന സമയം. പെട്ടെന്ന് ഒരു കാർമേഘം വന്ന് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ഇരുട്ടിലാഴ്ത്തിയതു പോലെയായി കാര്യങ്ങൾ. ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങളുടെ നടുവിലേക്ക് ഞങ്ങൾ കൂപ്പുകു ത്തിവീണു എന്ന് പറയാം. ഉണ്ണ്യേട്ടന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് മോൾക്കൊരു വിവാഹാലോചനയുമായി വന്നു. അവളുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരു ന്നില്ല അതുവരെ ഞങ്ങൾ. അവൾ കുട്ടിയല്ലെ, പഠിക്കട്ടെ എന്ന ധാരണയിലായിരുന്നു. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെയൊരു ആലോചന വന്നപ്പോഴാണ് അതേകുറിച്ച് ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതോടെ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ സമാധാനവും സന്തോഷവും കുറച്ചു കാലത്തേക്കെ ങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഓരോ ദിവസവും ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ വളരെ പരിതാപകരമായി ത്തീർന്നു. കാരണം മോൾ അഡോപ്റ്റഡാണെന്നത് പര മമായ സത്യമാണ്. ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മൂടിവെയ്ക്കാ നാവില്ല. ഇതുവരെ മോൾക്കോ പുറത്തുള്ളവർക്കോ അറിയാത്ത ഈ കാര്യം ഒരു വിവാഹാലോചന വരുമ്പോൾ പറയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എപ്പോഴെ ങ്കിലും അവർ അറിയാനിടയായാൽ ഞങ്ങൾ വഞ്ചിച്ചുവെന്ന് കരുതുകയില്ലെ. മാത്രമല്ല, മോളറിഞ്ഞാലുള്ള അവസ്ഥയാണ് ഒട്ടും ചിന്തിക്കാ നാവാത്തത്. അവൾക്കത് എങ്ങനെ ഉൾക്കൊള്ളാ നാവും! ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരോരോ വിചാരങ്ങൾ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ നോവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്താണൊരു പരിഹാരം ഭഗവാനെ എന്നായി ഏതുനേരവും ചിന്ത. ആകപ്പാടെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി ഞങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. പൂജാമുറി തന്നെയായി തന്റെ ശരണം. ഗുരുവായൂരപ്പാ! ഒരു പോംവഴി കാണിച്ചു തരണേ. ഈ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കണേ എന്ന് ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഗുരുവായൂരപ്പൻ തന്റെ പ്രാർത്ഥനകേൾക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. സുഭദ്രേ ടത്തിയിലൂടെയാണ് ആ കരുണാമയൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. ഒരു ദിവസം പതിവു ഫോൺവിളിക്കിട യിൽ ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം പറയാനുണ്ട് നിർമ്മലേ എന്ന് പറഞ്ഞു. ഉണ്ണേട്ടന്റെ മൂത്ത സഹോദരി യാണ് സുഭദ്രേടത്തി. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഏറ്റവും ഇളയ ആളായതിനാലാവാം ഞങ്ങളോട് ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ട് സുഭദ്രേടത്തിക്ക്

"വിവേകിന്റെ ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ വരുന്നുണ്ട്. ഇനിയധികം താമസിയാതെ അവന്റെ വിവാ ഹം നടത്തണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. നിങ്ങൾ ക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഹേമയെ ആലോചിക്കട്ടെ. "

വെട്ടൊന്ന് മുറി രണ്ട് എന്ന മട്ടിലുള്ള ആ ചോദ്യം കേട്ട് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ശിലയായി താൻ! ഒന്നും പറയാൻ കഴിയുന്നില്ല. തന്റെ മൗനത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാവാം അവർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

നിന്റെ മനസ്സിലിപ്പോൾ എന്താണെന്നെനിക്കറിയാം. ഹേമ വളർത്തുമകളല്ലേ, വിവേകിനു ഇഷ്ടമാവുമോ എന്നല്ലേ? എന്നാൽ കേട്ടോളൂ, ഹേമയെ ആലോചിച്ചാ ൽ മതിയെന്ന് വിവേക് തന്നെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം അത് സന്തോഷവുമാണ്. ഹേമയെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മകളായിത്തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നീ ഈ കാര്യം ഉണ്ണിയോടും ഹേമയോടും ആലോചിച്ച് വിവരം അറിയിക്കണം."

കേട്ടതൊക്കെ സത്യമോ മിഥ്യയോ എന്നു തോന്നി പ്പോയി. സുഭദ്രേടത്തിയുടെ ഇളയമകനാണ് വിവേക്. വിവേകിനെപ്പോലെ ഒരു നല്ല മരുമകനെകിട്ടാൻ ഏത് അച്ഛനമ്മമാരാണ് ആഗ്രഹിക്കാത്തത്? ഞങ്ങൾക്കാണെ ങ്കിൽ ഇതിലും വലിയൊരു ഭാഗ്യം വരാനില്ല. ഈ വിവാഹം നടന്നാൽ ഞങ്ങളെ ദു:ഖിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാപ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഒരു ശാശ്വത പരിഹാരമാകും. ദൈവാനുഗ്രഹം എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു. സത്യത്തിൽ സന്തോഷാധിക്യത്താൽ താൻ കരഞ്ഞുപോയി അപ്പോ ഴേക്കും. ഉണ്ണ്യേട്ടനെ ഓഫീസിലേക്ക് വിളിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹവും ആകെ ത്രില്ലിലായി. ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു സൗഭാഗ്യമാണല്ലോ ഞങ്ങളെ തേടിയെത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇനി മോൾ കോളേജിൽ നിന്നും വന്നിട്ടു വേണം എല്ലാം വിശദമായി പറയാൻ. അവൾക്കും സന്തോഷമാവും എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശ യമില്ല. പെൺകുട്ടികളുടെ മനസ്സ് അവരുടെ അമ്മമാരെ പ്പോലെ അറിയുന്നവർ മറ്റാരുണ്ട്?

രണ്ടു പേരും വരുന്നതും കാത്ത് അക്ഷമയായി താനി രുന്നു. സമയം ഒട്ടും നീങ്ങാത്തതുപോലെ. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ വന്നുകയറിയതുതന്നെ ചുണ്ടിൽ ഒരു മൂളിപ്പാട്ടുമായാ ണ്. സന്തോഷം വന്നാൽ ആൾ എപ്പോഴും അങ്ങനെയാ ണ്. മോൾ വന്നപാടെ ഞങ്ങളുടെ മാറ്റം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇന്നെന്തു പറ്റി? രണ്ടാളും നല്ല സന്തോഷത്തിലാണ ല്ലോ? സന്തോഷം കൊണ്ട് എനിയ്ക്കിരിക്കാൻ വയ്യേ എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ." എന്താ അമ്മേ, കാര്യം, എന്താ അച്ഛാ കാര്യം പറ" എന്ന നിർബ്ബന്ധമായി.

"നിനക്കൊരു വിവാഹാലോചനവന്നിരിക്കുന്നു." എന്ന് ഉണ്ണ്യേട്ടനാണ് പറഞ്ഞത്. പെട്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖമൊ ന്ന് വാടി.

"എന്റെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും വിട്ട് ഞാനെങ്ങും പോകുന്നില്ല. എനിക്ക് കല്യാണം വേണ്ട" എന്നായി അവൾ.

"അതിന് നീയെവിടെ പോകാൻ? വിവേകല്ലേ, നിന്നെ കല്യണം കഴിക്കാൻ പോകുന്നത്."

വിശ്വസിക്കാനാവാത്തതുപോലെ അവൾ തന്നെ നോക്കി. "അതെ" എന്നു താനും കണ്ണുകളാൽ സമ്മതിച്ചു. മോളുടെ മുഖം സന്തോഷത്താൽ താമരപോലെ വിടർന്നതും ഉള്ളിലെ സന്തോഷം ഒരു പുഞ്ചിരി ആയി ചുണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞതും ആഹ്ളാദ ത്തോടെ ഞങ്ങൾ നോക്കികണ്ടു. പിന്നെ കാര്യങ്ങളെ ല്ലാം വളരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ തീരുമാനമായി. വിവാഹവും മംഗളമായി നടന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹേമ ഒരു കുട്ടിയുടെ അമ്മയുമായി. അമ്മുവിനെ മടിയിലെടുത്ത് ഉമ്മ വെയ്ക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു സൗഭാഗ്യം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്നെങ്കിലുമുണ്ടാവുമെന്ന് സ്വപ്നം കാണാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചിത്രം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. എത്രയെത്ര പ്രതിസന്ധികളിൽ കൂടി കടന്നുപോയ ഈ ജീവിതയാത്ര ഇപ്പോൾ സഫലമായിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും അർഹമായ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ പലതും തന്റെ വഴിയിൽനിന്നും അത്ഭുതകരമായി വഴുതിപ്പോവുകയായിരുന്നു. ഭാഗ്യമില്ലായ്മ യെന്നു കരുതി സമാധാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പലപ്പോഴും. എങ്കിലും പിന്നീട് ഈ ഭാഗ്യമില്ലായ്മകളെല്ലാം തന്നെ തന്റെ ഭാഗ്യമായി പരിണമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹം തന്നെ. 'പൊക്കമില്ലായ്മ യാണെന്റെ പൊക്കം' എന്ന കവി കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷിന്റെ വരികൾ പോലെ 'ഭാഗ്യമില്ലായ്മയാണെന്റെ ഭാഗ്യം' എന്ന തിരിച്ചറിവിന്റെ നിറവിലാണ് താനിപ്പോൾ.

തിരശ്ശീലയിൽ

സി. എസ്. ശശിധരൻ
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (ടി.സി)

ചില മൗന നിമിഷത്തിലൊററയ്ക്കിരിക്കവേ-
ചിത്രങ്ങളാലെൻ മനസ്സു മൂടും.
കണ്ണൊന്നിറുക്കെയടച്ചാൽ തെളിയുന്നു:
കാലപ്രവാഹത്തിരശ്ശീലയിൽ!
വെള്ള പുതപ്പിച്ചൊരച്ഛന്റെ കാല്ക്കലായ്-
വേവും മനസ്സുമായമ്മയിരിപ്പതും,
മാറത്തു ചാഞ്ഞുകിടന്നുകൊണ്ടച്ഛനെ-
മാറാതെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച പെൺമക്കളും!!
തോളിൽ ചുമന്നൊരു മൺകുടം പൊട്ടിച്ചു,
വെള്ളത്താൽ തർപ്പണം ചെയ്തൊരാ പട്ടട-
മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കൊളുത്തുന്നു;
മൂത്ത മകൻ തൻ പിതാവിനെയഗ്നിയാൽ!!!
മൂന്നു നേരം പോയൊരാറു നേരത്തിലും
അന്നം കഴിയ്ക്കാതെ ജീവിച്ച ബാല്യവും-
കാശിന്നറുതിയാൽ വേണ്ടത്ര വിദ്യയും,
കൈവശമാക്കാതെ പോയ കൗമാരവും.
പൂർവ്വ ജന്മാന്തര പുണ്യ കർമ്മങ്ങളാൽ;
നേടിയ സർക്കാരു ജോലിയും യൗവ്വനേ-
പാതിമെയ് പങ്കിടാമെന്നുറച്ചങ്ങനേ,
തേടി വന്നെന്നകം പൂണ്ടൊരു കന്യയും.
ഭീഷണിയെന്നോണം ചുമ്മാ പിണങ്ങിയ-
ഭാര്യതൻ പുഞ്ചിരിപ്പൂമുഖ കാന്തിയും
ഓമനപ്പൈതലിൻ രോദനം പെട്ടെന്ന്-
തൂമന്ദഹാസത്തിൻ മാരി തൂവുന്നതും!
ഘോരാപരാധങ്ങളൊന്നുമേ ചെയ്തീല-
പ്രാരാബ്ധ വാരിധി നീന്തിക്കടക്കുവാൻ;
സ്വാർത്ഥ മോഹങ്ങളെ നെഞ്ചേററിയെങ്കിലും
വ്യർത്ഥമായ് പോയില്ലൊരീ ലോക ജീവിതം.
പുണ്യ സ്ഥലങ്ങളിൽ യാത്രയും ശേഷിച്ച-
നേരങ്ങൾ നാമം ജപിച്ച വാർദ്ധക്യവും,
പ്രാർത്ഥനവേറൊന്നുമില്ലെനിയ്ക്കീശ്വരാ!
നിത്യവും തോന്നണേ നിന്നെ സ്മരിക്കുവാൻ!!

തിരിച്ചറിവുകൾ

ഇ.കെ ഉമ
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ

യാത്രകൾ എനിയ്ക്കെന്നും ഏറെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഏതുതരത്തിലുള്ള യാത്രയും ഞാൻ ആസ്വദിക്കാറുണ്ട്. ഓരോ യാത്രയിലും എന്തെങ്കിലും പുതുമകൾ കാണാനാകും, പുതിയ ആളുകളെ പരിചയപ്പെടാനുമാകും. ആ പുതുമകളാണ് എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നതും യാത്രയോടുള്ള താല്പര്യം കൂട്ടുന്നതും. മാത്രമല്ല, യാത്രകളിൽ നാം മററെല്ലാ തിരക്കുകളും മറക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മാററിവെയ്ക്കുന്നു. ലക്ഷ്യസ്ഥാനമെത്തുന്നതുവരെ നാം തികച്ചും സ്വസ്ഥരും സ്വതന്ത്രരുമാണ്.

ഈയിടെ, വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം അല്പം സമയം കിട്ടിയപ്പോൾ യാത്രയിലെ ദുസ്സഹമായ അനുഭവങ്ങളെപ്പററി മീര പറയാനിടയായി. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലേയ്ക്കും മീര ചാലക്കുടിയിലേയ്ക്കും സ്ഥിരം യാത്ര ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അന്നൊക്കെ ട്രെയിനിൽ നാലു പേർ ഇരിയ്ക്കുന്ന സീററിൽ ആറും ഏഴും പേർ; അവർ പരിചയമുള്ളവരോ അല്ലാത്തവരോ ആയാൽ പോലും സഹകരിച്ച് ഒരുമയോടെ ഇരുന്ന് യാത്ര ചെയ്തു. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മീര തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്ക് മാറി. ജോലി സൗകര്യത്തിനായി ഞാൻ നഗരത്തിൽ തന്നെ തമ്പടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്ഥിര യാത്രയിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി മാറിയ കാര്യം മീര വിശദീകരിച്ചു. അടുത്തു സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ അത് മററാരെയും ഇരിയ്ക്കാനനുവദിക്കാതെ തല്പര കക്ഷികൾക്കു വേണ്ടി മാററിവെയ്ക്കും. അവർ ദൂരെയാണെങ്കിൽ മൊബൈൽ ഫോണിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി ഇരുത്തും. ഇതിനെതിരെ തർക്കിച്ചാലോ, എതിർത്താലോ ആരും നമുക്കു വേണ്ടി വിരൽ പോലും അനക്കില്ല. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ആരും 'നമ്മുടെ' എന്ന് പറയാറില്ലല്ലോ. എല്ലാം എന്റെ സ്വന്തം മാത്രം- ഏതു തലത്തിലും! ഇത്രയായപ്പോൾ വളരെ മിതഭാഷിയായ രാമദാസൻ ഇന്നത്തെ പല മൂല്യച്യുതികളെപ്പററി വാചാലനായി.

എന്റെ യാത്രകൾ അധികവും ഔദ്യോഗികമായിരുന്നു. ആ യാത്രകളാണ് ഞാൻ അധികവും ആസ്വദിച്ചത്. കുടുംബത്തോടുകൂടിയുള്ള യാത്രയാവുമ്പോൾ വീടു പൂട്ടുന്നതു മുതൽ എല്ലാവരുടെ കാര്യങ്ങളിലും എപ്പോഴും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. എന്നാൽ ഔദ്യോഗിക യാത്രയിൽ ലക്ഷ്യമെത്തുന്നതു വരെ തികച്ചും സ്വസ്ഥം. എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും പല വിധത്തിലുള്ള തിരക്കുകൾ. യാത്രോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി പല തരത്തിലുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പല സംഭവങ്ങളും ചിലപ്പോൾ നാടകീയമായി തോന്നിയേക്കാം. ഈയിടെ ഒരു മഹാനഗരത്തിൽ പോയപ്പോഴും പല ജനനായകന്മാരെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഉന്നതങ്ങളിൽ എത്തിയാൽ അവരൊരിയ്ക്കലും താഴോട്ടു നോക്കാറില്ല. താമസം ഏററവും ഉയരമുള്ള സൗധത്തിൽ ഏററവും മുകളിലത്തെ നിലയിൽ. തണുപ്പു കാലത്തും ശീതീകരിച്ച മുറി. സ്വീകരണങ്ങളും അതിഗംഭീരം. ഈ ഒരുക്കങ്ങളുടെ തിരക്കിട്ട ഓട്ടത്തിനിടയിൽ അനുലക്ഷ്മിയും സുജിതയും അന്ധാളിപ്പോടെ പറഞ്ഞു.

"ഇതെന്താ, നാടകം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള തിരക്കുപോലെയുണ്ടല്ലോ. ഇതൊക്കെ ഒന്നെഴുതി വയ്ക്കുക തന്നെ വേണം.'' അവർക്കിതാദ്യത്തെ അനുഭവമായിരുന്നു.

ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു യാത്രയിലാണ് എനിയ്ക്കു വയറു വേദന അനുഭവപ്പെട്ടത്. അന്നു ഞങ്ങളുടെ യാത്ര ദ്വാരകാപുരിയിലേയ്ക്കായിരുന്നു. യാത്രോദ്ദേശ്യം കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെ വേദന ഞാൻ സഹിച്ചു. വീണ്ടും കലശലായ വയറു വേദന വന്നപ്പോൾ ഡോക്ടറെ കാണാൻ നിർബ്ബന്ധിതയായി. പ്രാഥമിക പരിശോധനക്കു ശേഷം ഡോക്ടർ അവരുടേതായ സ്ഥിരം ശൈലിയിൽ പറഞ്ഞു.

"കുഴപ്പമൊന്നും കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും നമുക്ക് ഒരു ടെസ്ററു കൂടി ചെയ്യാം. പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. രണ്ടു ദിവസത്തെ കാര്യമേയുള്ളു."

ഒരു തീയതിയും അവർ തന്നു. ആസ്പത്രിയുടെ പടി കയറിയാൽ പററാവുന്നത്ര പരീക്ഷണങ്ങളൊക്കെ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞേ നമ്മളെ വെറുതെ വിടുകയുള്ളു.

ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ ദിവസം ഞാനും ഭർത്താവും കൂടി ഹോസ്പിററലിൽ എത്തി. നേഴ്സ് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ട വിവരങ്ങൾ നല്കി. ആദ്യം മുറി ബുക്ക് ചെയ്യണം. പിന്നെ അടുത്ത ദിവസം ഓപ്പറേഷൻ തിയ്യററിൽ

കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു മുമ്പായി കുറെ ടെസ്ററുകൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ ഭർത്താവ് അക്ഷമനായി പറഞ്ഞു.

'എനിക്കു തിരക്കുണ്ട്. നാളെ ഒരു ദിവസം മാത്രമേ ലീവ് എടുത്തിട്ടുള്ളു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ പോകും'. നേഴ്സ് അതത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഞാനദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

''ഇന്ന് അത്ര അത്യാവശ്യമില്ലല്ലോ, ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം. പിന്നെ നേഴ്സുമാരുണ്ടല്ലോ." നേഴ്സുമാർ എന്നെ അകത്തേക്ക് വിളിച്ച് ഓർമ്മ വെച്ച നാൾ മുതൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള രോഗ ചരിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യൽ തുടങ്ങി. നീണ്ട ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും എനിക്കുള്ള മുറി ബുക്ക് ചെയ്ത് അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു. നേഴ്സ് എന്നെ മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. സാമാന്യം വലിയ മുറി. കാററും വെളിച്ചവും ധാരാളം കിട്ടും. കുറേ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡോക്ടർ വന്നു കുശലം ചോദിച്ചു പോയി.

ഏതാണ്ട് ഉച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വല്ലാത്ത മടുപ്പു തോന്നാൻ തുടങ്ങി. തല്ക്കാലത്തേക്കു തന്ന മരുന്നു കഴിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുള്ളുപോലെ കുത്തുന്ന വേദന എന്നെ അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടുത്തി. അടുത്താരു മില്ലാതെ ഒററയ്ക്കുള്ള കിടപ്പും വല്ലാതെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് അഞ്ചാറു നെഴ്സുമാർ വന്നുപോയി. അതിലൊരാൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

"ചേച്ചിയുടെ കൂടെ രാവിലെ ചേട്ടനുണ്ടായിരുന്നല്ലോ -ഇപ്പോൾ ആരുമില്ലേ?" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"അദ്ദേഹം ജോലിക്കു പോയി. നല്ല തിരക്കുള്ള സമയമാണ്."

ഒരു പററം പ്രാവുകളെപ്പോലെ നെഴ്സുമാർ അടുത്ത മുറിയിലേക്കു പോയി. എനിക്കു തോന്നി ഞാനൊരു സനാഥയായ അനാഥയാണെന്ന്. രാത്രിയായപ്പോൾ കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്ത് ഭർത്താവ് മുറിയിൽ വന്നു. പകലത്തെ അലച്ചിലിന്റെ ക്ഷീണത്തിൽ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്ന് ഉറങ്ങി. അടുത്ത പ്രഭാതമാകാൻ വേണ്ടി ഞാൻ കണ്ണു മിഴിച്ച് കാത്തു കിടന്നു.

പിറേറന്ന് വെളുപ്പിനേതന്നെ നേഴ്സു കൂട്ടങ്ങൾ അവരുടെ ഡ്യൂട്ടി നിർവ്വഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിക്കരുതെന്ന നിർദ്ദേശം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് രാവിലെ മുതൽ പട്ടിണി. ഏകദേശം പത്തു മണിയോടെ എനിയ്ക്കൊരു പച്ച വസ്ത്രം തന്നിട്ടു പറഞ്ഞു- 'ഡോക്ടർ വന്നിട്ടുണ്ട്, പെട്ടെന്ന് വിളിക്കും'. ഉച്ചയായിട്ടും വിളിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ പിന്നീടു വന്ന നെഴ്സിനോട് കാര്യം തിരക്കി.

"ഇപ്പോൾ മേജർ കേസുകളാണ് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അതു കഴിഞ്ഞേ വിളിക്കൂ.'

നാലു മണിയോടെ രണ്ടു നെഴ്സുമാർ തിരക്കിട്ടു വന്ന് ഒരു കുററവാളിയെ കൊണ്ടു പോകുന്നതുപോലെ എന്നെ തിയ്യററിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയി. ഓപ്പറേഷൻ തിയ്യററിൽ മററു രണ്ടു പേർ എന്നെ ഏററുവാങ്ങി. വീണ്ടും കാത്തുകിടപ്പ്. അവിടെ എല്ലാവരും പച്ച വസ്ത്രധാരികളായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ഒരു സ്ത്രീ എന്നോട് ചോദിച്ചു.

"പേടിയുണ്ടോ?"

പേടിയല്ല, അതിലേറെ മടുപ്പാണ് തോന്നിയത്. കൂടാതെ ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിക്കാതെ വിശപ്പും ദാഹവും ക്ഷീണവുമൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞ് അവരെന്നെ മറെറാരു മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. നാലു ചുററും സ്ററീലിന്റെ ചുമരുകളും നിറയെ വലിയ വലിയ ഉപകരണങ്ങളുമുള്ള മുറിയായിരുന്നു അത്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കൊക്കെ പ്രത്യേക ഗാംഭീര്യ ഭാവമായിരുന്നു. അതിലൊരു സ്ത്രീ വന്ന് എന്റെ കയ്യിൽ ഇഞ്ചക്ഷന്റെ സൂചി കയററി. വീണ്ടും കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ, ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ പരിശോധന കളുടെ വിധി പറയാൻ വേണ്ടി അവരെന്നെ മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. കുത്തിവെച്ച മരുന്നിന്റെ ശക്തി തീരുന്നതു വരെ ഞാൻ മയങ്ങിക്കിടന്നു. സമയം ഏറെ വൈകിയതിനാൽ അന്നും വീട്ടിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിറേറന്ന് ഡോക്ടർ പരിവാരസമേതം വന്ന് വീട്ടിൽ പോകാനുള്ള അനുമതി തന്നു. ഇനി യാതൊരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന ഉറപ്പും കിട്ടി.

വീട്ടിലെത്തിയിട്ടും ക്ഷീണം മാറിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും നമ്മുടേതായ ചുററുപാടിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ വളരെ ആശ്വാസം തോന്നി. വൈകീട്ട് കുട്ടികൾ സ്കൂൾ വിട്ടു വന്നപ്പോൾ അവർക്കും സന്തോഷമായി. എങ്കിലും മോൾക്കു സംശയം. അവൾ ചോദിച്ചു;

"അമ്മയുടെ വയർ കീറിയിട്ടുണ്ടോ?"

ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും നേരിൽ കണ്ടിട്ടേ അവൾക്കാശ്വാസമായുള്ളു. മോനായിരുന്നു എന്റെ കാര്യത്തിൽ മറെറല്ലാവരേക്കാളും ശ്രദ്ധ. എന്നെ എണീക്കാൻ പോലും സമ്മതിക്കാതെ എന്റെ ഓരോ ആവശ്യവും അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞു ചെയ്തു തന്നു.

പിറേറന്നു രാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ മുതൽ വീണ്ടും ശക്തിയായ വേദന തുടങ്ങി. രാവിലെ എല്ലാവർക്കും പോകാനുള്ള ധൃതിയായതുകൊണ്ട് ആരോടും ഞാൻ പറഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചില്ല. അല്പം കഴിഞ്ഞ് മാറുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ വേദന സഹിച്ചു. മക്കൾ സ്കൂളിലും ഭർത്താവ് ബാങ്കിലും പോയി. തല്ക്കാലത്തേക്ക് വരാറുള്ള ജോലിക്കാരി പണികൾ തീർത്ത് അടുത്ത ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് പോയി. വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന വേദന സഹിച്ച് ശൂന്യതയിലേയ്ക്ക് നോക്കി ഞാൻ കിടന്നു. ഇടയ്ക്ക് ദൂരെ നിന്നും വയസ്സായ അമ്മ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

"മോളേ, നിനക്കു സുഖമായോ?"

വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങളുള്ള അമ്മയെ ഞാൻ വിഷമിപ്പിച്ചില്ല.

"കുറവുണ്ട് അമ്മേ, പ്രത്യേകിച്ച് വിശേഷമൊന്നുമില്ല."

പല വിധത്തിലുള്ള ജീവിത തിരക്കുകളുള്ള

സഹോദരങ്ങളോടും ഞാനിതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. ദൂരെ നിന്നും എല്ലാവരുടെയും സാന്ത്വനസ്വരങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടു. പലരും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു, വഴിപാടുകൾ നേർന്നു. എന്നാൽ കനത്ത ശൂന്യതയും മടുപ്പിക്കുന്ന ഏകാന്തതയും എനിയ്ക്കു ചുററും മാറാതെ നിന്നു. സന്ധ്യയോടടുത്തപ്പോൾ ചോര വാർന്നുപോയ സൂര്യന്റെ വിളറിയ വെയിൽ ജനലിലൂടെ എന്റെ വിളർത്ത മുഖത്തേയ്ക്കടിച്ചു.

ആ രാത്രിയും ഞാൻ വേദനസഹിച്ചു കിടന്നു. പിറേറന്നു പുലർച്ചെ തന്നെ ഭർത്താവ് ദ്വേഷ്യത്തോടെയും മടുപ്പോടെയും കൂടി ഡോക്ടറെ കാണാനൊരുങ്ങിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 'അവരെന്താണു ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. ഡോക്ടർമാരുടെ കൈവിരുതുകളെക്കുറിച്ച് പല വാർത്തകളും കേൾക്കുന്നതാണല്ലോ. ' ഡോക്ടരുടെ അടുത്ത് ദ്വേഷ്യപ്പെടരുതെന്ന് പ്രത്യേകം ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ തികച്ചും ശാന്തനായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം വേദനയുണ്ടാകുമെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. കഴിയ്ക്കാൻ ...ദാ...മരുന്നും തന്നിട്ടുണ്ട്.”

അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ വേദനയെ ഞാൻ വേദനാസംഹാരികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു.

ഈ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിലാണ് പല തിരിച്ചറിവുകൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തത്. യൗവ്വനത്തിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയിലും അഹങ്കാരത്തിലും ഈ ചുറുചുറുക്കും ചെറുപ്പവുമൊക്കെ ഏതു നിമിഷവും തകർന്നടിയാമെന്ന് നാമാരും ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. തിരക്കിട്ട ജീവിതത്തിന്റെ ഓട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു വേദനയ്ക്കടിപ്പെട്ട് അനങ്ങാനാവാതെ കുറേ ദിവസങ്ങളോളം കിടക്കേണ്ടി വന്നാൽ, നിശ്ചിത നാളുകൾക്കുള്ളിൽ മക്കൾക്കു മടുപ്പു വരാം, ഭർത്താവിനു നിരാശ തോന്നാം. ബന്ധുക്കളും കൂട്ടുകാരും അല്പം സഹതപിച്ചെന്നു വരാം. മന:ശ്ശക്തിയോടെയും സഹനശക്തിയോടെയും എന്തും നേരിടാൻ നമുക്കു നാം മാത്രം!!

ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ വിശ്രമാവധി കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ പതുക്കെ എണീററു- വീണ്ടും ജീവിതചക്രത്തിന്റെ തിരക്കിട്ട താളങ്ങളിലേയ്ക്ക്!

പതനം

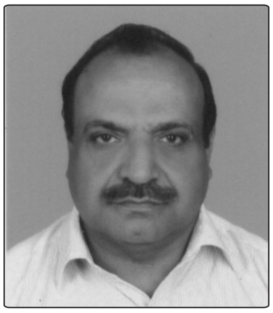

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ. എസ്.
(രമ്യ-എഫ്.ഇ.എം.ഡി)

കാലം നിനക്കുവേണ്ടി പണിത ഈ കൊട്ടാരം-
അങ്ങകലെ നിന്നുയരുന്ന സൂര്യകിരണത്തിൻ
പ്രഭയിൽ പ്രശോഭിക്കുമ്പോൾ;
കേവലമാമീ ഭൂമിയിൽ മറെറാന്നില്ലായെന്നു-
അഹങ്കരിച്ച് ആർത്ത് അട്ടഹസിക്കുമ്പോൾ;
ഓർമ്മിക്കുക നീ നിൻ പതനത്തിൻ വരമ്പുകൾ
നീ തന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നു!
കാലം നിനക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച-
ഈ സ്വർണ്ണ കൊട്ടാരം നിന്നെ
നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചിടുമ്പോൾ
ഓർമ്മിക്കുക ഒന്നു മാത്രം.!
പൂക്കളിൻ സുഗന്ധം നമ്മെ തട്ടി തലോടുമ്പോൾ
നിന്നുള്ളിൽ നിന്നുണരുന്ന അനുഭൂതിയുടെ സുഖവും;
മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നുയരുന്ന
മന്ദമാരുതൻ നിന്നെ തലോടുമ്പോൾ നീയറിയാതെ
നിന്നുള്ളിൽ നിന്നുയരുന്ന അവജ്ഞയും;
മാററുരച്ചു നോക്കൂ ഇതു രണ്ടും
ആരുടെ കൈവിരുതിന്റെ കളികളെന്ന്?
ഓർമ്മിക്കുകയെൻ കൂട്ടുകാരേ
നന്മ നന്മയിലേക്കും, തിന്മ തിന്മയിലേക്കും
നയിക്കുമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക കൂട്ടുകാരെന്നും!!

ചെറുകഥ

ജീവിത യാത്ര

എം. എൻ. കേശവൻ ഇളയത്
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (പി.എഫ്.ഡി)

സുന്ദരമായ ഗ്രാമത്തിലെ പഞ്ചായത്തുറോഡിന്റെ സൈഡിൽ പണിതീർത്ത രണ്ടു നില വീടിന്റെ മുന്നിൽ കാർ നിർത്തി അയാൾ മെല്ലെ ഇറങ്ങി. കഴിഞ്ഞ തവണ വീട്ടുകാരോടുകൂടി വന്നപ്പോൾ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും വേണ്ടുവോളം പരാതികൾ കിട്ടി.

"തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരെയല്ലല്ലോ ഇവിടം? നിങ്ങളുടെ ചെറിയമ്മ ഇവിടെ അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നുണ്ടോ? എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് നിങ്ങളെയെല്ലാം വളർത്തി ഈ നിലയിലാക്കിയത്? എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നല്ല നിലയിൽത്തന്നെ ജീവിക്കാമെന്നായി അല്ലെ? ചെറിയമ്മയെ എവിടെയെങ്കിലും നല്ല ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കി നിങ്ങളുടെ കൂടെ നിർത്തി അച്ഛനില്ലാത്ത ദുഖം മാറ്റിയെടുക്കൂ! നോക്കേണ്ടകാലത്ത് മക്കളെ നല്ലവണ്ണം അവർ നോക്കി വളർത്തിയില്ലേ? ജനിച്ച് അധികം നാളാകാത്ത പെങ്ങളെപ്പോലും നോക്കിവളർത്തിയത് നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം അറിയാം! മൂത്ത മകൻ വേണ്ടേ, എല്ലാവർക്കും മാതൃകയെന്നോണം മുന്നിട്ടിറങ്ങാൻ? കുടുംബസ്വത്തെല്ലാം നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ഭാഗം വെച്ചു തന്നില്ലെ? ചെറിയമ്മയെ ഇങ്ങനെഒഴിവാക്കുന്നത് നല്ലതല്ല. അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഇങ്ങിനെയല്ലല്ലോ കാര്യങ്ങൾ നടന്നിരുന്നത്. ചെറിയമ്മയെ ഇനിയും ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ നിങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കും!! അന്നുമുതൽ മനസ്സിന്റെ ഏതോ കോണിൽ നാട്ടുകാരുടെയും വീട്ടുകാരുടെയും ശാപ വചനങ്ങൾ മാത്രം.

അവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയാണ്. ചെറിയമ്മയാണെങ്കിലും സ്വന്തം അമ്മയായിത്തന്നെ ഞങ്ങൾ കരുതി; സ്നേഹിച്ചു. ഇപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുന്നു. ചെറിയമ്മ എന്ന വിളിപ്പേരു മാത്രം -'അമ്മ' എന്ന സങ്കല്പത്തിനു കൊടുത്തു. മക്കൾ അവർക്കു വേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നോ, എത്ര ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നോ നാട്ടുകാർ അറിയുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലത്തെ ചെറിയമ്മയുടെ കാര്യങ്ങൾ നാട്ടുകാർക്ക് അറിയണം. അതെല്ലാം നാട്ടിൽത്തന്നെ സംസാര വിഷയമാക്കണം. ശാപം കിട്ടാതിരിക്കാനാണ് മക്കൾ നന്മ മാത്രം ചെയ്യുന്നത്. അതെല്ലാം ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തി മാത്രം പോരെന്നുണ്ടോ? നല്ലവരായ മനുഷ്യർക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരിച്ച ശേഷവും തിന്മയായത് ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലയെന്നല്ലേ? നന്മക്കുപകരം തിന്മ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമല്ലേ ഭവനത്തെ തിന്മ വിട്ടുമാറാതിരിക്കുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ ഇന്നലെകൾ ഒരിക്കലും അവന്റെ നാളെയെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. പരിവർത്തനമല്ലാതെ മററൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. ചെറിയമ്മ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ!!

വേരുകൾ അററുപോകാത്ത ഗ്രാമത്തിലെ തറവാട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രകൾ, അച്ഛൻ മരിച്ചതോടെ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു ആണ്ടിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമായിരിക്കുകയാണ്. മുടക്കം വരുത്താതെ നടത്താറുള്ള ശ്രാദ്ധകർമ്മങ്ങൾക്കു മാത്രം -മാറാല പിടിച്ചുകിടക്കുന്ന നാലുകെട്ടിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ ഒളിച്ചു ജീവിക്കുന്ന

ചീവീടുകളെ തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ഓടിച്ചു വിട്ട് രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂർ നീണ്ടു പോകുന്ന ബലി കർമ്മങ്ങൾക്കുവേണ്ടി!

പഴയ കാലത്തിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി പുരാതനമായ ഇല്ലം എന്ന തറവാട്, ഏക്കർ കണക്കിനുള്ള വിസ്തൃതിയിൽ ആൾപ്പൊക്കം പുൽക്കൊടിയും കളയും മൂടിക്കിടക്കുന്നു. അടിച്ചു തളിയില്ല, വിളക്കു വെയ്പ്പില്ല, മുററത്തൊന്നും ചൂലു തൊടുക പോലുമില്ല. ശ്രാദ്ധം കഴിഞ്ഞ് ബലിപിണ്ഡം കാക്കകൾക്ക് കൊടുക്കാൻ മാത്രം ,ചാണകം കൊണ്ട് മുറ്റത്ത് തെക്കുകിഴക്കെ കോണിൽ വൃത്തിയാക്കും- ആണ്ടിൽ രണ്ടു തവണ മാത്രം! തുളസിത്തറയും വലിയ തണൽ മരമായ ഇലഞ്ഞി മരവും ഗൃഹാതുരത്വം നൽകുന്നവ തന്നെ. അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള സന്തോഷങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് എത്ര വിലയാണ് നൽകേണ്ടത്? വെളുപ്പിനും സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും ഭക്തിഗാനങ്ങൾ മുടങ്ങാതെ കേൾക്കുന്ന മഹാവിഷ്ണു ക്ഷേത്രം ഗ്രാമത്തിന്റെ അഭിമാനമാണ്-അനുഗ്രഹമാണ്.ഗ്രാമത്തിന്റെ പുരോഗതി, ക്ഷേത്രത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്ന മഹാവിഷ്ണു നൽകുന്ന ചൈതന്യത്തിൽ നിന്നുമാണ്.

അച്ഛന്റെ മരണശേഷം ഇല്ലത്തുള്ള വിശേഷം ചെറിയമ്മയുടെ ഏകാന്ത വാസം തന്നെ. ചെറിയമ്മ ഇങ്ങനെയൊന്നും ആയിരുന്നില്ല- ഇപ്പോൾ എല്ലാവരോടും വിദ്വേഷം , പേരക്കുട്ടികളോടു പോലും സ്നേഹമില്ലാത്ത ഒരവസ്ഥ. അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇത്രയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഥവാ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽപ്പോലും സഹനത്തിന്റെ പാതയിലും അച്ഛൻ മൂകസാക്ഷിയായിരുന്നുവല്ലോ. മരണശേഷം അച്ഛന്റെ ഓർമ്മകളുമായി ചെറിയമ്മ തറവാട്ടിൽ ഒററയ്ക്ക് താമസിച്ചുനോക്കി. അച്ഛൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും കുഞ്ഞുമക്കളുടെയും കൂടെ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചുകൂടെയെന്ന് പലപ്പോഴും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുംബ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിക്കൂടെയെന്നും ചോദിച്ചു നോക്കി.ഒന്നിനും താല്പര്യമില്ല. ആരോടൊക്കെയോ ഉള്ള വിദ്വേഷം ജീവിത ശൈലിയാക്കുമ്പോൾ കൂടെ നിൽക്കുന്നവരുടെ ചെയ്തികളെ പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമുണ്ടോ?

ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന അസ്വസ്ഥതകൾ, ഏറ്റവും നല്ല ഡോക്ടർമാരെ കാണിച്ചു. ചികിത്സകൾ ചെയ്തു. ആശുപത്രികളിൽ കയറിയിറങ്ങി. മക്കളും മരുമക്കളും മത്സരിച്ച് കൊണ്ടുപോയി വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഡോക്ടർമാരോടുകൂടി ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു. സന്തോഷമായിരിക്കുക-മനസ്സിന്റെ സന്തോഷം ശരീരത്തിനും ബാധകമാകും!

സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റാരുടെയും ഒത്താശയോ, ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല. ജീവിത കാലം മുഴുവൻ മക്കൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്ന അമ്മമാരെ ഒടുവിൽ കറിവേപ്പിലപോലെ എടുത്തുകളയുന്ന മക്കളെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നുണ്ടാവും. അതിവിടെ പ്രായോഗികമല്ല; ഇല്ലത്ത് ഇങ്ങിനൊരു സംസ്കാരവുമില്ല.

ഇതെല്ലാം മനസ്സിൽ നിറച്ചുകൊണ്ട്, വളരെയധികം സന്തോഷം തരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെറിയമ്മയെ നേരിൽ കണ്ടു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ തന്നെ അയാൾ ധൃതിയിൽ ഉമ്മറക്കോലായിലേയ്ക്ക് കയറിച്ചെന്നു. ബല്ലിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടതുകൊണ്ടാവണം ചെറിയമ്മ വാതിൽ മെല്ലെ തുറന്ന് പുറത്തുവന്നു. കണ്ടാൽ ചെറിയമ്മയ്ക്ക് ഒരസുഖവുമില്ല- ഉറക്കച്ചടവു മാത്രം. കൂടുതൽ ഉറങ്ങിയതുമൂലം ഉണ്ടാവുന്ന ഒരവസ്ഥ. അയാൾ അകത്തേയ്ക്കു കയറി, കൂടെ ചെറിയമ്മയും. ചെറിയമ്മ സോഫയിൽ ഇരുന്നതിനുശേഷം മാത്രം അയാൾ അടുത്തിരുന്നു.

"എന്തൊക്കെയാണ്, ചെറിയമ്മേ, വിശേഷങ്ങൾ?

ഓ, എന്തു വിശേഷം, എല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞൂ,കേട്ടോ! എത്രയായാലും നീ എന്നെയൊന്ന് വിളിച്ചില്ലല്ലോ? കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല- എനിയ്ക്ക് വയ്യടാ, ഏതെങ്കിലും നല്ല ഒരാശുപത്രിയിൽ എന്നെ കൊണ്ടുപോകാമോ?"

ഇത്രയും ചെറിയമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. അവിടെ അനിയനും അനിയത്തിയും ഇല്ലെന്ന്! ഇല്ലെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇതു പറയുകയുള്ളൂ. അവർ എവിടെയെങ്കിലും പോയിക്കാണും.

അയാൾക്കു പറയാൻ ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ മിണ്ടാതിരുന്നു- ദുർബ്ബലമായ എതിർവാദം പ്രതിയോഗിയുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും എന്നറിയാമെന്നതിനാൽ!!

വെളിയിലേയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ സന്ധ്യക്കുള്ള ദീപാരാധനയുടെ ശംഖുനാദം വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിർത്തിയിട്ടിരുന്ന കാറിന്റെ പിൻസീറ്റിൽ കയറിയിരുന്നപ്പോൾ, മെല്ലെ നീങ്ങി-ഒരു തിരിച്ചുവരവിന് ഉത്സാഹമില്ലാതെതന്നെ. സന്തോഷം തരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇനിയെന്നാണ് ചെറിയമ്മയോട് പറയുക; ചെറിയമ്മ കേൾക്കുക!!

ചെറുകഥ

തുലാമാസത്തിലെ മഴ

സി. ആർ. മോഹനൻ
(എസ്സ്.എസ്സ്.എസ്സ്. ഓഡിറ്റ്)

തുലാമാസത്തിലെ അതിശക്തമായ മഴയിൽ ഞാൻ തനിയെ കാറിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അപരിചിതയായ ഒരു പെൺകുട്ടി കാറിനു നേരെ കൈ കാണിച്ചു. കുസൃതിക്കാരനായ മഴയുടെ വികൃതിയിൽ അവളുടെ നീണ്ട ഇടതൂർന്ന മുടിയിഴകൾ ഒട്ടിച്ചേർന്നു കിടന്നിരുന്നു. മഴയത്തും അവളുടെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. കാർ നിറുത്തി. ഡോർ തുറന്നു കൊടുത്തു. അപരിചിതനായ എന്റെ കാറിൽ ഒന്നുമറിയാതെ അവൾ കയറിയിരുന്നു. അപരിചിതത്വത്തിന്റെ നേർത്ത കണിക പോലുമില്ലാത്ത അവൾ ഉള്ളുതുറന്നു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ വാക്ചാരുതയുടെ സ്വരലയത്തിൽ മതിമറന്ന ഞാൻ മഴ മാറിയത് അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴും ഇലത്തുമ്പുകളിൽ നിന്നും മഴത്തുള്ളികൾ ഇറ്റുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. കാർ ഹൈക്കോർട്ട് ജംഗ്ഷനിൽ എത്തിയതറിഞ്ഞില്ല. കാർ നിന്നതും ഒരു പളുങ്കുമണി പൊട്ടിച്ചിതറുന്ന ചിരിയോടുകൂടി അവളെന്നോട് നന്ദി പറഞ്ഞു മറഞ്ഞു.

ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന ആ പെരുമാറ്റത്തോട് എനിക്ക് വളരെയേറെ ഇഷ്ടം തോന്നി. ഒരു പെൺകുട്ടിയോടു തോന്നുന്ന ഇഷ്ടം- അതിനെ പ്രണയമെന്ന് വിളിക്കാമോ? എനിക്കറിയില്ല... എങ്കിലും ഒരു സുഖമുള്ള അനുഭൂതിയായി എനിക്കു തോന്നി. കൊഴിഞ്ഞുവീണ ഇന്നലെകളിലൂടെ കാലങ്ങൾ പോയതറിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ഇഷ്ടം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ, എന്നിൽ നിന്നും അകലാനാണ് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ആ സംഭവം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഹരമായി മാറി. നഷ്ടപ്പെടലിന്റെ വക്കിൽ നിന്ന് അവളുടെ ഒരു വാക്കിനുവേണ്ടി, ഒരു നോട്ടത്തിനായി എന്റെ മനം നെഞ്ചിടിപ്പോടെ കാത്തിരുന്നു.കണ്ണുകളിൽ നല്ല തിളക്കവുമായി ചെറു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടിയ അവളുടെ സംസാരം ആർക്കും പെട്ടെന്ന് ഇഷ്ടപ്പെടും. മനസ്സ് ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി സൈറണടിച്ചു.

എന്റെ മനസ്സിൽ ആദ്യപ്രണയത്തിന്റെ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ തൂകിയ പൂവിനെ ഒന്നു കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് മനസ്സ് അറിയാതെ മന്ത്രിച്ചുപോയി. ഒരു സുദിനത്തിൽ സുഹൃത്തിന്റെ കൂടെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. അവന്റെ അളിയനെ കാണുവാനാണ് പോയത്. അളിയനെ കണ്ടുമടങ്ങുമ്പോൾ പരിചയമുള്ള ഒരു മുഖം മിന്നിമറയുന്നതുപോലെ തോന്നി. അതേ, അതവൾ തന്നെയാണ്! ഒരു നോട്ടമേ നോക്കിയുള്ളു. മനസ്സ് അറിയാതെ പതറിപ്പോയി. കുസൃതിക്കാരനായ മഴയുടെ താലോലമേറ്റുറങ്ങിയ ആ നീണ്ട ഇടതൂർന്ന മുടി ഇപ്പോൾ പറ്റെ വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആ കണ്ണുകളിൽ എന്തൊക്കെയോ കഥകൾ പറയുന്നു. മുത്തുമണികൾ പൊഴിയുന്ന ആ ചിരി അവളുടെ കൂടെ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒത്തിരി നാൾ കൂടിയാണ് അവളെ കണ്ടത്. പുലർകാല മഞ്ഞിൽ ഒരു മഞ്ഞുതുള്ളിയെപ്പോലെ

തുളുമ്പിനിന്ന അവൾ ഓർമ്മയുടെ മണിച്ചെപ്പിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കമായ അവളുടെ മുഖവും കഥ പറയുന്ന കണ്ണുകളുമാണ് എന്നെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത്. അവളാരാണെന്ന് സുഹൃത്ത് എന്നോട് ചോദിച്ചു. അവളെ അവിടെ കാണുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെക്കറിച്ച് അവർ വാർഡനോടു ചോദിച്ചു. അയാൾ ആ കഥ പറഞ്ഞു.

പുറത്ത് മഴ തകർത്തുപെയ്ത ഒരു ദിവസം. ആ ചെറിയ കുടിലിനുള്ളിൽ അവൾ തണുത്ത് വിറച്ചു. ദ്രവിച്ചുതുടങ്ങിയ ഓലകൾക്കിടയിലൂടെ മഴത്തുള്ളികൾ ആ കുടിലിനുള്ളിൽ വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പുറത്തെ ഇരുട്ടിൽനിന്നും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ലായിരുന്നു അകത്തും. ആ അന്ധകാരം അവളിൽ ഭീതിയുളവാക്കി. മുമ്പ് ആ കുടിലിൽ അവൾക്ക് കൂട്ടിനായി അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അമ്മ അവൾക്ക് ഒരോർമ്മ മാത്രം. അച്ഛൻ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും പ്രയോജനമില്ല. എല്ലാ ദിവസവും മദ്യപിച്ചാണ് വരാറുള്ളത്. അവൾ ഒരു പാവം പെൺകുട്ടി. പേര്:നീരജ. വീട്ടുവേല ചെയ്താണ് അമ്മ കുടുംബം പുലർത്തിപ്പോന്നത്. ഒരു ദിവസം അർദ്ധരാത്രിയിൽ അമ്മയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് നെഞ്ചുവേദന വന്നു. അയൽവാസികളുടെ സഹായത്തോടെ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നുവെങ്കിലും അവിടെ എത്തും മുമ്പെ അമ്മ അവളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നു. ആ രാത്രി അവൾക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയില്ല. അവൾക്ക് +2 വരെ മാത്രമേ പഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. അത് ആരുടെയൊക്കെയോ പരസഹായം കൊണ്ടു മാത്രമാണ്. അതും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായി. അതോടുകൂടി പഠനവും നിർത്തേണ്ടി വന്നു. സെയിൽസ്ഗേളായി തുണിക്കടയിൽ ജോലി നോക്കി കുടുംബം നോക്കി പ്പോരുന്നു. അച്ഛന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഇതുവരെയും യാതൊരു മാറ്റവും വന്നില്ല. കാലങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയത് അറിഞ്ഞില്ല. ഒരുവൻ കടയിൽ സ്ഥിരമായി വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേര് ഷഡാനന്ദൻ. ചില കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ പറയുമെങ്കിലും അതിൽ അവളും പങ്കുചേർന്നിരുന്നു. ആ പ്രദേശത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന വലിയ കുടുംബത്തിലെ സന്തതിയാണ്. അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും കൂടി ഏക മകൻ. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന നടത്തവും സംസാരവും. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന ആ പെരുമാറ്റത്തോട് അവൾക്ക് വളരെയധികം ഇഷ്ടം തോന്നി. അതിനോടൊപ്പംതന്നെ അവനും ഇഷ്ടം തോന്നിത്തുടങ്ങി.

ഒരു സുദിനത്തിൽ അവൻ അവളെ തീയറ്ററിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ഒന്നുമറിയാതെ ആ പാവം കാറിൽ കയറി തിയറ്ററിൽ പോയി സിനിമ കണ്ടുമടങ്ങി. അടുത്തുകണ്ട ഐസ്ക്രീം പാർലറിൽ കയറി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. പിന്നെ കാറിൽ കയറിയതേ അവൾക്കോർമ്മയുള്ളു. അന്നവൾ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിയില്ല. അവളെ കാത്തിരുന്നുമടുത്തപ്പോൾ മദ്യലഹരിയിലായിരുന്ന അച്ഛൻ അറിയാതെ ഉറങ്ങിപ്പോയി. നേരം പുലർന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. ബോധം വന്നപ്പോൾ അയാൾ മകളെ അന്വേഷിച്ച് നെട്ടോട്ടമോടി. പലരോടും ചോദിച്ചു. ആർക്കും ഒന്നുമറിയില്ലെന്ന മറുപടിയാണ് കിട്ടിയത്. വല്ലപ്പോഴും ഒരുമിച്ചു മദ്യപിക്കാറുള്ള സുധർമ്മനിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വിവരമനുസരിച്ച് അയാൾ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലേക്കു ചെന്നു. മകളെ കണ്ടപ്പോൾ ഹൃദയം പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നതുപോലെ അയാൾക്കു തോന്നി. അയാൾ തലകറങ്ങി കുഴഞ്ഞ് നിലത്തു വീണു. ആ വഴിയെ വന്ന ആരോ അയാൾക്ക് അല്പം വെള്ളം കൊടുത്തു. ആ ബഹളത്തിനിടയിൽ തന്റെ മകളെ ഒന്നുകൂടി നോക്കുവാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

വാർഡൻ അവളുടെ കഥ പറഞ്ഞു നിറുത്തി. ദുരിതങ്ങളുടെ അകത്തളങ്ങളിൽ വീർപ്പുമുട്ടിക്കഴിയാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട അവളുടെ ശാപജന്മമോർത്ത് എന്റെ ഹൃദയം വിങ്ങി. അന്നു രാത്രി ഉറക്കം വന്നില്ല. അവളെക്കറിച്ച് ഓർത്തപ്പോൾ കണ്ണിൽ നിന്നും ഒരിറ്റു കണ്ണുനീർ അറിയാതെ നിലത്തു വീണു.

അലയുന്ന ആത്മാക്കൾ

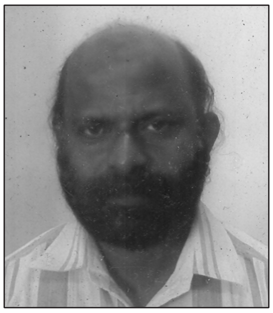

കെ.പി.ജോൺ
യു.ഡി.സി. (ഓഡിറ്റ്)

കണ്ടുമുട്ടീ രണ്ടു യുവ മിഥുനങ്ങൾ
അവർതൻ ക്യാമ്പസ്സിൻ ജീവിതേ,
പ്രണയത്തിൻ പൊൻ കിരണങ്ങൾ
പൊട്ടിവിടർന്നു മുകുളങ്ങളായ്
ഒരിക്കലും അടുക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്നറിഞ്ഞും
അടുത്തു പോയീ അവരറിയാതെ തന്നെ!
മതമാമൂലുകളുടെ ബന്ധനത്തിലായിരുന്നവർ,
എന്തിനു വെറുതെ പ്രണയിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞും
പ്രണയിച്ചുപോയീ അവരറിയാതെ തന്നെ
കണ്ണില്ലാത്ത പ്രേമം, കാതില്ലാത്ത പ്രേമം
അവരെ ചുറ്റി വരിഞ്ഞൂ വിഷസർപ്പത്തെപ്പോൽ
അവനോ ആഢ്യബ്രാഹ്മണൻ അവളോ കൃസ്തുമത വിശ്വാസി
വീട്ടുകാരുടെ എതിർപ്പുകൾ അവഗണിച്ച്
ഒന്നാകുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തൊരു നാൾ
ക്യാമ്പസ്സിൻ സുഹൃത്തുക്കൾ സഹായത്തിനെത്തി.
സമംഗളം നടന്നു വിവാഹം രജിസ്ട്ര കച്ചേരിയിൽ,
ആട്ടിയിറക്കീ അവരെ ഇരു വീട്ടുകാർ.
അടിച്ചു തളിച്ചു പിണ്ഡം വച്ചു!!
കൊടുത്തില്ല യാതൊരു സമാധാനവും ഇരു വീട്ടുകാർ,
കോടതികേസുകൾ മർക്കട മുഷ്ടികൾ.
ഇല്ല സമ്മതിച്ചില്ല യാതൊരു തൊഴിൽ ചെയ്യുവാനും
അസഭ്യവർഷം ചൊരിഞ്ഞു പല വിധേനയും
രസിച്ചു സന്തോഷിച്ചു ഇരുവീട്ടുകാർ
ദുസ്സഹമായ് അവർതൻ ജീവിതം!!!
ജീവിതം ദുസ്സഹമായ് വന്നൊരു നാൾ
ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തു ഈ ജീവിതം വെടിയുവാൻ
കരുതിവച്ചിരുന്നൊരു വിഷദ്രാവകം
ആഹാരത്തിൽ കലർത്തിക്കഴിച്ചൂ ഇരുവരും
സ്വസ്ഥമായ് ഉറങ്ങീ ഒരിക്കലും ഉണരാതെ
മരണം പൂകീ നിർവൃതി പൂണ്ടവർ.
വാർത്തയറിഞ്ഞൂ സുഹൃത്തുക്കളെത്തി
ഇല്ല വന്നില്ല ദുരഭിമാനികൾ വീട്ടുകാർ
എത്തിച്ചൂ ജഡങ്ങളെ മോർച്ചറിയിൽ സുഹൃത്തുക്കൾ
സ്നേഹിച്ച തെറ്റിനായ് കുറ്റമറ്റൊരാ മേനികളെ
കീറി മുറിച്ചൂ നിഷ്കരുണം
ഡോക്ടർമാർ മോർച്ചറിയിൽ
അവകാശികളില്ലാതെ കിടന്നു ഒരു ദിനം
സുഹൃത്തുക്കളെത്തി ദഹിപ്പിച്ചു പൊതു ശ്മശാനത്തിൽ,
മതപരമായൊരു കർമ്മവും നടന്നില്ല,
ലഭിച്ചില്ല ആത്മാക്കൾക്ക് നിത്യശാന്തിയും.
പുതിയൊരു പാവനപ്രണയത്തിൻ കഥ പറയാൻ
അലഞ്ഞൂ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ആത്മാക്കൾ!!!

കുട്ടിക്കാലം

ജെന്നി സി.എം
എ.എ.ഒ.

ലാപ്ടോപ്പിനു മുകളിൽ
കുഞ്ഞിന്റെ ചിരി
ചിതറി വീണു.
അമ്മ മോണിററിനുള്ളിൽ,
അച്ഛൻ സിപിയു,
എന്തിനെന്നറിയാതെ
കുഞ്ഞ് ചിരിച്ചു
കരയാൻ അറിയാത്ത കുഞ്ഞ്!
അതിനറിയില്ല,
സങ്കടക്കണക്കുകളുടെ പെരുമഴ,
വെയിലിന്റെ കാഠിന്യം,
മകരത്തിലെ മഞ്ഞ്.
ഇല്ല, അതിനൊന്നുമറിയില്ല
കണ്ണിമാങ്ങകൾ വീഴാത്ത
വൃശ്ചികക്കാററ്,
അതിനറിയില്ല,
അപ്പനപ്പൂപ്പന്മാരുടെ
കഥകൾ, പഴംപാട്ടുകൾ
നാളെ,
പെരുമനായിത്തീരുമ്പോൾ,
വിസ്മയങ്ങളുടെ ലോകത്ത്
പൈതൃകത്തെ തിരസ്കരിക്കാൻ
അവനിന്നേ പഠിച്ചു!!!

ജെന്നി സി.എം
എ.എ.ഒ.

ഉപനിഷത്ത് പാഠം

പഴയ ഭൗതിക ശാസ്ത്ര ക്ളാസ്സിലെ
ടെലസ്കോപ്പ്,
ഫോക്കസ് ചെയ്തിരുന്ന പാവുട്ട മരം
എഞ്ചിനീയറന്മാരായി നെട്ടോട്ടമോടുന്ന
പഴയ സുഹൃത്തുക്കൾ,
എല്ലാവരും പറഞ്ഞു,
ഛെ, അവസരങ്ങൾ പാഴാക്കി കളഞ്ഞു.
സഹപ്രവർത്തകർ, അഭ്യുദയ കാംക്ഷികൾ
അവരും പറഞ്ഞു,
ഈ അവസരവും എന്തേ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞത്?
മക്കളും സഹോദരങ്ങളും,
തകർത്തുപെയ്യുന്ന മഴയും പറഞ്ഞു;
മത്സരിക്കണം- മത്സരിച്ച് ജയിച്ച് ഒന്നാമനാവണം.
വില കൂടിയ ഫ്ളാററ്, ആഢംബര കാറുകൾ
മുന്തിയ ഹോട്ടലിലെ വീഞ്ഞ്
എല്ലാറ്റിനും കൂടി ഒരു മനുഷ്യായുസ്സ്!
കാകദൃഷ്ടി, ബകധ്യാനം....
പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ
ഓർക്കാതെ സ്വാമിജി;
അരയാൽ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ,
വിഡ്ഢിയെപ്പോലെ നിന്ന-
കൊച്ചു പെൺകുട്ടി
നചികേതസ്സിനെഓർത്തു;
'നേതി', 'നേതി'.

രാകേഷ് കേശവന്റെ കൂടെ അല്പ സമയം

മുഖാമുഖം തയ്യാറാക്കിയത് -
മഞ്ജു സെബാസ്റ്റ്യൻ, പ്രീതാ ജി. നായർ (SRFS)

ഏവർക്കും പരിചിതനായ CMFRI സ്റ്റാഫ് ശ്രീ. കേശവൻ ഇളയതിന്റെ മകൻ എന്നതിലുപരി ഐഡിയ സ്റ്റാർ സിംഗർ, സംഗീതമഹായുദ്ധം എന്നീ പരിപാടികളിലൂടെ ജനശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയ രാകേഷിനെ ആർക്കും പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. CMFRIയിൽ തന്നെ പലപ്രാവശ്യം ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചിട്ടുള്ള രാകേഷിന്റെ കൂടെ അല്പസമയം ചിലവിടാം.

കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം?

അച്ഛൻ ശ്രീ. കേശവൻ ഇളയത്, CMFRI, PFD ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ, അമ്മ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ സബ് രജിസ്ട്രാർ ശ്രീമതി. ഗിരിജ കുമാരി. ചേട്ടൻ ബാംഗ്ലൂരിൽ CISCO എന്ന IT കമ്പനിയിൽ സോഫ്റ്റ് വെയർ എൻജിനീയറാണ്. അദ്ദേഹം കുടുംബവുമായി ബാംഗ്ലൂരിൽ താമസം. നാലാം ക്ലാസുവരെ സെന്റ് മേരീസ് എൽ.പി. സ്കൂളിലാണ് പഠിച്ചത്. 5- 12 വരെ ഉദയംപേരൂർ SNDP ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലാണ് പഠിച്ചത്. BSc. Computer Application, എസ്.എച്ച്. കോളേജ്, തേവരയിലാണ് പഠിച്ചത്. ഇപ്പോൾ ഇൻഫോപാർക്കിലുള്ള ACS Xerox എന്ന സോഫ്റ്റ്‌വെയർ സ്ഥാപനത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് പാട്ടിന് സമ്മാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

നാലിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ സബ് ജില്ലാ കലാപ്രതിഭയായിരുന്നു. ഹൈസ്ക്കൂൾ, ഹയർ സെക്കന്ററി കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സബ് ഡിസ്ട്രിക്ട്, ഡിസ്ട്രിക്ട്, സ്റ്റേറ്റ് തലം വരെ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്, എ ഗ്രേഡോടെ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോളേജ് തലങ്ങളിലും നാഷണൽ ലവലിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഇന്റർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂത്ത് ഫെസ്റ്റിവലിൽ ഗ്രൂപ്പ് സോങ്ങിൽ സമ്മാനം നേടിയിട്ടുണ്ട്. തൃപ്പൂണിത്തുറക്കാരൻ ആയതിനാൽ തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ എന്തുകലാമത്സരങ്ങൾ നടന്നാലും അച്ഛൻ പങ്കെടുപ്പിക്കും. അതിനെല്ലാം സമ്മാനം കിട്ടാറുമുണ്ട്. തൃപ്പൂണിത്തുറ അത്താഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടക്കാറുള്ള ലളിതഗാനമത്സരം കർണ്ണാടക സംഗീതമത്സരം എന്നിവയ്ക്ക് എല്ലാവർഷവും സമ്മാനം ലഭിക്കാറുണ്ട്. ജോലി കിട്ടിയപ്പോഴാണ് മത്സരവേദിയിൽ നിന്നും മാറിയത്.

ക്ലാസിക്കൽ സംഗീതം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആരായിരുന്നു ഗുരു?

കർണ്ണാട്ടിക് സംഗീതം, പത്ത് വർഷത്തിലധികം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം ശ്രീ. ഗണേഷ് സുന്ദരം ആയിരുന്നു എന്റെ ഗുരു. പിന്നെ ശ്രീ. കേശവൻ നമ്പൂതിരി, പിന്നീട് ശ്രീ മാവേലിക്കര പ്രഭാകരവർമ്മ, ശ്രീ. പൊൻകുന്നം രാമചന്ദ്രൻ എന്നിവരായിരുന്നു ഗുരുക്കന്മാർ.

സംഗീത വഴിയിലേക്ക് വന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

വളരെ ചെറുതായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ പാട്ട് കേൾപ്പിച്ചുകൊടുത്താൽ ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. വാശിപിടിച്ച് കരയുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും പാട്ട് വച്ച് തന്നാൽ കരച്ചിൽ നിർത്തുമായിരുന്നു എന്ന് അച്ഛൻ പറയാറുണ്ട്. പിന്നെ എന്റെ അമ്മയുടെ അച്ഛന് സംഗീതത്തിൽ നല്ല താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെപറയുകയാണെങ്കിൽ സംഗീതം തായ്‌വഴികിട്ടിയതാണെന്ന് പറയാം.

കുടുംബം മുഴുവനും എന്ന പിന്തുണയ്ക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും അച്ഛനാണ് കൂടുതൽ സപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നത്. ടിവിയിലും പത്രത്തിലുമൊക്കെ വരുന്ന പരിപാടികളിലേക്ക് അച്ഛൻ മുൻകൈയെടുത്താണ് അപേക്ഷ അയക്കുന്നത്. പിന്നെ ഇതുപോലുള്ള ഫീൽഡിലെ പല പ്രൊഫഷണലുകളുടെ ഉപദേശങ്ങളും, വർക്കിംഗ് എക്സ്പീരിയൻസും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുറച്ച് കൂടി ഞാൻ ഈ ഫീൽഡിൽ ഇന്ററസ്റ്റഡാണ്. സംഗീതം ഒരു പ്രൊഫഷനാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോഴും ഒരു ചലഞ്ച് തന്നെയാണ്.

ഇതുവരെ പങ്കെടുത്ത പരിപാടികളിൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ഏതാണ്?

തീർച്ചയായും, സംഗീതമഹായുദ്ധം തന്നെ. കാരണം ഒരുപാട് ടെൻഷനും, അതുപോലെ ഒരുപാട് പ്രേക്ഷകരും ഈ പരിപാടിക്ക് തന്നെയായിരുന്നു.

സംഗീത മഹായുദ്ധം പരിപാടിയിൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട് പാടിയ പാട്ട് ഏതാണ്?

ഒരു പാട്ടും പരിപൂർണ്ണ തൃപ്തിയോടെ പാടിയിട്ടില്ല, എന്നാലും കുറേയൊക്കെ നന്നായി പാടാൻ പറ്റിയ ഒന്ന് രണ്ട് ഗാനങ്ങളിൽ പമ്പാഗണപതി എന്ന പാട്ടാണ്, അതിനാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കും ലഭിച്ചത്. പിന്നെ കലാശക്കൊട്ട് എന്ന റൗണ്ട്സിൽ ഒന്ന് രണ്ട് ബിറ്റ് പാടിയപ്പോൾപോലും സംതൃപ്തിയോടെ പാടാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് വിശ്വാസം. പിന്നെ ഒത്തിരി പരീക്ഷണങ്ങളും മിക്സിങ്ങുകളും പാട്ടിൽ ചെയ്ത് നോക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങളും ലഭിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് വെസ്റ്റേൺ പാരമ്പര്യം കൂടുതലായുള്ള രഞ്ജിനി ചേച്ചി (രഞ്ജിനി ജോസ്) ക്ലാസിക്കൽ പാരമ്പര്യം മാത്രമുള്ള എനിക്ക് ഒത്തിരി പിന്തുണ നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ പരിപാടിയിലേക്ക് എങ്ങനെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്?

ഐഡിയ സ്ററാർ സിംഗർ പരിപാടിയിലെ പെർഫോർമൻസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇതിലേയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. ഐഡിയ സ്റ്റാർ സിംഗർ മത്സരത്തിനായി കൊച്ചിയിൽ നടന്ന ഓഡിഷൻ റൗണ്ടിൽ നേരിട്ട് ചെല്ലുകയായിരുന്നു. ഒട്ടുമിക്ക സംഗീത മത്സരങ്ങളിലും പത്രം വഴിയോ ടിവി അല്ലെങ്കിൽ ഇന്റർനെറ്റ് വഴിയോ ആണ് അറിയുന്നതും, അപേക്ഷ അയക്കുന്നതും. സംഗീതമഹായുദ്ധം പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്ത മിക്കവരും തന്നെ പല മ്യൂസിക്കൽ പ്രോഗ്രാമിൽ പങ്കെടുത്തവർ തന്നെയാണ്. പിന്നെ ഈ പരിപാടിയിൽ ഓരോ ഗ്രൂപ്പെടുത്തപ്പോഴും ചില മാനദണ്ഡങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതായത് ഒരു ക്ലാസിക്കൽ ഒരു വെസ്റ്റേൺ, ഒരു പ്രൊഫഷണൽ സിംഗർ അങ്ങനെ....

ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഗായകൻ?

ദാസേട്ടൻ, ദാസേട്ടന്റെ പാട്ടുകൾ കേട്ടാണ് വളർന്നുവന്നത്. മനസ്സിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നത് അതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ജനറേഷനിൽ സോനു നിഗം, പിന്നെ കാർത്തിക് ഫീമേയിൽ സിംഗേർസിൽ ചിത്ര, ശ്രേയ ഗോഷൽ.

ഇഷ്ടപ്പെട്ട സംഗീത സംവിധായകൻ?

എ.ആർ. റഹ്മാൻ, പിന്നെ മലയാളത്തിൽ ശ്രീ രവീന്ദ്രൻ മാസ്റ്റർ. ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയിലുള്ള യുവൻ ശങ്കർരാജ, ദീപക്ദേവ്. അങ്ങനെഎല്ലാം മിക്സഡ് ആയ ടേസ്റ്റാണ്.

സംഗീതമഹായുദ്ധം പരിപാടിയിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷം തോന്നിയ കമന്റ് എന്തായിരുന്നു?

ഈ പ്രോഗ്രാം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, പാട്ടിൽ ഒരു ബ്രേക്ക് വന്നതിന്റെ ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സ്വരം പുറത്തേക്ക് പാടുന്നില്ല, ബേസില്ല, അങ്ങനെചിലത്. ഇതെല്ലാം ജഡ്ജസ് കറക്റ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം കുറച്ച് കൂടി നന്നായി പാടാൻ പറ്റി. അങ്ങനെഒതുക്കി പാടുന്നതിൽ നിന്ന് നന്നായി തുറന്ന് പാടുന്നുണ്ട് എന്നത് ഒരു നല്ല അപ്രീഷിയേറ്റീവ് കമന്റായിരുന്നു.

പിന്നെ പാടുമ്പോൾ ഫീൽ കുറവായിരുന്നു, അതു കുറെയൊക്കെ ശരിയാക്കാൻ പറ്റി. പ്രസിദ്ധ സംഗീത പ്രതിഭകളായ ശ്രീ ഔസേപ്പച്ചന്റെയും ജോൺസൺ മാഷിന്റെയും അനുമോദനങ്ങൾ കിട്ടിയത് ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റാത്ത അനുഭവങ്ങളാണ്. എം.ജി. ശ്രീകുമാറിന്റെ ഒരു പാട്ട് ഞാൻ പാടിയപ്പോൾ പ്രസിദ്ധ നടൻ ശ്രീ. സുരേഷ്ഗോപി ഈ പാട്ട് ഒറിജിനൽ പാട്ടിനേക്കാൾ നന്നായിട്ടുണ്ട്. രാകേഷ് പാടിയാലും മതിയായിരുന്നു എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. ഇത് ഒരു അഭിനന്ദനമായി എനിക്കു തോന്നി.

സംഗീതമഹായുദ്ധം പരിപാടിക്കിടയിലുണ്ടായ ചില രസകരമായ സംഭവങ്ങൾ പറയാമോ?

റിഹേഴ്സൽ പരിപാടികളെല്ലാം തന്നെ രസകരങ്ങളായിരുന്നു. റിഹേഴ്സൽ പലരുടേയും വീടുകളിൽ വച്ചാണ് ചെയ്യാറ്. മിക്കവാറും രഞ്ജിനി ചേച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ വച്ചാണ്. എന്നെ മിക്കവരും കളിയാക്കുന്നത് ശുദ്ധമലയാളം ഉപയോഗിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാണ്. പിന്നെ ജഡ്ജസിനെഅനുകരിച്ച് തമാശകൾ കാണിക്കുമായിരുന്നു. രഞ്ജിനിച്ചേച്ചി പറയുന്നത് ഞാൻ അച്ചടിഭാഷയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നാണ്.

ഒരു പാട്ടിന്റെ റിഹേഴ്സലിന് എത്ര ദിവസമടുക്കാറുണ്ട്?

സാധാരണ ഒരു ദിവസം മുഴുവനും ഒരു പാട്ട് ശരിയാക്കാനായിട്ട് മാറ്റിവയ്ക്കാറുണ്ട്. റിഹേഴ്സൽ കൊച്ചിയിലും ഷൂട്ടിങ് ചെന്നെയിലുമായിരുന്നു. ഷെഡ്യൂളുകളിൽ അഞ്ചോ ആറോ എപ്പിസോഡ് വരെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കൂടുമ്പോൾ കഴിവതും മാക്സിമം സോങ്ങ്സ് കവർ ചെയ്യും. ഒരു ഷെഡ്യൂളിൽ പന്ത്രണ്ട് മുതൽ പതിനഞ്ച് പാട്ടുകൾ വരെ ചെയ്യണം, അതുകൊണ്ട് ഒരു പോക്കിന് മാക്സിമം കവർ ചെയ്യും.

സംഗീതമഹായുദ്ധം മറ്റു മത്സരങ്ങളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെവ്യത്യസ്തമായിരുന്നു?

ഈ മത്സരം ഒരു ടീം വർക്കായിരുന്നു. അത് തന്നെയായിരുന്നു പ്രധാനവ്യത്യാസം. മറ്റു മത്സരങ്ങളെല്ലാം ഇൻഡിവിഡ്വൽ പെർഫോർമൻസായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് വരുത്തിയാൽ നമ്മൾ മാത്രം സഹിച്ചാൽ

മതി. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു ടീമിലാണ് നമ്മുടെ കോൺട്രിബ്യൂഷൻ, പക്ഷേ ടെൻഷൻ പങ്കുവയ്ക്കാനും ആളുകളുണ്ട്.

ഈ മത്സരത്തിൽ കുറേക്കൂടി പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങളും, ഐഡിയകളും കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറേ ഫ്യൂഷൻ മിക്സ് ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. ആകെ മൊത്തത്തിൽ ഒരു ക്രിയേറ്റീവ് പ്രോഗ്രാമായിരുന്നു ഈ മത്സരം.

ഒരു ടീം വർക്കാകുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭാഗത്തുനിന്ന് വരുന്ന തെറ്റുകൾക്ക് എങ്ങനെയായിരുന്നു പ്രതികരണം?

കൂടിക്കലർന്ന അനുഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വഴക്കും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, പിന്നെ വഴക്ക് കേൾക്കണമല്ലോ. എന്നാലല്ലേ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കി തിരുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. പിന്നെ എല്ലാം ഒരു ഗെയിം സ്പിരിറ്റിൽ എടുത്തു മുന്നോട്ട് പോയി.

ഈ പരിപാടിയിൽ ഉണ്ടായ വിഷമകരമായ ഒരു അനുഭവം പറയാമോ?

ഞങ്ങളുടെ ടീം ഒരു പ്രാവശ്യം എലിമിനേറ്റായിട്ടുണ്ട്. കിട്ടിയമാർക്കും സ്ട്രെങ്ങ്തും വെച്ച് നോക്കിയാൽ ശരിക്കും ഞങ്ങൾ എലിമിനേറ്റാവണ്ടവരായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ ഒരു മത്സരം എന്ന രീതിയിൽ എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ അങ്ങിനെയായിപ്പോയി എന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം ഞങ്ങൾ പുറത്ത് പോയി. പക്ഷേ ഇതിലും കരുത്തരായ ടീമുകൾ ഇതിനു മുൻപേ പുറത്ത് പോയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ വിഷമമുണ്ടായാലും അത് ഒരു കളിയുടെ സ്പിരിറ്റായി മാത്രമേ അതിനെകണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. പുറത്തായെങ്കിലും വൈൽഡ് കാർഡ് എൻട്രി എന്നതിലൂടെ ഞങ്ങളുടെ ടീം തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ വളരെയധികം സന്തോഷവും കോൺഫിഡൻസും കൂടി.

എതിർ ടീമുകളുമായുള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയായിരുന്നു?

ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പരസ്പരം അറിയുന്നവരായിരുന്നു എന്നാൽ പല ടീമുകളിൽ ആയിപ്പോയി എന്ന് മാത്രം. യുദ്ധം ശരിക്കും സ്പോർട്ട് ലൈറ്റുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നാമ്പുറങ്ങളിൽ വളരെ സൗഹൃദപരമായ ടീമുകളായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാടികളുടെ പോരായ്മകളെന്തൊക്കെയാണ്?

ടീം വർക്കായതുകൊണ്ട് കുറെ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടതായി വന്നു. മാത്രമല്ല എല്ലാവരും ഉണ്ടാവണം, എല്ലാവരുടേയും പെർഫെക്ഷനും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായി വരും. പ്രത്യേകിച്ച് കലാശക്കൊട്ട് എന്ന റൗണ്ടിൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് പാടുന്നത് കാരണം, പ്രത്യേകം പരിശീലനം ആവശ്യമായി വന്നു.

മറ്റു പരിപാടികളിലെല്ലാം ഒറ്റയ്ക്കുള്ള പെർഫോർമൻസായതുകൊണ്ട് പാട്ട് മാത്രം ശരിയാക്കിയാൽ മതി എന്നതുകൊണ്ട് കുറച്ച് സമയം മതി.

പരിപാടിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് എടുത്തിരുന്നത്?

വേഷവിധാനം പറഞ്ഞുതരാൻ പ്രത്യേകം കോസ്റ്റ്യൂമേഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരു തരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ പരിപാടിക്ക് ശേഷം തിരിച്ച് കൊടുക്കുക അതാണ് പതിവ്. സാധാരണ മത്സരാർത്ഥികൾ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം സ്പോൺസർ ചെയ്തിരിക്കുന്നതായിരുന്നു.

പക്ഷേ സംഗീതമഹായുദ്ധം എന്ന പരിപാടിയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ പൊതുവേ കുറവായിരുന്നു. ഈ പരിപാടിയിൽ പാട്ടിനായിരുന്നു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം.

ഭാവിയിൽ മ്യൂസിക് ഡയറക്ട് ചെയ്യാനാണോ അതോ പാട്ടുകാരനായിട്ട് അറിയാനാണോ താല്പര്യം?

ഡയറക്ടറാകാനാണ് കൂടുതൽ താല്പര്യം. പക്ഷേ എത്രത്തോളം മുന്നോട്ട് എന്നുള്ളത് ഭാവിയിലേ പറയാൻ പറ്റൂ. വീട്ടിൽ തന്നെ ചില സോഫ്റ്റ്‌വേർ പ്രോഗ്രാം ഉപയോഗിച്ച് മ്യൂസിക് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതൊക്കെ പാട്ടുകൾ മിക്സ് ചെയ്ത് ആൽബമാക്കണമെന്നുള്ളത് ഒരാഗ്രഹമാണ്.

പിന്നെ എന്റെ കൂട്ടുകാർ ചേർന്ന് ഒരു ഹ്രസ്വചിത്രം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ബാക്ഗ്രൗണ്ട് സ്കോർ ഞാനാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂടുതലായും കംമ്പോസിങ്ങിൽ ജോലി ചെയ്യാനും, പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താനും താല്പര്യമുണ്ട്.

പുതിയ മ്യൂസിക് തലമുറയിൽപ്പെട്ടവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപദേശം കൊടുക്കാനുണ്ടോ?

പാട്ട് പഠിക്കാനുള്ള അവസരം കഴിവതും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. പാട്ടിൽ നല്ല ബേസ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക. പെർഫോർമൻസിനെക്കാളും പാട്ടിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.

ആരാധരെക്കുറിച്ച് പറയാമോ?

മ്യൂസിക് എന്നതിനോടുള്ള സ്നേഹം അതിനോടുള്ള അടുപ്പം വച്ച് നമുക്ക് അറിയാൻ പറ്റും. അങ്ങനെയുള്ളവർ വിളിക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ പാട്ടിനെക്കുറിച്ച് ഉപദേശങ്ങൾ തരുന്നവരുമായി അടുപ്പം സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ ഫെയ്സ്ബുക്ക്, ഓർക്കുഡ് എന്നീ കമ്മ്യൂണിറ്റി സൈറ്റുകളിലുണ്ട്. കുറച്ച് പേർ വിളിക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ പുറത്തൊക്കെ പോകുമ്പോൾ ആളുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പരിചയപ്പെടാൻ വരാറുണ്ട്.

ഭാവി പരിപാടികൾ?

ജോലിയോടൊപ്പം സംഗീതപഠനം.

ART INDIA

1st floor, Masjid Building, Deshabhimani Road, Kaloor, Cochin - 682 017. Ph: 0484 - 3918106

Mobile:9846095451,9846295451 E.-artindia5@gmail.com

- METAL LETTERS,
- SIGN BOARDS,
- METAL ENGRAVING,
- ACRYLIC TANKS,

&

- FIBER GLASS TANKS

We represent a host of manufacturers. Some names are given below.

1.	Scientific	: CRO's, Function Generators, Microwave & Communication Trainers
2.	Labline	: Incubators, Ovens, Freezers (upto-86° C), Waterbaths, Shakers, Laminer flow etc.
3.	Scientific Tech	: Power supplies, IC trainers, uP kits, IC Testers etc.
4.	Millipore India	: Water Purification Systems
5.	Thermo Fisher	: Lab Instruments, Glassware etc.
6.	South	: Total Stations, Auto Levels etc.
7.	Hioki	: Power Meters, LCR meters
8.	Krati	: Ceramic Boards/Exhibition Display Systems
9.	Radical	: Microscopes
10.	A&D, Japan	: Electronic Balances
11.	Meco	: Portable Meters, Wattmeters
12.	Advance Research	: Polarimeters
13.	Stead	: Rheostats
14.	Mechatronics	: VLSI Trainers, Programmers etc.
15.	Rudolph USA	: Polarimeters
16.	Kirlosker	: DC Motors rectifiers etc.
17.	Polylab & Tarson	: Plastic Lab Wares
18.	Optoma	: LCD Projectors
19.	ADM	: Logic Analyzers, In Circuit Emulators etc.
20.	Microlit	: Micropipettes
21.	Eutech Singapore	: PH meters, DO meters etc
22.	Owon	: DSO
23.	E-merck	: Genei Products
24.	Globus	: Interactive boards/Panels
25.	Enkay	: UTM, Torsion testing etc.
26.	Precision	: Survey Instruments

Scientific Enterprises
an ISO 9001-2000 certified firm is a multi product specialist operating with emphasis on higher education and research institutions. We are growing from strength over the years to be the largest in this segment in Kerala, starting from manufacturing and stretching upto long term after sales service support. Scientific as a group has earned a name of being the most reliable support to all the educational and research institutions. More and more National and International brands are looking upon us to take their products to the ultimate customers which consequently will bring in more quality and cost effective products to this market.

SCIENTIFIC ENTERPRISES

P.B.NO.1951, VYTTILLA, COCHIN – 682019
PH : 0484 -2306461, FAX : 0484- 2306954
E-Mail : secochin@dataone.in, seorder@reliancemail.net
Web: www.scientificenterprises.in

With Best Complements:

Crescent Lab Equipments

Door No 9, NS Complex, Opp. Juma Masjid,
Deshabimani Road, Kaloor, Cochin - 682017
Ph 04843061672 Mobile: 9495389586
Email : crescentlab07@gmail.com

We Distribute:

- BIORAD, US : Gel Doc, PCR,Elecrophoresis, Elisa Read, & reagents etc.
- CHROMOUS BIOTECH : Biotech Teaching Kits
- OLYMPUS : Microscopes
- EUTECH : pH,DO,Conductivity, TDS, Turbidity
- BHANU/Infusil/BOROSIL : Quartz/Glass Distillers & glass wares
- BRAND/Transferpette : Micropippette
- SARTORIUS/Whatman : Filter paper
- BRAND/MICROLIT :Micropipettes
- MEMMERT(GERMANY) :Oven, Incubator etc
- SHIMADZU : Electronic Balance
- IKA : Rotary flash evaporator,stirrers and homogenizers

The CMFRI Employees' Co-operative Society Ltd

No.E832, Ernakulam North P.O., Kochi 682018

Our features:

- Attractive rate of interest on deposits
- Loans at affordable rate up to Rs. 5 lakhs
- Loans for Emergency, Education, Consumer purposes

WE ARE ALWAYS WITH YOU

President Secretary

Toshniwal

In Instrumentation Service Since 1948

Agilent Technologies Inc. (earlier M/s Molecular Imaging Corp., U.S.A.)

Agilent Technologies

www.agilent.com
STM, AFM, AC Mode, Magnetic AC Mode, Electrochemical STM & AFM, High Temperature STM & AFM, both in ambient & non-ambient operations.

Fritsch GmbH, Germany FRITSCH

www.fritsch.de
Equipments for Milling (nano-milling), Particle Sizing & Dividing (Planetary / Centrifugal Ball Mills, Sieve Shakers, Dividers)

Witec, Germany WITec focus innovations

www.witec.de
Scanning Near-filed Optical Microscopy (SNOM), High Resolution Confocal Raman Microscopy (CRM), Confocal Microscopy and Atomic Force Microscopy (AFM). Product range also includes Pulsed Force Mode (PFM) attachment to any AFM

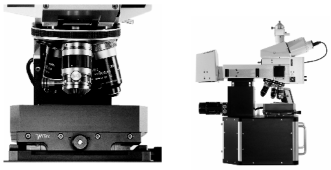

For more details on our product range please visit our web-site: www.toshniwalbros.com

With Best Compliments From:
Toshniwal Brothers (SR) Private Limited
No.11,A.E.C.S. Layout, 4ht Main, 3rd Cross, Sanjay Nagar - I stage, BANGALORE - 560 094
Phone : +91 80 2341 7983/7984/7985 Fax : +91 80 2341 6757 E-mail: tbsrpl@blr.vsnl.net.in

Converted Squid Jigging Vessel

With Best Compliments from

M/s Sri Vinayaka

Fishing Harbour, Bunder, Mangalore
Tel No: 09448503483.

Fishing Fleet Owners & Pioneers in Innovative Fishing

BD
BIO-RAD
Borosil
DOLLAR
An ISO 9001:2000 Co.
KEMI
Fisher Scientific
LOBA Chemie

ONE STOP SHOP FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN LABORATORY

LABORATORY EQUIPMENT STORES

M.G. ROAD, NORTH END, NEAR SEEMATTI,
ERNAKULAM, KOCHI - 682 035.

Phone - (0484) 2360964, 2373685, 2370192, 2380423, 2380424
Fax - (0484) 2352248
E Mail _labequip@vsnl.net
labequip@eth.net
labequip@vsnl.com

AUTHORISED CHANNEL PARTNER
WHATMAN, BD, WATERS, BIO-RAD

AUTHORISED DISTRIBUTORS/DEALERS FOR
MERCK, BOROSIL®, FISHER SCIENTIFIC, NICE, LOBA, SRL, TARSONS, SYSTRONICS, OLYMPUS, GETNER, HIMEDIA, DOLLAR, K.ROY, KEMI, LEIMCO, SURGICARE etc.

ON THE SERVICE OF LABORATORIES SINCE 1966

MERCK
NICE
OLYMPUS
SRL®
SYSTRONICS
TARSONS
Waters
Whatman®

ചെറുകഥ

യാചകൻ

അബ്ദുൾ കരീം വി.കെ.
റിസേർച്ച് സ്കോളർ (എൻ.ബി.എഫ്.ജി.ആർ)

"' മോനേ..." നേർത്തതും വിറയാർന്നതുമായ ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഞാൻ തലയുയർത്തി നോക്കിയത്. ഒരു വൃദ്ധൻ. ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ്, വരണ്ടുണങ്ങിയ മുഖം. അലസമായ വെള്ള താടിരോമങ്ങൾ ആ മുഖത്ത് കൂടുതൽ അഭംഗിയുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രകാശമറ്റതും പ്രതീക്ഷയറ്റതുമായ പാതിയടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ അയാളെ കൂടുതൽ വിരൂപനാക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് ഞാൻ സംശയിച്ചു. എല്ലാറ്റിലുമുപരി മുഷിഞ്ഞു നാറുന്ന അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിൽ ഒരു വേള മുഷിപ്പുളവാക്കി. അയാൾ എന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും കൈ നീട്ടി യാചിക്കുകയാണ്. "വല്ലതും തരണേ" എന്ന മട്ടിൽ. ഞാൻ അയാളുടെ കൈയിൽ ചില്ലറത്തുട്ടുകൾ ഇട്ടുകൊടുത്തു. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അയാളത് വാങ്ങി കൈകൂപ്പി നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു. ട്രെയിനിലെ സഹയാത്രികരും അയാൾക്ക് ചില്ലറകൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ചില യാത്രക്കാർ അത്തരമൊരാളെ കണ്ടിട്ടേയില്ല എന്ന മട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. പാവം വൃദ്ധൻ! അവരുടെ കാരുണ്യവും കാത്ത് ബഹുമാനാദരപുരസ്സരം തല താഴ്ത്തി കൈ നീട്ടി നിൽക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സല്ലേ, എപ്പോഴാണ് കാരുണ്യം പ്രവഹിക്കുകയെന്നറിയില്ലല്ലോ.

എനിക്കെന്തോ അയാളിൽ അല്പം കൗതുകം തോന്നി. ധാരാളം യാചകർ വരുന്നു, പോകുന്നു. അവരോടൊന്നും തോന്നാത്ത ഒരു താൽപര്യം എന്തുകൊണ്ട് ഇയാളോട് തോന്നി എന്നെനിക്കറിയില്ല. അയാളുടെ ശുഷ്കിച്ച ശരീരം കണ്ടപ്പോൾ ഒരു ഗ്ളാസ് കഞ്ഞിവെള്ളം ഉപ്പിട്ടു കൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നി. പക്ഷെ, ട്രെയിനിൽ എവിടെ കഞ്ഞിവെള്ളം? ഞാനയാൾക്ക് ഒരു ഏത്തപ്പഴം കൊടുത്തു. വളരെ ആഹ്ളാദത്തോടെ അയാളത് വാങ്ങി. തോലു പൊളിച്ച് ആക്രാന്തമായി അയാളത് കഴിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ആശ്ചര്യമായി. ഇന്നേവരെ ഭക്ഷണം കിട്ടാത്ത മാതിരി. എനിക്കെന്തോ ആത്മനിർവൃതി അനുഭവപ്പെട്ടപോലെ. ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്. വളരെ നിസ്സാരവും അപ്രസക്തവുമെന്ന് നാം കരുതുന്ന ചില വസ്തുതകൾ നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്ന ആത്മഹർഷം നമ്മെ ചിലപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. അയാളതു കഴിച്ചശേഷം എന്റെ മുമ്പിൽ കൈകൂപ്പി നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു. എനിക്കെന്തോ ഒരസ്വസ്ഥത പോലെ. കാരണം ഞാനത് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അയാൾ എന്റെ മുന്നിൽ സ്വയം ചെറുതാവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. പണത്തിന്റെ പെരുപ്പം മനുഷ്യനെ താന്തോന്നിയാക്കി വിടുന്ന ഒരു ജീവിതക്രമത്തിൽ ഈ വൃദ്ധൻ മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങളിലേക്ക് ചുരുങ്ങുന്നു. ഉപ്പും ചോറും ഒരാൾക്ക് അപ്രാപ്യമായിത്തീരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദയനീയാവസ്ഥയാണിത്. എങ്കിലും ഞാനയാളോട് മന്ദഹസിച്ചു. അയാളും ചിരിച്ചു. ചിരിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ നിരയൊത്തതും എന്നാൽ ചുവന്നു വികൃതവുമായ പല്ലുകൾ പ്രകടമായിരുന്നു. വെറ്റില മുറുക്കിയതുകൊണ്ടാവണം മോണകളിലെല്ലാം അഴുക്ക് ദൃശ്യമായിരുന്നു. അയാളുടെ മുന്നിലെ രണ്ടു പല്ലുകൾ പൊട്ടിയിരുന്നു. ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ആ പല്ലുകളിലേക്ക് വീണ്ടും നോക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രേരിതനായി. എനിക്കെന്തോ ഓർമ്മപ്പിശകുപോലെ. എന്തെല്ലാമോ ഓർത്തെടുക്കാൻ മനസ്സു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നപോലെ. എവിടെയോ മറന്നുവെച്ച ദ്രവിച്ച ഓർമ്മകൾ ആ പൊട്ടിയ പല്ലുകളുമായി എന്തോ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ തിടുക്കം കാട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാനയാളെ ഒന്നുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതെന്നെ 10-15 വർഷം പിന്നിലേക്ക് പിടിച്ചു വലിച്ചു. അന്നൊരിക്കൽ ഞാൻ ബൈക്കിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പൊടുന്നനെ നിയന്ത്രണം വിട്ട എന്റെ ബൈക്ക് ഒരു കരിങ്കല്ലിൽ ഇടിച്ചു നിന്നു. ഇതിനിടെ, വഴിയിലൂടെ പ്രഭാത സവാരി

ചെയ്യുകയായിരുന്ന ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ ബൈക്ക് തട്ടി വീണു. ഞാൻ കാര്യമായ പോറലേൽക്കാതെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആ വഴിയാത്രികന്റെ മുഖത്തും കൈയിലും അല്പം പരുക്ക് പറ്റി. വായിൽ നിന്നും രക്തം വരുന്നു. അയാളുടെ മുന്നിലെ രണ്ടു പല്ലുകൾ പൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാനയാളെ ഉടനെ അടുത്തുള്ള പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രത്തിലെത്തിച്ചു. കുറഞ്ഞ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു. പക്ഷേ, പൊട്ടിയ ആ രണ്ടു പല്ലുകൾ ആ ചെറിയ അപകടത്തിന്റെ സാക്ഷികളായി അവശേഷിച്ചു.

അന്നു ഞാൻ കാരണം പൊട്ടിയ ആ രണ്ടു പല്ലുകളും ഈ വൃദ്ധന്റെ പല്ലുകളും തമ്മിൽ വല്ല സാമ്യതയുമുണ്ടോ? ഞാൻ ഗവേഷണ തൽപരനായി. മനസ്സിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ഇന്നും ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖവും പൊട്ടിയ പല്ലുകളും എനിക്ക് പ്രകടമായി കാണാൻ കഴിയുന്നു. അയാൾ തന്നെയല്ലേ, ഇന്നെന്റെ മുന്നിൽ കൈ നീട്ടി ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്നത! എനിക്ക് ശരിയായ ഒരു ഉത്തരത്തിൽ എത്തിപ്പെടാൻ പറ്റിയില്ല. കാരണം അന്നു ഞാൻ കണ്ടമനുഷ്യനും ഇന്നത്തെ വൃദ്ധനും തമ്മിൽ ഒരുപാട് അന്തരമുണ്ട്. അന്നു ഞാൻ ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തിയ വ്യക്തി ഒരു ഭിക്ഷാടകനായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, ആരോഗ്യവാനായ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ. കാണുമ്പോൾതന്നെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഗാംഭീര്യം. പിന്നീടു ഞാനറിഞ്ഞു അയാൾക്ക് ടൗണിൽ സ്വന്തമായി ഒരു വലിയ ബിസിനസ് സ്ഥാപനം തന്നെയുണ്ടെന്ന്. അയാളുടെ പേര് രാമകൃഷ്ണൻ. ഭാര്യയും രണ്ടു കുട്ടികളുമുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് രണ്ടു പേർക്കും നല്ല ജോലിയുമുണ്ട്. ആ സംഭവത്തിനു ശേഷം ഞാനയാളുടെ വീട് പല തവണ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള കുടുംബം. ആ കുടുംബവുമായി ഒരു ചെറിയ മാനസിക ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീടു തിരക്കു പിടിച്ച ജീവിതം അതിനു മറയിട്ടുവെങ്കിലും! അന്നത്തെ രാമകൃഷ്ണനുമായി പക്ഷേ ഈ വൃദ്ധനെ താരതമ്യം ചെയ്യാനാവാതെ ഞാൻ തൃശങ്കുവിലായി. പക്ഷേ, ഓർമ്മകളുടെ ഛായാചിത്രം ചിലപ്പോൾ മറ്റു തെളിവുകൾ ആവശ്യപ്പെടാറില്ല. അതിനാൽ ഞാനയാളെ “രാമേട്ടൻ” എന്നു സംബോധനചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെയായിരുന്നു പണ്ട് ഞാനയാളെ വിളിച്ചിരുന്നത്.

“രാമേട്ടാ” – ഞാൻ വിളിച്ചു.

ഒരു വൈദ്യുതപ്രവാഹമായിരുന്നു അയാളുടെ മുഖത്ത്. പൊടുന്നനെ അയാൾ മുഖം എനിക്കു നേരെ തിരിച്ചു. എവിടെയോ മറന്നുവെച്ച തന്റെ സ്വന്തം പേര്. ആരാലും ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോയ ആ പേരിന് ഇന്ന് ജീവൻ വന്നിരിക്കുന്നോ? – ഞാനയാളുടെ മനസ്സ് വായിച്ചു.

“എന്നെ ഓർമ്മയുണ്ടോ? ” ഞാനയാളോടന്വേഷിച്ചു. പൊട്ടിയ പല്ലിനെപ്പറ്റിയും അയാളുടെ കുടുംബവുമായി ഞാൻ പുലർത്തിയിരുന്ന ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു. വല്ലാത്ത ഓർമ്മപ്പിശക് സംഭവിച്ചപോലെ , അയാളൊന്നും ഓർക്കുന്നില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് അയാൾ തന്റെ പല്ല് തടവിനോക്കുന്നത്. അയാൾ തന്റെ പേരൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളുമായി അപരിചിതത്വം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഞാൻ വീണ്ടും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി. എനിക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയതാകുമോ? വേറെയും രാമേട്ടന്മാരുണ്ടാവാമല്ലോ! മാത്രവുമല്ല, ഞാനറിയുന്ന രാമേട്ടൻ ഒരു കാരണവശാലും ഭിക്ഷാടകനുമാവില്ല. ഞാൻ സ്വയം തിരുത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. രാമേട്ടനെന്ന ആ ബഡാ ബിസിനസ്സുകാരനെ ഒരു ഭിക്ഷാടകനായി കുറഞ്ഞ നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും സങ്കൽപ്പിച്ചതിൽ എനിക്ക് കുറ്റബോധം തോന്നി.

പക്ഷെ, ഓർമ്മകളുടെ ഭാണ്ഡം എന്നെ വെറുതെ വിടാൻ ഒരുക്കമല്ലായിരുന്നു. രാമേട്ടന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര് മാധവിയമ്മ എന്നായിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി ഇയാളോട് ചോദിച്ചാലോ? എനിക്ക് വീണ്ടും കൗതുകമായി. ഞാൻ മാധവിയമ്മയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചു. വൃദ്ധന്റെ മുഖത്ത് ഒരു മിന്നൽപിണർ പായുന്നപോലെ! ആശയും പ്രതീക്ഷയുമറ്റ കണ്ണുകൾ ഓർമ്മകളിലേക്ക് പാഞ്ഞുപോകുവാൻ തിടുക്കം കാണിക്കുന്ന പോലെ ഈറനണിഞ്ഞു. അയാൾ തന്റെ തോളിലെ ഭാണ്ഡം അഴിച്ചു. എന്തോ പുറത്തെടുത്തു. അതിൽനിന്നും ഒരു ഫോട്ടോ എടുത്തു കാണിച്ചു.

“മാധവിയമ്മ”– ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി. ഒരു നിമിഷം എനിക്കു വാക്കുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്തു പറ്റി രാമേട്ടന്? തന്റെ ബിസിനസ് സാമ്രാജ്യത്തിലെ കറങ്ങുന്ന കസേരയിലിരുന്ന ഒരു വ്യക്തി എന്തിന് ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനായി ഒരാളുടെ മുന്നിൽ കൈ നീട്ടി യാചിക്കുന്നു? ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യങ്ങളായി അവ അവസാനിപ്പിക്കാൻ എന്റെ ജിജ്ഞാസ എന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. വിതുമ്പാൻ തുടങ്ങിയ രാമേട്ടനെ ഞാനെന്റെ അടുത്ത് പിടിച്ചിരുത്തി. ഞാനയാളുടെ ഭാണ്ഡം പരിശോധിച്ചു. ഒരുപാട് കടലാസ് കഷണങ്ങൾ, പ്ളാസ്റ്റിക് കവറുകൾ, കുപ്പിവളകൾ, മറ്റ് പാഴ് വസ്തുക്കൾ....എനിക്ക് അങ്ങേയറ്റം സങ്കടവും സഹതാപവും അനുഭവപ്പെട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ചില പേപ്പർ തുണ്ടുകൾ കിട്ടി. ഞാനവ പരിശോധിച്ചു. അതിലൂടെ കണ്ണോടിച്ച ഞാൻ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടി. മാധവിയമ്മയുടെയും രാമേട്ടന്റെയും പേരുകളായിരുന്നു അതിൽ. അത് ഒരു വൃദ്ധ സദനത്തിലെ റസീറ്റായിരുന്നു. രാമേട്ടനേയും ഭാര്യ മാധവിയമ്മയേയും മക്കൾ വൃദ്ധ സദനത്തിലെ അന്തേവാസികളാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതത്തിനു മാതാപിതാക്കൾ ഒരു പ്രാരാബ്ധമായിക്കാണും. നൊന്ത് പ്രസവിച്ച അമ്മയേയും പാലൂട്ടിവളർത്തിയ അച്ഛനേയും പരിചരിക്കുന്നത് ഇന്നവർക്ക് അരോചകമാണ്. ദ്രുതഗതിയിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതക്രമത്തിൽ മനുഷ്യൻ പരിഷ്കാരിയായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ അത് കുടുംബ ബന്ധങ്ങളേയും സാംസ്കാരിക തനിമയേയും പിടിച്ചുലക്കുന്നുണ്ടോ? വിദ്യാഭ്യാസവും പണത്തോടുള്ള അത്യാർത്തിയും മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരികാധപതനത്തിനാണോ ഹേതുവാകുന്നത്? ഒരു തരം ജ്വരം പിടിച്ച മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ മൃഗീയ പരിഷ്കാരങ്ങളോട് എനിക്ക് കഠിനമായ പുച്ഛം തോന്നി. രാമേട്ടന്റെ വിദ്യാ സമ്പന്നരായ രണ്ടു മക്കളോടും എനിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത അവജ്ഞയും വെറുപ്പും അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഞാനയാളോട് മാധവിയമ്മയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചു. ഒരു ഏങ്ങലായിരുന്നു മറുപടി. വൃദ്ധസദനത്തിലെ ജീവിതം ഇരുവർക്കും മുഷിപ്പ് തോന്നിച്ചിരിക്കാം. അതിനാൽ അവിടെനിന്നും അവർ ആരുമറിയാതെ പുറത്തു കടന്നതാകാം. ഞാൻ അവരുടെ ആരും കുറിച്ചുവെക്കാത്ത ഏടുകൾ സ്വയം പൂരിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പുറത്തിറങ്ങിയ ഇരുവരും ഒരുനേരത്തെ വിശപ്പിന്റെ വിലയറിഞ്ഞു. ഒരു കാലത്ത് ഒരുപാട്പേർക്ക് ജോലി നൽകിയിരുന്ന രാമേട്ടന്റെ കീശയിലിന്ന് സ്വന്തമെന്ന് പറയാൻ അഞ്ച് പൈസയില്ല. ഉള്ള നാണയത്തുട്ടുകളെല്ലാം അന്യന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ. ട്രെയിനിലും ബസ്സിലും ഭിക്ഷാടനം നടത്തി ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥവും സ്വപ്നവും മാറ്റിക്കുറിക്കുവാൻ രാമേട്ടനും മാധവിയമ്മയും നിർബ്ബന്ധിതരായി. ആയിടയ്ക്ക് അതും സംഭവിച്ചു. പ്രാണസഖി രാമേട്ടനെ വേർപിരിഞ്ഞ് പരലോകം പൂകി. അതോടെ രാമേട്ടൻ ഈ വലിയ ലോകത്ത് തനിച്ചായി. വലിയ ആകാശത്തിനു താഴെ, തിരക്കുപിടിച്ച മനുഷ്യജന്മങ്ങൾക്കിടയിൽ, അവസാനശ്വാസം വരെ വിശപ്പടക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ മാത്രം സ്വപ്നം കണ്ട് ജീവിക്കുന്ന ഒരു ഇരു കാൽ ജീവിയായി മാറി.

പൊടുന്നനെ രാമേട്ടന്റെ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ച കഥയുടെ ഭാവനയിൽ നിന്നും ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. ട്രെയിൻ ഏതോ ഒരു സ്റ്റേഷനിൽ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതാണീ സ്റ്റേഷനെന്ന് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചില്ല. ഞാനുടനെ രാമേട്ടന്റെ കൈ പിടിച്ച് സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങി. എന്തോ നഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരിച്ച് കിട്ടിയ ആഹ്ളാദത്തോടെ രാമേട്ടൻ എന്നോടൊപ്പം ഒരു അനുസരണയുള്ള കുട്ടിയെപ്പോലെ കൂടെ നടന്നു. ഒരുപാട് യാചകരുടെ തിരക്കിനിടയിലൂടെ ഞാൻ രാമേട്ടനേയും കൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ പച്ചപ്പും ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

ആർട്ടിക്കിൾ

പി.എസ്. അനിൽകുമാർ
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ
(എഫ്.ഇ.എം.ഡി.)

തരംഗത്തിലിടാൻ ആർട്ടിക്കിൾ ചോദിച്ച് ക്ളബ്ബ് ഭാരവാഹികൾ കണ്ണീരും കൈയ്യുമായി വന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സ് വല്ലാതങ്ങ് അലിഞ്ഞുപോയി. ചെറുപ്പത്തിലേയുള്ള ശീലമാ, കണ്ണീരു കണ്ടാൽ അപ്പോൾത്തന്നെ മനസ്സലിയും. മനസ്സിന്റെ ഈ അലിവ് ചില്ലറ പൊല്ലാപ്പല്ല ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അര ഔൺസ് മഞ്ഞുവെള്ളത്തിലാണെങ്കിലും മനസ്സലിയും. എന്തു ചെയ്യാം! സോലുബിലിറ്റിയെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ കഴിയുമോ? കെമിക്കൽ പ്രോപ്പർട്ടി ആയിപ്പോയില്ലേ! അതുകൊണ്ട് ഒരു പാങ്ങുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും കൊടുക്കാമെന്ന് കേറി അങ്ങ് ഏറ്റു. പണ്ടൊക്കെ ആണെങ്കിൽ വെറുതെ ഒന്നു ചെവി വട്ടം പിടിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു ഐഡിയ കിട്ടാൻ. പക്ഷെ, ഇപ്പോൾ ഈ ഐഡിയയെല്ലാം ലൈഫ് ചെയ്ഞ്ച് ചെയ്യുന്ന തിരക്കിലായതിനാൽ അതും രക്ഷയില്ല. ഇനി സ്വന്തമായിട്ട് ഉണ്ടാക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ ഉത്തേജനം വേണം. ഈ വക ഉത്തേജക മരുന്നുകൾക്ക് വിലക്കേർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനാലും നല്ല പകുതിയുടെ മുന്നിൽ വെറുതെ മുട്ടിടിപ്പിച്ച് മിച്ചമുള്ള കാൽസ്യം ഡെപ്പോസിറ്റിനുകൂടി കേടു വരുത്തേണ്ട എന്ന തിരിച്ചറിവിനാലും അറ്റകൈ തന്നെ പ്രയോഗിക്കാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

ആണ്ടുപിറപ്പിന്റെ തലേന്നാൾ രാത്രി ഗൂഗിളച്ചായന്റെ ഫോണുണ്ടായിരുന്നു. അച്ചായൻ കൂടപ്പിറപ്പുകൾക്കും മക്കൾക്കും ചാർച്ചക്കാർക്കും യഥേഷ്ടം എടുത്തു പെരുമാറാൻ പാകത്തിൽ സർച്ച് എഞ്ചിൻ പണി കഴിപ്പിച്ച് പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ്! എങ്കിൽ പിന്നെ പണ്ട് രായമാണിക്യം പറഞ്ഞ മാതിരി "വർക്കിച്ചാ, കാര്യങ്ങളൊക്കെ അതിന്റെ മുറയ്ക്ക് നടക്കട്ടെ അല്ല്യോ ''എന്ന് വിചാരിച്ചു. നല്ല ദിവസം നോക്കി ഗൂഗിളച്ചായനെ മുഖം കാണിച്ച് കാര്യം മുഖദാവിലറിയിച്ചു. പണ്ട് മാവേലിത്തമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽ വാമനൻ വളർന്ന് പൊങ്ങിയതുപോലെ ക്ഷണ നേരംകൊണ്ടുതന്നെ അച്ചായൻ പതിനാറക്കമുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ സംഖ്യയേത് എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമെന്നോണം ഒരു നമ്പരിട്ടു. ഒന്നാമത്തെ നമ്പരിൽതന്നെ സാധനം ഉണ്ട്. പിന്നങ്ങോട്ടുള്ള നമ്പരിലും ഇല്ലാതില്ല. എല്ലാം കൂടി കണ്ടപ്പോൾ പക്ഷേ, സാരിക്കടയിൽ ചെന്ന മാതിരി ഏതു ഫിറ്റാകും എന്നുള്ള അങ്കലാപ്പിലായി. അപ്പോഴാണ് പണ്ടൊരു സതീർത്ഥ്യൻ പറഞ്ഞ കാര്യം ഓർമ്മ വന്നത്.

"'എന്റിഷ്ടാ, കോപ്പിയടിക്കാനാണെങ്കിലും സബ്ജക്ടിലൽപം നോളജ് വേണം."

എന്റെ കേരളം

സി. ആർ. മോഹനൻ
(എസ്സ്.എസ്സ്.എസ്സ്. ഓഡിറ്റ്)

പൊട്ടിവിടർന്ന പുലരി പോലൊരു നാളും
പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ പൂവല്ല നമ്മുടെ കേരളം
മനുഷ്യർ മനുഷ്യനെ കൊല്ലുന്ന വേളയിൽ
പീഢനങ്ങൾക്കോ അതിരുമില്ലാത്ത കേരളം
മാവേലി വാണിരുന്ന നമ്മുടെ നാടാണ്
മലയാളികൾക്ക് സ്വന്തം നാടാണ് കേരളം.
പണ്ടുമുതൽ കേട്ടു മടുത്തൊരു അസുഖവും
ഏയ്ഡ്സ് എന്ന ഓമനപ്പേരു നൽകി നമ്മൾ
അമേരിക്ക (A) ഇന്ത്യക്ക് (I) ദാനം (D) നൽകിയ സമ്മാനം (S)
അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നമ്മളും ഏറ്റുവാങ്ങിയില്ലേ?
ഭൂമാഫിയയ്ക്കും മണൽ മാഫിയയ്ക്കും പണയം വെച്ച നാടാണോ കേരളം
മതഭ്രാന്തന്മാരും മദ്യലോബികളും അഴിഞ്ഞാടുന്നു കേരളത്തിൽ!!
ഒന്നുപറഞ്ഞാലും രണ്ടു പറഞ്ഞാലും മാററുന്നു അടിയായ് മനുഷ്യരും.
പിറേറന്ന് കൂട്ടത്തല്ലായി മാററുന്നു നാം തന്നെ.
ഇങ്ങിനെ അങ്ങിനെപോകുന്ന നേരത്ത് നമ്മൾ വീണ്ടും
പിറേറദിനം തന്നെ ഹർത്താലും ബന്ദുമായി മാററിടുന്നു.
പാവം ജനങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വലഞ്ഞിടുന്നു പിന്നെയും
മാറ്റുന്നു മാറ്റിടുന്നു കേരളം-ഓർക്കുക നാം തന്നെ കാരണക്കാർ!!
കേരളത്തിൽ ജനങ്ങൾ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറ്റിമറിക്കുന്നു.
അന്നും ഇന്നും മനുഷ്യൻ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങീടുന്നു.
മാറ്റുക മാറ്റിമറിക്കുക കേരളത്തിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ
നാം തന്നെ ഒത്തൊരുമിച്ച് കൂട്ടമായ്ത്തന്നെ,
പൊട്ടിത്തെറിയ്ക്കുക (പൊട്ടിക്കരയുക) നാം തന്നെ പിന്നെയും
ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ പഴയ കേരളം കാണുവാൻ.

ചെറുകഥ

ആ ഒരു ദിവസം

ജെയിംസ്. ഇ. ജെ.
(എസ്സ്.എസ്സ്.എസ്സ്. ലൈബ്രറി)

പ്രഭാതം പൊട്ടിവിരിയുന്ന ഒരു തുലാവർഷകാലം!. നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒരു ചെറിയ ഓലക്കുടിൽ. അതിൽ പത്തു പേർ അടങ്ങുന്ന ഒരു 'ചെറിയ' കുടുംബം! പുറത്ത് മഴ പെയ്തുതകർക്കുകയാണ്. കാനകൾ, തോടുകൾ എന്നിവ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു. പുറത്തേയ്ക്ക് ഒന്നിറങ്ങുവാൻ പോലും കഴിയാത്ത ആ ഒരു ദിവസം ; ഇത്തിരി വെള്ളം ചൂടാക്കി കുടിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആ ദിവസം ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയില്ല.!!

വീടിന്റെ ഉൾഭാഗം മുഴുവൻ വെള്ളത്താൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു- ഭക്ഷണത്തിനായി കരയുന്ന മക്കൾ. എന്തു ചെയ്യും എന്നു ചിന്തിച്ചു നിൽക്കുന്ന അമ്മ! ചെറിയ കുടിലിൽ, ആകെയുള്ള കയർ പാകിയ മരക്കട്ടിലിൽ കയറിയ എട്ടു മക്കളും അപ്പനും താഴെയിറങ്ങാൻ കഴിയാതെ വിഷമിച്ചു. വിശക്കുന്ന മക്കൾ അമ്മയെ വിളിച്ച് കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ അങ്ങകലെ ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നും ആരോ വിളിക്കുന്നത് കേട്ടു.

"മോളേ, ഒന്നിങ്ങോട്ടു വന്നേ".

വിളി കേട്ട ദിശയിലേക്ക് എല്ലാവരും നോക്കി. പുറത്ത് വയസ്സായ ഒരു സ്ത്രീ കൈയിൽ ഒരു പാത്രവുമായി നിൽക്കുന്നു. വീട്ടിലെ അമ്മ അഴുക്കു നിറഞ്ഞുകിടന്ന വെള്ളത്തിലൂടെ നടന്നു ചെന്ന് ആ പാത്രം വാങ്ങി എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്ന കട്ടിലിന്നരികിൽ വെച്ചു. അവർ ആകാംക്ഷയോടെ പാത്രത്തിലേക്ക് ഉറ്റു നോക്കി. അമ്മ പാത്രം തുറന്നപ്പോൾ ആവി പറക്കുന്ന ചൂടു കഞ്ഞിയും മറ്റൊരു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ ഉപ്പു മാങ്ങയും! വിശന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന ആ മക്കൾ അതെല്ലാം ആർത്തിയോടെ മൊത്തിക്കുടിച്ചു.
വീണ്ടും എല്ലാവരും കട്ടിലിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി. ദിവസങ്ങൾ വീണ്ടും ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. വെള്ളം സാവധാനം താഴേക്ക് ഇറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി.

ഇനിയും ആ നാൾ ഒരിയ്ക്കലും വരാതിരിക്കട്ടെ!!

കടൽ വിഭവങ്ങളും, അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങളും

പി.എൽ. അമ്മിണി
ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (എഫ്.ആർ.എ.ഡി.)

നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള കടലുകളിൽ ഒട്ടനവധി വിഭവങ്ങളുണ്ട്. ഈ കടൽ വിഭവങ്ങളെപ്പറ്റി നാം വല്ലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? തിരയടിക്കുന്ന കടലും, ശാന്തതയാർന്ന കടലും നാം ചിലപ്പോഴൊക്കെ കാണാറുണ്ട്. കടലിനടുത്തുള്ള ബീച്ചുകളിൽ പ്രഭാതങ്ങളും, സായന്തനങ്ങളും ചെലവഴിക്കാറുണ്ട്. കടൽ തീരത്തെ പഞ്ചാരമണലിൽ തിരമാലകളടിച്ചു കേറുന്നതും, ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതുമെല്ലാം നമ്മെ വല്ലാതെ സന്തോഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, കടലിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന സമ്പത്തിനെപ്പറ്റി നമുക്കു കൂടുതലൊന്നും അറിയില്ല. ഭക്ഷണമേശയിൽ കൊതിയൂറും രുചിഭേദങ്ങളുമായി നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്ന മീൻ കറി, മീൻ പൊള്ളിച്ചത്, കൊഞ്ച്, ചെമ്മീൻ, ഞണ്ട് എന്നിവകൊണ്ടുള്ള വിഭവങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നമ്മെ കൊതിപ്പിക്കാറുണ്ട്, നാം അവയെ ആസ്വദിച്ച് കഴിക്കാറുമുണ്ട്. അവ ഏതെല്ലാം വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കടൽ വിഭവങ്ങളാണെന്നൊന്നും ആലോചിക്കാൻ പോലും നാം മെനക്കെടാറില്ല. കടൽ വിഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കടലിനെക്കുറിച്ചും പഠിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിലുമുണ്ട്. കേന്ദ്ര സമുദ്ര മത്സ്യ ഗവേഷണ സ്ഥാപനം.(Central Marine Fisheries Research Institute- CMFRI) ഭാരതീയ കാർഷിക ഗവേഷണ കൗൺസിലിന്റെ (Indian Council of Agricultural Research - ICAR)

കീഴിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം കൊച്ചിയാണ്. ഇതു കൂടാതെ മൂന്നു പ്രാദേശിക കേന്ദ്രങ്ങളും, ഏഴു ഗവേഷണ സെന്ററുകളും, കുറച്ചു ഫീൽഡു സെന്ററുകളും ഇൻഡ്യയുടെ കടലോര സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി ഈ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ട്. ഇവിടങ്ങളിലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞരും, മറ്റു സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരും സമുദ്ര മത്സ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റ് കടൽ വിഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഗവേഷണങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നുണ്ട്.

മത്സ്യബന്ധനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ജീവികളെപ്പറ്റി പഠിച്ചും, കടലിന്നടിയിൽ Scuba diving ലൂടെ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്തുമാണ് ഇത്രയേറെ വിഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ കടലുകളിലുണ്ടെന്ന് നാം തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. വംശനാശ ഭീഷണി നേരിടുന്ന കടൽജീവികളേയും മറ്റിതര ജീവികളേയും കുറിച്ച് CMFRI വിശദമായ പഠനം നടത്തുന്നുണ്ട്. അവയുടെയൊക്കെ സ്റ്റോക്ക് എത്രമാത്രം നിലവിലുണ്ടെന്ന ഏകദേശ പഠനങ്ങളും, അതോടൊപ്പം മത്സ്യബന്ധനത്തിലൂടെ ഇന്ത്യയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന കടലുകളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളുടേയും മറ്റിതര ജീവികളുടേയും തൂക്കം സാംപിൾ സർവേയിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനം കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. കടൽ ജീവികളുടെ ആവാസ വ്യവസ്ഥ, ഭക്ഷണ ശീലങ്ങൾ, സഞ്ചാര ദിശകൾ, പ്രത്യുല്പാദനം, പരിപാലനം, പിടിച്ചെടുക്കുന്ന രീതികൾ, വിപണനം, ആയുർ ദൈർഘ്യം തുടങ്ങിയ നിരവധി മേഖലകളിൽ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്ന വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ നടക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന ഫലങ്ങൾ എത്രയും വേഗം മത്സ്യബന്ധനത്തിലും, മത്സ്യം വളർത്തുന്നതിലും ഏർപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നവരിലേക്ക് എത്തിയ്ക്കാനുതകുന്ന ഗവേഷണഫലവ്യാപനപ്രക്രിയകളും ഇവിടെ നടത്തുന്നുണ്ട്.
മത്സ്യബന്ധനത്തിലേർപ്പെടുന്നവരേയും, മത്സ്യകർഷകരേയും ബോധവത്കരിക്കാനുതകുന്ന സെമിനാറുകളും, പഠനശിബിരങ്ങളും, മീറ്റിങ്ങുകളുമൊക്കെ ഇവിടത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞർ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ ദിശയിലുള്ള പഠനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാനും, അവരെ

പഠിപ്പിക്കാനും ശാസ്ത്രജ്ഞർ മുൻകൈയ്യെടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മത്സ്യഗവേഷണത്തിൽ ഒട്ടനവധി പുസ്തകങ്ങളും, ആധികാരിക ലേഖനങ്ങളും, വീഡിയോ ചിത്രങ്ങളും, പ്രഭാഷണ പരമ്പരകളും ഈ സ്ഥാപനത്തിന് സ്വന്തമായുണ്ട്. മത്സ്യബന്ധനത്തിലേർപ്പെടുന്നവരുടെ സാമ്പത്തികവും, സാമൂഹികവുമായ ഉന്നമനങ്ങളെ ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ടുള്ള പഠനങ്ങളും CMFRI യിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടെ 2005ൽ CMFRI നടത്തിയ കണക്കെടുപ്പ് പ്രകാരം ഭാരതത്തിലെ സമുദ്ര മത്സ്യ ത്തൊഴിലാളി ജനസംഖ്യ 3.52 കോടിയാണ്. 6000 കിലോമീറ്ററോളം ദൈർഘ്യം വരുന്ന നമ്മുടെ കടലോരത്ത് 3200 മത്സ്യഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇവർ ജീവിക്കുന്നു. ഇവരിൽ 46% പേരും മുഴുവൻസമയ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളാണ്.

കടൽ വിഭവങ്ങളെ പല ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിക്കാം.

1- കടലിന്റെ മുകൾപരപ്പിലോ, അതിനു തൊട്ടു താഴെയോ അധികം ആഴമില്ലാത്ത തലങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന പെലാജിക് മത്സ്യങ്ങൾ

2-കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിനോടു ചേർന്നുള്ള ആഴങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഡെമേഴ്സൽ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട മത്സ്യങ്ങൾ.

3-ഷെല്ലുകളെക്കൊണ്ടുള്ള പുറം തോടുകളോടുകൂടിയ ചെമ്മീനുകളും, കൊഞ്ചുകളും, ഞണ്ടുകളുമടങ്ങുന്ന ക്രസ്റ്റേഷ്യൻസ്

4-അധികം അവയവങ്ങളില്ലാത്ത കടുത്ത പുറംചട്ടകളോടുകൂടിയ കക്കകളും, ചിപ്പികളുമുൾപ്പെട്ട ഗ്യാസ്ട്രോപോഡ്സും, കൂന്തലുകളും, കണവകളുമുൾപ്പെട്ട സെഫാലോപ്പോഡ്സും അടങ്ങിയ മൊളസ്കുകൾ

5- കടൽ സസ്തനികൾ

6- കടലാമയും, കടൽ പാമ്പുകളുമടങ്ങുന്ന കടലുരഗങ്ങൾ

7- പെൻഗ്വിൻ, ടേണുകൾ, കാക്കകൾ തുടങ്ങിയ കടൽ പക്ഷികൾ

8- സ്പോഞ്ചുകൾ, കോറലുകൾ

9- കടൽ പായലുകൾ

10- കടൽ ചേനയും, കടൽ വെള്ളരിയുമടങ്ങുന്ന എക്കൈനോഡേംസ്

ഇവയെല്ലാറ്റിനും പുറമെ അതിസൂക്ഷ്മ ജീവികളും, പ്ളവകങ്ങളും കൊണ്ട് കടൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോ ജീവികൾക്കുമുള്ള ആഹാര സാധനങ്ങളുടെ ശൃംഖലയും ഇതോടനുബന്ധിച്ചുണ്ട്.

കടലിൽ നീന്താനുള്ള ചിറകുകളും, ദിശയറിയാനുള്ള മീശപോലുള്ള അവയവങ്ങളും , ചെതുമ്പലുകൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ ശരീരവുമുള്ളവയാണ് മത്സ്യങ്ങളിലധികവും. കട്ടിയുള്ള പുറംതോടുകളുള്ള ചെമ്മീനുകളും, ഞണ്ടുകളും, കൊഞ്ചുകളും, ചെല്ലിയും, കക്കകളും, ചിപ്പികളും, കണവയും കൂന്തലുമെല്ലാം ആഴങ്ങളിലെ താമസക്കാരാണ്. വിഷം ചീറ്റുന്ന കടൽ പാമ്പുകളും കടലാമകളുമുണ്ട്. കടൽ സസ്തനികളും, കടലാമകളും, കോറലുകളും, സ്പോഞ്ചുകളും വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്നവയായതുകൊണ്ട് അവയെ പിടിക്കുന്നതും, പരിപാലിക്കുന്നതുമെല്ലാം കേന്ദ്രസർക്കാർ നിയമം മൂലം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ അഗാധ ഗർത്തങ്ങളും, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളും, മഞ്ഞുമലകളും, പർവ്വത നിരകളും ജലപ്രവാഹങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് പഠനങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പെലാജിക് മത്സ്യങ്ങളിൽ കടൽവാള, വിവിധയിനം ചാളകൾ, മത്തികൾ, ഹിൽസ മത്സ്യങ്ങൾ, മണങ്ങ്, കൊഴുവ, തോടി, പൂമീൻ, വേളൂരി, ബോംബെ ഡക്ക്, കോല, പറവ മത്സ്യങ്ങൾ, പാമ്പാട, വറ്റ, അയല, നെയ്മീൻ, ചൂര, വാൾമീൻ, ഓലമീൻ, മയിൽമീൻ, ശീലാവ്, തിരുത, കണമ്പ് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയ്ക്ക് കട്ടി കുറഞ്ഞ ചെതുമ്പലുകളും, ചിറകുകളുമുണ്ട്. ചെറിയ കടൽ പായലുകളും, അതിസൂക്ഷ്മ ജീവികളുമാണ് ഇവയുടെ ആഹാരം. വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കെടുത്താൽ പെട്ടെന്ന് അഴുകുന്ന ശരീര പ്രകൃതിയാണ് ഈ മത്സ്യങ്ങൾക്കുള്ളത്. ഇവ വലിയ പറ്റങ്ങളായി കടലിൽ ജീവിക്കുന്നു.

ഡെമേഴ്സൽ വിഭാഗത്തിൽ പ്രധാനമായും സ്രാവ്, തിരണ്ടി, മനഞ്ഞീൽ, കൂരി, പല്ലിമീൻ, അരണമീൻ, ആറ്റുമീനുകളായ കലവ, ചെമ്പല്ലി, ചേമീൻ, വെളമീൻ, കിളിമീൻ, നന്തൻ, പ്രാഞ്ഞീൽ, ഏരി, കാളാഞ്ചി, കരിമീൻ മുതലായവയും ആടുമത്സ്യങ്ങൾ, വാഴ്മീൻ, കുട്ടൻ, കോര, മുള്ളൻ, ആവോലി, പരവ, നങ്ക്, ആയിരംപല്ലി എന്നിവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയധികവും ആഴക്കടലിൽ വസിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ട് കട്ടിയുള്ള ചിറകുകളും, ചെതുമ്പലുകളുമുണ്ടായിരിക്കും. മുള്ളുകളും സ്വാഭാവികമായി കട്ടിയുള്ളവ തന്നെ. ചെറു മത്സ്യങ്ങളേയും, മറ്റിതര ജീവികളേയും ഇവ ഭക്ഷണമാക്കുന്നു. ഉറപ്പുള്ള മാംസത്തോടുകൂടിയ മത്സ്യങ്ങളായതുകൊണ്ട് ഇവ അത്ര വേഗം അഴുകുകയില്ല. ഇവയെല്ലാം തന്നെ സ്വാദിഷ്ടമായ ഭക്ഷ്യ വിഭവങ്ങളാണ്. മത്സ്യ കമ്പോളത്തിലും ഇവയ്ക്ക് പ്രിയമേറും.

ക്രസ്റ്റേഷ്യൻ വിഭാഗത്തിൽ ചെമ്മീനുകളും, കൊഞ്ചുകളും, ഞണ്ടുകളുമുൾപ്പെടുന്നെന്ന് മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. നാരൻ, പൂവാലൻ, കഴന്തൻ, കരിക്കാടി, ചൂടൻ എന്നിവ ചെമ്മീനുകളിലെ ചില ഉപ വിഭാഗങ്ങളാണ്. നാരനും, പൂവാലനും, കാരച്ചെമ്മീനുമെല്ലാം കയറ്റുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇനങ്ങളാണ്. കൊഞ്ചുകളേയും, ഞണ്ടുകളേയും ജീവനോടെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് കയറ്റിയയയ്ക്കുന്നു. തക്കാളി ചെമ്മീനുകളും(Red shrimp) , കൂനൻ,നൈലോൺ ചെമ്മീനുകളും,

സ്പൈഡർ ചെമ്മീനുകളും ആഴക്കടലിൽ വസിക്കുന്നവയാണ്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ വെള്ളത്തിലലിഞ്ഞുചേരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവയാണ്. അന്റാർട്ടിക് പര്യവേക്ഷണ സംഘം അവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയ ക്രില്ലുകളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയും ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയാണ്.

മൊളസ്കിൽ വരുന്നത് പ്രധാനമായും കക്കകൾ, ചിപ്പികൾ, മുരിങ്ങ, കല്ലുമേക്കായ്, ശംഖ്, കൂന്തൽ, കണവ, നീരാളി എന്നിവയാണ്. ഇവയിൽ ചിലതെല്ലാം ഭക്ഷണ യോഗ്യമാണ്. മറ്റു ചിലതിനെയൊക്കെ മരുന്നുല്പാദനമേഖലയിലും, വളം നിർമ്മാണത്തിനും , അലങ്കാര വസ്തുക്കളായും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്രാവുകളുടേയും, തിരണ്ടികളുടേയും തോല് പ്ളാക്കോയ്സ് ചെതുമ്പലുകളാൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് ഷാഗ്രീൻ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മരം പോളീഷ് ചെയ്യാനും, തോക്കുകളുടെ പിടി അലങ്കരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. സ്രാവുകളുടേയും, തിരണ്ടികളുടേയും ശരീരം തരുണാസ്ഥികളാൽ നിർമ്മിതമാണ്. ഇവയുടെ ചിറകുകൾ സൂപ്പുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. Teleosts ൽ വരുന്ന എല്ലാ മത്സ്യങ്ങൾക്കും ധാരാളം മുള്ളുകളുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ വിറ്റാമിനുകളുടേയും, കൊഴുപ്പിന്റെയും കാത്സ്യത്തിന്റേയും ഖനികളാണ്. മനഞ്ഞിൽ മത്സ്യങ്ങൾക്ക് പാമ്പുകളുടെ ശരീര ഘടനയാണുള്ളത്. ചെളിയ്ക്കടിയിൽ ഊഴ്ന്നിറങ്ങാനും, പാറയിടുക്കുകളിൽ കയറാനും, പുറത്തു വരാനും ഇവയ്ക്കൊരു പ്രയാസവുമില്ല. പൂച്ചമത്സ്യങ്ങളുടെ (ഏട്ട, കൂരി) വായ്ക്കു ചുറ്റും മീശ പോലുള്ള രോമങ്ങളുണ്ട്. പെൺമത്സ്യം പുറത്തുവിടുന്ന മുട്ടകളെ വായിൽ ചുമന്നു നടക്കുന്ന ആൺപൂച്ചമത്സ്യങ്ങൾ പിതൃസംരക്ഷണത്തിന്റെ (Parental care) ഉത്തമോദാഹരണമാണ്. പറവമത്സ്യങ്ങൾ നീണ്ട Pectoral ചിറകുകളുപയോഗിച്ച് വെള്ളത്തിനു മേൽ ചാടി സഞ്ചരിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ പറക്കുകയാണെന്നേ തോന്നൂ. തിരുതയും, കണമ്പും, നെയ്മീനും ആവോലിയുമെല്ലാം തീൻ മേശകളിലെ പ്രിയങ്കരന്മാരും, പ്രിയങ്കരികളുമാണ്. ആടുമത്സ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന താടിരോമങ്ങൾ മണ്ണിനടിയിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളെ ചികഞ്ഞെടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. വങ്കട മത്സ്യത്തിന്റെ anal fin നു മുമ്പിലുള്ള രണ്ടു മുള്ളുകൾ (seperated spines) അവയെ പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വെള്ളിനിറമുള്ള പാമ്പാടകളുടെ വാലറ്റം ചെറിയൊരു രോമം പോലുള്ള ഫിലമെന്റിൽ അവസാനിക്കുന്നു. വാൾ മത്സ്യങ്ങൾ (Histiophorus gladius) തിമിംഗലങ്ങളേയും മറ്റു cetaceons നേയും എന്തിനേറെ, വൻ കപ്പലുകളെപ്പോലും ആക്രമിക്കാറുണ്ട്. വായുടെ മുന്നറ്റമാണ് അതിന്റെ ആയുധം. ചലപ്പോഴെല്ലാം ഈ വമ്പൻ മത്സ്യം അതിന്റെ നീല നിറത്തിലുള്ള ചിറക് വിരിച്ചു പിടിച്ച് വെയിലു കായാൻ കിടക്കാറുണ്ട്. പായ്‌വഞ്ചിയുടെ വലിച്ചു കെട്ടിയ പായ് ആണെന്നേ ആ നീർത്തിയ ചിറകു കണ്ടാൽ തോന്നൂ. നങ്കുകൾ, ആയിരംപല്ലികൾ, മാന്തളുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് പരന്ന ശരീരഘടനയാണുള്ളത്. മുള്ളൻ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള മീനുകൾ, നങ്കുകൾ, പാമ്പാടകൾ, ചാള, അയല, വറ്റ എന്നിവ ഉപ്പിട്ടുണക്കി കമ്പോളത്തിലെത്തിക്കാറുണ്ട്. ഉണക്കമീൻ വിപണിയെ കേരളത്തിലെന്നല്ല, മറ്റു സംസ്ഥാനക്കാരും മഴക്കാലങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കാറുണ്ട്. ഹിൽസ മത്സ്യങ്ങൾ ബംഗാളികളുടെ ഇഷ്ട മത്സ്യമാണ്. അതുപോലെ പോംഫ്രെറ്റ് (ആവോലി) മഹാരാഷ്ട്രക്കാർക്ക് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. കേരളത്തിൽ ചാള, അയല, വേളൂരി, കൊഴുവ എന്നിവ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ പ്രിയ വിഭവങ്ങളാണ്. ഉയർന്ന വരുമാനമുള്ളവർ നെയ്മീൻ, ആവോലി, കാളാഞ്ചി, പരവ, കണമ്പ്, ഏരി, കരിമീൻ, ചെമ്മീൻ, കൊഞ്ച്, ഞണ്ട് എന്നിവ ഭക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു.

കടലിലെ സൂര്യമത്സ്യങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇവയ്ക്ക് തല കഴിഞ്ഞാൽ ഉടലെന്നൊന്നില്ല. തലയുടെ പിൻവശത്തുകൂടി ഉടൽ മുറിച്ചു കളഞ്ഞതാണെന്നേ തോന്നൂ. ചിറകുകളെല്ലാം തലയുടെ പിൻ ഭാഗത്തായി നിരന്നു നിൽക്കുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അഭിഷേകത്തിനും മറ്റുമുപയോഗിക്കുന്ന വലംപിരി ശംഖുകൾ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. Xancus pyrum എന്ന ഒരു കടൽജീവിയുടെ പുറം തോടാണതെന്ന് നമ്മിൽ പലർക്കുമറിയില്ല. തിമിംഗലങ്ങളും, ഡോൾഫിനുകളും കൂടാതെ കടൽ പശുക്കളും, കടൽ പന്നികളും കടൽകുതിരകളുമുണ്ട് കടലിൽ. മുത്തുച്ചിപ്പികളിൽ നിന്ന് വിലപിടിപ്പുള്ള മുത്തുകൾ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ഇവ ആഭരണ കമ്പോളത്തിലെ അഴകുള്ള സുന്ദരികളാണ്. നക്ഷത്രമത്സ്യങ്ങളും, ജെല്ലിമത്സ്യങ്ങളും, മാലാഖമാരും, കുഴൽമത്സ്യങ്ങളുമെല്ലാം അലങ്കാര മത്സ്യങ്ങളാണ്. മത്സ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവും, വിപണനവും തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ധാരാളം പേർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. വിത്തുല്പാദനത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു കാരച്ചെമ്മീന് ഏകദേശം പതിനായിരം രൂപ വില മതിക്കും.

ചിലയിനം മത്സ്യങ്ങളെ ഇരകളായി ചൂണ്ടകളിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അയലമത്സ്യം ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയ മത്സ്യമാണെന്ന് നമുക്കറിയാമല്ലോ. കടലാമകളുടെ പ്രജനനകാലത്ത് അവ കടൽതീരത്തേക്ക് കയറിവന്ന് മണലിൽ കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ മുട്ടയിടും. മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ തീരം വിട്ട് കടലിലേയ്ക്ക് തന്നെ പോകും. മുട്ടകളേയും, കുഞ്ഞുങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി turtle

sanctuary കൾ നമ്മുടെ കടലോരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. വിനോദ സഞ്ചാര മേഖലയിൽ ഡോൾഫിനുകളേയും, തിമിംഗലങ്ങളേയും game animals ആയി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. കടൽ പായലുകളിൽ നിന്ന് പലതരം അച്ചാറുകളും, ഹൽവകളും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

യന്ത്രവൽകൃത യാനങ്ങളും, ബോട്ടുകളും കൂടുതലായും ആഴക്കടൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിനുപയോഗിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വലകൾ വിരിക്കുന്നതും, വലിച്ചു കയറ്റുന്നതും യന്ത്രസഹായത്തോടെയാണ്. പഴ്സ്സീനുകളും, ട്രോളറുകളും ഈ വിഭാഗത്തിൽ വരുന്നവയാണ്. പഴ്സ്സീൻ വല ഉപയോഗിച്ച് പെലാജിക് മത്സ്യങ്ങളായ ചാള, അയല എന്നിവയെ പിടിക്കാം. ട്രോൾ വലകൾ പ്രധാനമായും ചെമ്മീനുകളേയും, മറ്റു ഡെമേഴ്സൽ മത്സ്യങ്ങളേയും പിടിക്കുന്നവയാണ്. മീൻപിടിത്ത മേഖലയിലേക്ക് എത്തിപ്പെടാൻ മാത്രം യന്ത്രസഹായം ഉപയോഗിക്കുന്ന വള്ളങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെ മോട്ടോർ ഘടിപ്പിച്ച വള്ളങ്ങൾ എന്നു പറയും. ഒരു വിധത്തിലുള്ള യന്ത്രസഹായവും ഉപയോഗിക്കാതെ, പുരാതനശൈലിയിൽ തന്നെ മത്സ്യബന്ധനം നടത്തുന്ന വഞ്ചികളും, കട്ടമരങ്ങളുമുണ്ട്. മോട്ടോർ ഘടിപ്പിച്ച വള്ളങ്ങളിൽ പോയി വിവിധ തരം ഗിൽനെറ്റുകൾ, ഊന്നിവലകൾ, ചൂണ്ടകൾ, റിംഗ്സീൻ, ബോട്ട്സീൻ, ഷോർസീൻ തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ച് മീൻ പിടിക്കും. ഇവ യന്ത്ര സഹായമില്ലാത്ത വഞ്ചികളിൽ നിന്നും, കട്ടമരങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് തീരത്തിനടുത്തുള്ള കടലിൽ നിന്നും മത്സ്യബന്ധനത്തിലേർപ്പെടുന്നുണ്ട്.
മുറിവള്ളമുപയോഗിച്ച് മീൻ പിടിക്കുന്ന ട്രോൾ വലകൾ ധാരാളം മത്സ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളേയും, ചെമ്മീൻ കുഞ്ഞുങ്ങളേയും തീരത്തോടടുത്ത കടലിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. പല മത്സ്യങ്ങളും വളർച്ചയെത്താതെ നശിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് വംശനാശം വിതയ്ക്കുന്ന ഒരു വലയായി ഇതിനെ കണക്കാക്കുകയും മത്സ്യബന്ധനത്തിൽ ഇതിന്റെ ഉപയോഗം നിർത്തുകയും വേണം.

കടൽ മത്സ്യങ്ങളേയും, മറ്റു വിഭവങ്ങളേയും അവയുടെ പ്രജനനകാലത്ത് സംരക്ഷിയ്ക്കാനായി എല്ലാ കൊല്ലവും സംസ്ഥാനസർക്കാരുകൾ ഏപ്രിൽ മുതൽ ജൂലൈ വരെയുള്ള കാലയളവിൽ മത്സ്യബന്ധനനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഈ കാലത്ത് കടലിൽ പോകുന്നതും, യന്ത്രവൽകൃത വള്ളങ്ങളുപയോഗിച്ച് മത്സ്യബന്ധനം നടത്തുന്നതും നിയമം മൂലം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. പരിസ്ഥിതിയ്ക്ക് കോട്ടം തട്ടാതെ, കടൽസമ്പത്തിന്റെ ഭാവി കണക്കിലെടുത്തു വേണം അവയെ പിടിച്ചെടുക്കാൻ. അല്ലെങ്കിൽ സമീപ ഭാവിയിൽ മത്സ്യ സമ്പത്തും, മറ്റു കടൽ വിഭവങ്ങളും നാമാവശേഷമാകാനിടയുണ്ട്.

നാം എങ്ങോട്ട് ?

പി.എം. ഗീത - ടെക്നിക്കൽ ഓഫീസർ (എം.ബി.ഡി)

"'എനിക്കാരെയും കാണേണ്ട; നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ഒന്നു പോകാമോ?"

മുഷിഞ്ഞ വെള്ളത്തോർത്തു കൊണ്ട് മുഖംമറച്ച് ഒരമ്മ യെക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയിപ്പിച്ചത് മക്കളുടെ സ്നേഹവും പരിചരണവും അവസാനകാലത്ത് നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒരമ്മയുടെ വേദനയാണ്. അഞ്ചു മക്കളെ പ്രസവിച്ച് പോറ്റി വളർത്തിയിട്ടും ജീവിത സായന്തനത്തിൽ തണലേകാനോ ഒരിറ്റു വെള്ളം നൽകാനോ ആരുമില്ലാത്ത ദയനീയ സ്ഥിതി ആ അമ്മയുടെ ഇറങ്ങിപ്പോക്കിലൂടെയാണ് അയൽക്കാർ പോലും അറിയുന്നത്. അഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് കാണാതായ മാനസീകാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള മകനെതേടിയാണ് ആ അമ്മ അലഞ്ഞത്.

സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുള്ള കുടുംബത്തിന്റെ നാഥയായ അമ്മയുടെ ജീവിതം താളം തെറ്റിച്ചത് ഭർത്താവിന്റെ മരണമാണ്. അഞ്ചു മക്കളിൽ രണ്ടു പെണ്ണുങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ നാലു പേർ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഭേദപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയുള്ളവരുമാണ്. പക്ഷേ, ഇവരാരും സ്വന്തം അമ്മയെ നോക്കാനും തങ്ങൾക്കൊപ്പം നിർത്താനും തയ്യാറല്ല. ഇതിനിടക്ക് കാണാതായ മകൻ ആശുപത്രിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് ധരിച്ചാണ് ആ സാധു സ്ത്രീ യാത്ര പുറപ്പെട്ടത്. കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞ പോലീസ് മക്കളോട് വിവരങ്ങൾ തേടി. വൃദ്ധ സദനത്തിലോ മററ് എവിടെയെങ്കിലുമോ അമ്മ പോയാലും തങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലെന്ന നിലപാടിലായിരുന്നു ആ മക്കൾ. കോടതി നിർദ്ദേശ പ്രകാരം മൂത്ത മകന്റെ കൂടെ ആ അമ്മയെ വിട്ടു. പക്ഷെ എന്താണുണ്ടാ യതെന്നോ? അമ്മയെ അമ്മയുടെ വീട് കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ട് മകൻ സ്ഥലം വിട്ടു. സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ കൂട്ടാക്കാതെ അയൽപക്കത്തെ വീടിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്ത് അമ്മ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. വിവരമറിഞ്ഞ് എത്തിയവരോട് മുഖം മറച്ച് സംസാരിച്ചു ദേഷ്യപ്പെട്ടു......ജീവിത യാത്രയിൽ ഒററപ്പെട്ട്...

മകൻ അമ്മയെ തലക്കടിച്ചു കൊന്നു; അച്ഛനെ വിഷംകൊടുത്തു കൊന്നു!.... വായനക്കാരേ, ഇതൊന്നും കഥയല്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ തലമുറ എങ്ങോട്ടാണ് നീങ്ങിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ചെറുകഥ

അശോകപ്പൂക്കൾ

ജിഷ മഞ്ജീഷ്
W/o മഞ്ജീഷ്.ആർ. (എഫ്.ആർ.എ.ഡി)

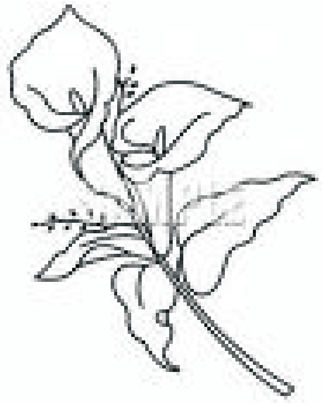

അമ്പലത്തിൽ തൊഴുതു മടങ്ങുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്മി. അവധി ദിവസമായതിനാൽ നടപ്പിന് ഒട്ടും തിടുക്കമില്ല. യാത്ര ചെന്ന് നിന്നത് മനോഹരമായ ഒരു വീടിന്റെ മുമ്പിലായിരുന്നു. ഗേറ്റിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന നെയിംബോർഡിൽ Dr. Aswathy Vinayan, MBBS, ''വൃന്ദാവനം'' എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. പൂമുഖത്ത് പത്രവും വായിച്ചുകൊണ്ട് വിനയൻ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. "ആരിത്? ലക്ഷ്മിയോ? കുറെയായല്ലോ കണ്ടിട്ട്! അകത്തേക്ക് വരൂ" വിനയന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് പൂമുഖത്തേക്ക് കയറി. പോർച്ചിൽ കാറ് കാണുന്നില്ല. അച്ചു പുറത്ത് പോയിരിക്കുകയായിരിക്കും. ഡോക്ടർമാർക്ക് കൃത്യമായ ഒരു സമയമല്ലല്ലോ.

സുമയെ ഒന്നു കാണട്ടെ. ലക്ഷ്മി അകത്തേക്ക് നടന്നു. തനിച്ച് ഒന്ന് എഴുന്നേൽക്കാൻ പോലുമാകാതെ ജീവിതം കിടക്കയിൽത്തന്നെ അനുഭവിച്ചു തീർക്കുകയാണ് സുമ. അവൾ മുറിയിലേക്ക് കടന്നു. എല്ലാം നല്ല ഭംഗിയായി വൃത്തിയായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കാലനക്കം കേട്ടിട്ടാകണം സുമ മയക്കത്തിൽ നിന്നും ഞെട്ടിയുണർന്നു. ചുണ്ടിൽ വിഷാദം നിറഞ്ഞ ഒരു മന്ദഹാസം വിരിഞ്ഞു. രാവിലെ കുളിച്ച് മുടി പിന്നിലേക്ക് വിടർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇലയിൽനിന്ന് അല്പം ചന്ദനമെടുത്ത് ആ നെറ്റിയിൽ തൊടുവിച്ചു.

"ഒരേ കാഴ്ചകൾ കണ്ട് മടുത്തു. കണ്ണടച്ചുകിടന്നാൽ നമുക്കിഷ്ടമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണാമല്ലോ. " സുമ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ മനസ്സിൽ ഒരു കടലിരമ്പുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി.

ലക്ഷ്മി കട്ടിലിന്നരികെ കിടന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ മനസ്സിലെ ദു:ഖങ്ങൾ ഇറക്കിവെയ്ക്കാൻ ഒരത്താണി കിട്ടിയതുപോലെ സുമയുടെ മനസ്സൊന്ന് പിടഞ്ഞു. വേദന തനിക്ക് ശരീരത്തിനല്ല. മനസ്സിനാണ്. ഈ കിടക്കയിലേക്ക് തന്റെ ലോകം ഒതുങ്ങിയിട്ട് നാലു വർഷത്തോളമായി. നൽകാവുന്ന എല്ലാ ചികിത്സകളും ചെയ്തു. കുറച്ചൊക്കെ ആശ്വാസവുമുണ്ട്. പക്ഷെ, തന്റെ മകൾ തന്നെ പരിചരിക്കുന്നത് ഏതോ ഒരു രോഗിയെപ്പോലെയാണ്. അവളുടെ അമ്മയെ അല്ല. വിനയേട്ടനും ഒന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു മകളുടെ സ്നേഹം മാത്രം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെങ്കിലും ഒരിയ്ക്കൽ മകൾ എല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും നഷ്ടപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി മരണം മാത്രമാണ് ആശ്വാസമെന്ന് പറയുമ്പോൾ സുമയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഒരു മാതൃഹൃദയം സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി കേഴുകയാണെന്നു തോന്നി. എല്ലാം ശരിയാകുമെന്ന് ആശ്വസിപ്പിച്ച് യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ ലക്ഷ്മിയുടെ ചിന്തകൾ കുറേ വർഷങ്ങൾ പുറകോട്ട് പോയി.

വിനയേട്ടന്റെ കല്യാണം. പെൺകുട്ടി നല്ല സുന്ദരിയാണ്. പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പപ്പടം ഉണ്ടാക്കി ഹോൾസെയിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ യൂണിറ്റിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു വിനയൻ. വിവാഹ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ സുമ ഗർഭിണിയായി. അച്ചുമോൾ ജനിച്ച് ഒരു മാസം പ്രായമായപ്പോഴാണ് അവസാനവർഷ പരീക്ഷയെഴുതിയത്. രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഒരു പ്രമുഖ ഇന്റർനാഷണൽ കമ്പനിയിൽ ജോലിയുമായി. മൂന്നു മാസം പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞിനെവിട്ട് സുമ ജോലിക്കു പോകുമെന്ന് വിനയൻ മനസ്സിൽ പോലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അതും ആദ്യ കുറേ വർഷങ്ങൾ നൈറ്റ് ഷിഫ്റ്റ് മാത്രം.

വിദ്യാഭ്യാസം കുറവായതുകൊണ്ടോ തനിയ്ക്ക് ചേരാത്തവനെന്ന് തോന്നിയിട്ടാണോ സുമയ്ക്ക് എപ്പോഴും ഒരുതരം പുച്ഛമായിരുന്നു. വീട്ടുകാരും അവൾക്കനുകൂലമായിരുന്നു. ഈ വിവാഹം കൊണ്ട് അവരുടെ

കുട്ടിയുടെ പഠനവും ജീവിതവുമെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്നാണ് അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം.

അച്ചുമോൾക്ക് ഒരു വാശിയുമില്ലായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ അവൾ അച്ഛന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർന്ന് കിടന്നുറങ്ങി. പകൽ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും സുമ കുട്ടിയോട് അധികം അടുപ്പം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. കുട്ടിയ്ക്ക് സമയത്ത് ഭക്ഷണം നൽകാൻ പോലും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അവൾ ഉറങ്ങുന്ന സമയത്ത് കുട്ടിയേയും ഉറക്കി കിടത്തും. പതുക്കെ നടന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ കുട്ടിയ്ക്ക് അച്ഛന്റെ കൂടെ ജോലിസ്ഥലത്തേക്ക് പോകാനായിരുന്നു താത്പര്യം.

സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ കുട്ടി അമ്മയെ കാണുന്നത് തന്നെ വിരളമായി. രാവിലെ ഓഫീസിലെ വണ്ടിയിൽ സുമ വന്നിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും അച്ചുമോൾ യൂണിഫോമൊക്കെയിട്ട് റെഡിയായി ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. കാതിൽ ഒരു ചെറിയ കമ്മൽ. പൊട്ടൊന്നും തൊടുവിക്കാറില്ല. മുടി ആൺകുട്ടികളുടേത്പോലെ മുറിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മുടി വൃത്തിയാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലല്ലോ എന്നാണ് സുമയുടെ അഭിപ്രായം. വൈകിട്ട് സ്കൂൾ വിട്ട് വരുമ്പോഴേക്കും അമ്മ പോകാൻ റെഡിയായിട്ടുണ്ടാവും. കുട്ടിക്ക് എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം കൊടുത്തു എന്ന് വരുത്തി അവർ വണ്ടിയിൽ കയറിപ്പോകും. രാത്രിയിലേയും രാവിലത്തേയും ഭക്ഷണമൊക്കെ അച്ഛനും മകളും പുറത്തുനിന്നാണ് കഴിക്കുന്നത്.

തന്റെ മാളൂട്ടിയെക്കാളും രണ്ട് വയസ്സ് ഇളപ്പമാണ് അച്ചുവിന്. മാളുവിന്റെ എട്ടാം പിറന്നാളിന് കൂട്ടുകാരെയെല്ലാം ക്ഷണിക്കണം എന്നവൾക്ക് നിർബ്ബന്ധം. ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളും എത്തി. മാലയും വളയുമൊക്കെയായി എല്ലാവരുടെയും കൈയിൽ ഒരു കുഞ്ഞു പൊതിയുമുണ്ട്. കുറച്ച് വലിയ പായ്ക്കറ്റാണ് അച്ചുവിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നത്. അത് തന്നെയാണ് കൊണ്ടുവന്നേൽപ്പിച്ചത്. ആ കുഞ്ഞുകണ്ണ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"ആന്റീ, മാളുച്ചേച്ചിക്ക് വാങ്ങിച്ച മാല അമ്മ ദ്വേഷ്യം വന്നപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചു കളഞ്ഞു. മാളുച്ചേച്ചിയുടെ പിറന്നാളിന് കുറച്ച് പപ്പടം കൊടുക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അച്ഛൻ പൊതിഞ്ഞ് നൽകിയതാണ്. "

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് കള്ളം പറയാനറിയില്ലല്ലോ. കുട്ടികൾക്ക് സദ്യ വിളമ്പുമ്പോൾ പപ്പടം അച്ചുവിന്റെ വകയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചുവിന് സന്തോഷമായി.

പഠിക്കാൻ നല്ല മിടുക്കിയായിരുന്നു അച്ചു. താൻ തന്നെ പലപ്പോഴും മാളുവിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അച്ചുവിനെകണ്ട് പഠിക്കാൻ. ഹൈസ്കൂളിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ഒരു വീട്ടിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്താൻ പ്രാപ്തയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു അവൾ. അച്ഛനും മകളും അവരുടേതായ ഒരു ലോകം തീർത്തു. ഒന്നിനും ആരോടും പരിഭവമില്ലാതെ. സുമ അവരുടെ ലോകത്തെ ഒരു അതിഥി മാത്രമായിരുന്നു. ഉന്നത പഠനത്തിന് സ്കോളർഷിപ്പ് ലഭിച്ചെങ്കിലും അത് വേണ്ടെന്നുവെച്ച് അശ്വതി അടുത്തുള്ള ഒരു സ്വകാര്യ ഹോസ്പിറ്റലിൽ പ്രാക്ടീസ് തുടങ്ങി.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു ദിനം ഓഫീസിൽ നിന്നും വരുന്ന വഴി ആക്സിഡന്റ് ഉണ്ടായി സുമ ഹോസ്പിറ്റലിലായത്. ജീവൻ അവശേഷിച്ചെങ്കിലും ശരീരം മുഴുവൻ തളർന്നുപോയ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. കുറച്ചു ദിവസത്തിനുശേഷം വീട്ടിലേക്ക് മാറ്റി. രാവിലെ സുമയുടെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും ചെയ്തതിനുശേഷമാണ് അശ്വതി ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകുന്നത്.

കാറിന്റെ തുടർച്ചയായ ഹോണടി കേട്ടപ്പോഴാണ് താൻ റോഡിൽത്തന്നെ നിൽക്കുകയാണെന്ന് ലക്ഷ്മിക്ക് മനസ്സിലായത്. "എന്താ, ആന്റീ റോഡിൽ നിന്ന് സ്വപ്നം കാണുകയാണോ? " ഡോർ തുറന്ന് അശ്വതി ഇറങ്ങി. അവൾ വളർന്ന് ഒരു സുന്ദരിക്കുട്ടിയായിരിക്കുന്നു. താനിപ്പോൾ അമ്മയെ കണ്ടിട്ട് വീട്ടിൽ നിന്ന് വരികയാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. സുമയുടെ സങ്കടങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. അമ്മയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു നെഴ്സിന്റെ പരിചരണമല്ല മകളുടെ സ്നേഹമാണ് ആവശ്യം. ചിലപ്പോൾ കുട്ടിക്കത് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാവില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അച്ചു ഒരമ്മയായിക്കഴിയുമ്പോൾ ആ മനസ്സ് തിരിച്ചറിയും. പക്ഷേ കാലവും വിധിയും അതു വരെ കാത്തിരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.

അശ്വതി ചെന്നു കയറുമ്പോൾ വിനയൻ ചെടികൾ നനച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അകത്തേക്ക് കയറി നേരെ സുമയുടെ മുറിയിലെത്തി. ആദ്യമായി അമ്മയെ കാണുന്നതുപോലെ അവൾ കുറച്ചു നേരം നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ മെല്ലെ അടുത്തെത്തി. പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അമ്മയെ വിളിച്ചു. സുമ ഞെട്ടി കണ്ണു തുറന്നു. താൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണോ! അല്ല, അച്ചുമോൾ അടുത്തു നിൽക്കുന്നു. പിന്നെ കട്ടിലിനരികെ ഇരുന്നു. മുടിയിൽ പതുക്കെ തലോടി സുമയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. അശ്വതി ആ കണ്ണുനീർ തുടച്ച് നെറ്റിയിൽ മൃദുവായി തന്റെ ചുണ്ടുകളമർത്തി. മകൾ അമ്മയ്ക്ക് നൽകുന്ന ആദ്യ സമ്മാനം!!

Radha Srinivasan
W/o. J. Srinivasan
Technical Officer (FRAD)

வேலன் கை வேலே!

தென்பழனித் தென்றலிலே
ஆடிவரும் வேலே !
செந்தமிழில் சிந்துபாடி
ஓடிவரும் வேலே !
வினைதீர்க்க வந்திடுவாய்
வேலன் கைவேலே !
வடிவேலன் கை வேலே !

பரங்குன்றம் மலையினிலே
பவனிவரும் வேலே !
தெய்வானை மணங்கண்டு
ஆடிவரும் வேலே !
வரமளித்து வையங்காக்க
வந்திடுவாய் வேலே !
வடிவேலன் கை வேலே !

பழமுதிரும் சோலையிலே
பாடிவரும் வேலே !
பைந்தமிழில் பண்பாடி
அழகன் புகழ்பாடி
ஆடிவரும் வேலே !
நாடிவரும் அன்பர்க்கே
நலந்தரும் வேலே !
நாடுநலம் பெறவே
வந்திடுவாய் வேலே !
வடிவேலன் கை வேலே !

செந்தூரின் அலைகளிலே
தவழ்ந்துவரும் வேலே !
செந்தமிழ் இசைபாடி
மகிழ்ந்துவரும் வேலே !
சுந்தர வாழ்வளிக்க
வந்திடுவாய் வேலே !
வடிவேலன் கை வேலே !

தணிகை மலையினிலே
தாவிவரும் வேலே !
குன்றுதோர் ஆடலிலே
குதித்துரும் வேலே !
வள்ளித் திருமகளின்
மணங்கண்ட வேலே !
கொள்ளை இன்பம் தந்திடவே
வந்திடுவாய் வேலே !
வடிவேலன் கை வேலே !

சுவாமிமலைப் படைவீட்டில்
வைரமணி வேலே !
மெய்ஞான ஒளியேற்றும்
வேலன் கைவேலே !
பொய்மை இருள் அகற்றி
வாய்மைஒளி ஏற்றிடவே
வந்திடுவாய் வேலே !
வேலன் கைவேலே !
வடிவேலன் கைவேலே !

S. Sivaranjini
Sister of Dinesh Kumar S.
Research Fellow, DFD, CMFRI

பெண்

10 வயது குழந்தையாய் தாயிடம்
20 வயது மாணவியாய் பள்ளியில்
30 வயது மனைவியாய் கணவனிடம்
40 வயது தாயாய் குழந்தையுடன்
50 வயது பாட்டியாய் பேரன் பேத்தியுடன்
60 வயது பெரியவராய் பழைய கதைகளுடன்
70 வயது மூதாட்டியாய் அறிவுரையுடன்
80 வயதில் குழந்தையாய் மாறி
90, 100 வயது வரை அனைவருக்கும்
உழைக்கும் பெண்ணை நீ வணங்கு
உலகம் உன்னை வாழ்த்தும்.

Memories of Ooty trip

New Year cake distribution

Audiance of New Year Celebrations

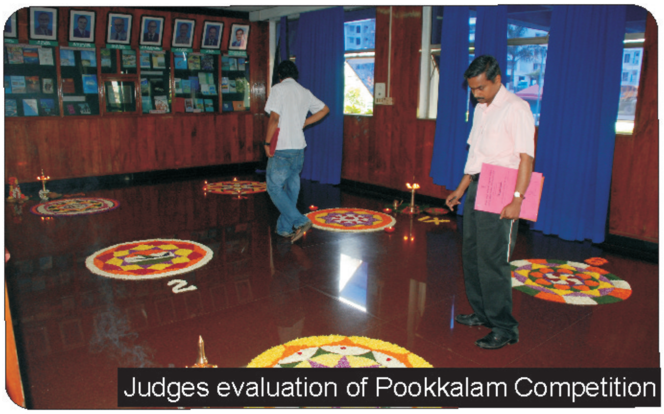

Judges evaluation of Pookkalam Competition

Onam games prize distribution

Retirements

Retirement of Dr. N.G.K. Pillai, Sri. K.J. Mathew and Smt. Pennamma Joseph

Tharangam 2011

Paintings

Aswin R. K., VII std,
S/o M. Radhakrishnan, Tech Ass. (CFD)

Clint Jude Lewis, VII std,
D/o Dr. Sherine Cubelio (NBFGR)

Niranjana, I std, D/o Deepa (Est.)

Jyothi Sree Ajithkumar
W/o Ajithkumar, SRF (FEMD)

Ashmina Samad, E. A., VI std,
D/o Dr. E. M. Abdussamad
Sr. Scientist (PFD)

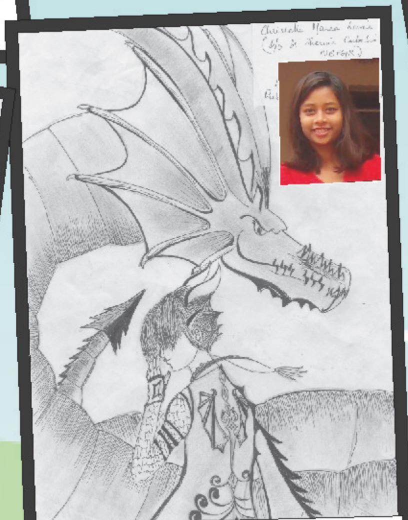

Christelle Maria Lewis, IX std,
D/o Dr. Sherine Cubelio, (NBFGR)

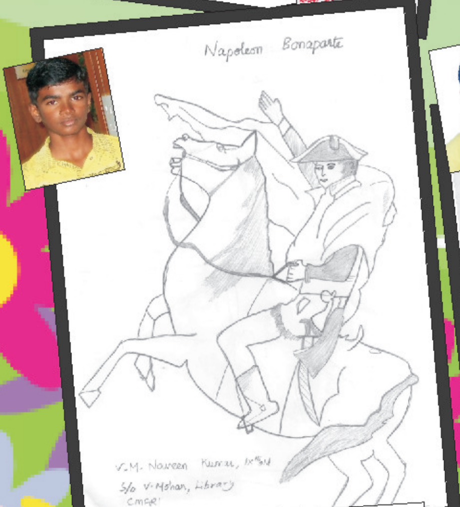

V. M. Naveen Kumar, IX std
S/o Dr. V. Mohan, Tech. Officer (Lib.)

Preetha G. Nair, SRF (FEMD)

Akshara Nair, V std, D/o Rekha J. Nair
Scientist (SG) (DFD)

Paintings

S. Nandakumar Rao, A typewriter portrait, Tech. Assistant (MBTD)

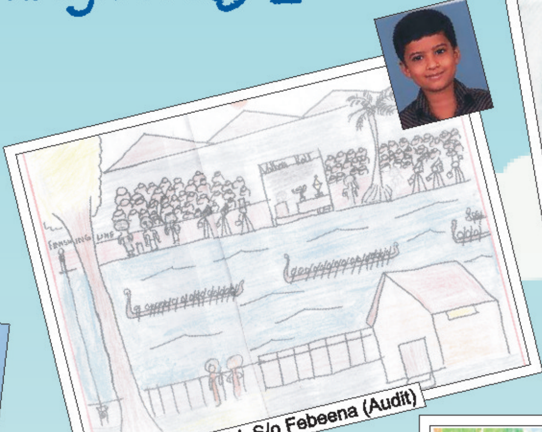

Althaf Shahul, IV std, S/o Febeena (Audit)

Afreen S., V std, D/o Dr. Shyam S. Salim, Sr., Scientist (SEETTED)

Angel Mary Paulose, UKG, D/o Annies Mary Paulose (Stores)

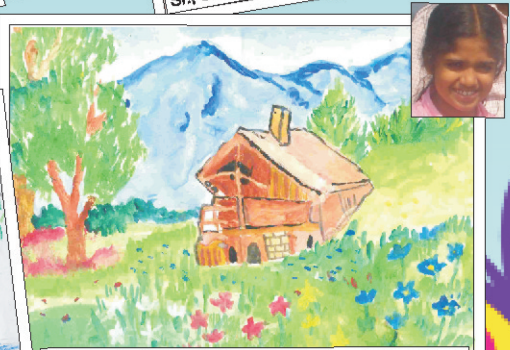

Varsha S., VII std, D/o Bindu Sanjeev (Dir. Office)

M. Thasleema, XI std, D/o M. Safiyabi (Est.)

Anamika J., I std, D/o Preetha G. Nair (FEMD)

M. Tharini, VI std, D/o S. Manoharan (CIFRI)

Anupama J., III std, D/o Preetha G. Nair (FEMD)

R. Harshavardhan, I std, S/o Dr. Raja Swaminathan Scientist (NBFGR)

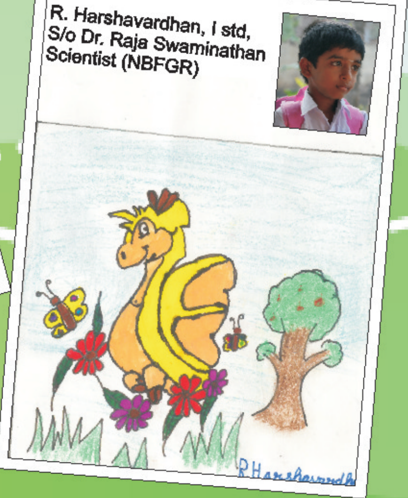

ACTIVITIES 2010

Prize distribution of Pookkalam Competition

Onam feast...

Onam games

A trip to Wayanad

Indoor games

Athappokkalam

A view from Pookkalam competition

2011 Calender release

Vadamvali Competition

ACTIVITIES 2010